

SPT Aninturai

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

க. து. மு. இக்பால்

“அன்னை”

9-10-1984

இலக்கியத் தாய் ஈன்றெடுத்த ஏற்றமிகு குழந்தையே கவிதை, தோற்றத்தால் தொன்மையானதே பாட்டு. “உள்ளத்து உள்ளது கவிதை, இன்ப உருவெடுப்பது கவிதை, தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் உண்மை தெரிந்து உரைப்பது கவிதை”. இதுதான் கவிமணி தேசிகவிநாயகர் காட்டும் கவிதை இலக்கணம் . உணர்ச்சி, கற்பனை, வடிவம் உணர்த்தும் உண்மை என்னும் நான்கும் கவிதைக் கட்டிடத்தைத் தாங்கி நிற்கும் கவினமிகு தூண்கள். உள்ளத்தை இன்புறுத்துவதும் பண்படுத்துவதும் ஆற்றல் மிக்க கவிதை நமக்களிக்கும் அரும் பயன்கள், இத்தகைய கவிதைகளைக் கள்ளங் கபடமற்ற வெள்ளை உள்ளம் கொண்ட இளஞ்சிறார்கள் பண்சுமந்த பாடல்களாகப் பாடிக் களிக்கும்போது கொள்ளை இன்பம் பெறுகின்றனர். எனவேதான் இளஞ்சிறார்களுக்கு ஏற்ற இத்தகைய பாடல்கள் குழந்தை இலக்கியத்தின் இன்றியமையாத கூறாகக் கருதப்படுகின்றன. இவற்றைக் குழந்தைப் பாடல்கள் என்பார்கள்.

குழந்தைகளைப் பற்றிய பாடல்கள் பல பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் உண்டு. ஆனால் குழந்தைகள் படிப்பதற்குரிய பாடல்களை யாத்தவர் ஓளவையார். ஆத்திசூடி, கொன்றை வேந்தன், மூதுரை, நல்வழி முதலிய அவர்தம் பாடல்கள் அனைத்தும் அறக் கருத்துக்களையே மிகுதியாக உணர்த்துகின்றன. இந்நூற்றாண்டில் பாரதியார் குழந்தைப் பாடல் இலக்கியத்திற்குத் தம் பாப்பாப் பாடல்கள் மூலம் வழிகாட்டினார். அவர் வழிகாட்டிய ஒளி விளக்கில் நின்று கவிமணி குழந்தை உள்ளத்துடன் பல பாடல்களை இயற்றினார். பின் குழந்தைக் கவிஞர், அழ. வள்ளியப்பா இந்த இலக்கியத் துறையில் இன்று பீடு நடை போடுகின்றார்.

இவர்கள் வரிசையில் சிங்கப்பூர் தமிழ்க் கவிஞர் க.து.மு. இக்பால் இளங் குழந்தைகள் பாடிப் பழகுவதற்கு ஏற்ற வகையில் தாம் இயற்றிய அழகுத் தமிழ்ப் பாடல்கள் அடங்கிய தொகுப்பு ஒன்றை, “அன்னை” ன்னும் பெயரில் இப்போது வெளியிடுகிறார். நண்பர் இக்பால் சிங்கப்பூரில் உள்ள செந்தமிழ்க் கவிஞர்களில் சிறந்தவர். கற்பனை வளமும் கவி பாடும் உள்ளமும் கன்னித் தமிழ்ப் பற்றும் ஒருங்கே பெற்றவர். எளிய தமிழில் இனிய முறையில் தெளிவாகப் பாடும் இயல்பினர். இவர் சிங்கப்பூர்ச் சூழலை ஒட்டிக் குழந்தைகளுக்காகப் பாடிய பாடல்கள் பல சிங்கப்பூர் வானொலியில் “பாடிப் பழகுவோம்” என்னும் நிகழ்ச்சியில் ஒலிபரப்பாயின. அவற்றுள் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த “அன்னை” என்னும் தொகுப்பில் அளித்துள்ளார்.

இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகள் இளங்குழந்தைகளுக்கு அறிமுகமான பல பொருட்களைப் பற்றியவை. ஊசி முதல் இயந்திர மனிதன் வரை, எறும்பு முதல் எழில் அருவி வரை பலவற்றை உள்ளடக்கியவை. எங்கும் நிறைந்தவனை என்னும் முதற் பாடல் இறை உண்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சிங்கப்பூர் , நமது கொடி என்பன நாட்டுப்பற்றை ஊட்டுகின்றன. அன்னை, பாட்டி, தங்கை, பிள்ளைச் செல்வம் என்பன குடும்பப் பிணைப்பினை வளர்க்க உதவுகின்றன. எறும்பு, சேவல், கிளி, காகம், தேன்கூடு, நானிலம், மின்னல், கடற்கரை, அருவி, வேர்கள்., இடி, மழை என்பன இயற்கை இன்பத்தில் ஈடுபடச் செய்கின்றன. கதை இலக்கணம் சொல்கிறது. கண்ணன் எறிந்த கல் அதற்கு இலக்கியம் ஆகிறது. எதிர்காலத்தில் குழந்தைகளை மருத்துவராகவும், விஞ்ஞானியாகவும் ஆகுமாறு தூண்டுவன சில. தொழிலாளியும் கூட்டுறவும் நாட்டு வளம் காட்ட வருகின்றன. காலணி, உடல்நலம் பேணச் சொல்கிறது. தலை என்னும் கவிதை எண்சாண் உடம்புக்கு தலை இன்றியமையாத உறுப்பாவது ஏன்?என்பதற்கு விடை தருகின்றது. வாழைப்பழமும் டூரியானும் மண்ணின் வளங்காட்டிப் பழச்சுவையை ஊட்டுகின்றன. படி, உச்சரிப்பு, கடிதம், கணிதம் பயில்வோம், தெரிந்து கொள் என்பன கல்வி தொடர்பானவை. அழகு தரும் இன்மொழி நினைவில் நிறுத்து, ஆசை என்பன ஒழுக்கம், ஊட்டுதற்கு என எழுந்தவை. முயற்சி வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுக்கும் நிலையில்

அயற்சி நீக்கத் தூக்கமும் அளவுடன் தேவை என்னும் கனிவுக் கட்டளையம் இடம் பெறுகிறது. உருவம் பார்த்து என்னும் கவிதை ‘உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும்’ என்னும் வள்ளுவரின் கருத்தை நினைவுறுத்த வருகிறது. மணிப்பொறி காட்டிக் காகிதப் பூப்போல் வாழாமல், காற்றுள்ள போதே தூற்றிக்கொள் என விடுக்கும் எச்சரிக்கையும் இங்கே உண்டு. இவர் பாடல்கள் “செவி நுகர் கனிகள்” எனக் கூறுகிறது. காது - சிந்தைக்கு விருந்து என்று செப்புகிறது நம் உள்ளம். இறுதியில் உள்ள கவலை வேண்டாம் என்னும் கவிதை இளம் குழந்தைகளை நோக்கி, “இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை” என்று நம்பிக்கை ஒளி நல்குகிறது. இவ்வாறு இளங் குழந்தைகளுக்குப் பழக்கமான பொருள்களைப் பாடி இன்புறுத்திப் பிஞ்சு உள்ளங்களில் பண்பாட்டை விதைக்கும் இவர் பாடற் பாங்கு பாராட்டுதற்குரியது.

“எறும்பே நீ ஓர் அதிசயமே! இறைவன் அறிந்த அதிசயமே! இரவில் உறக்கம் கொள்வாயோ, என்னிடம் அதனைச் சொல்வாயோ?” என எறும்பை வினவுவதும், “விழுந்த பல்லைத் தேடியோ வீதி எல்லாம் நடக்கிறாய்? , இழந்த பருவம் தன்னையோ எங்கும் தேடி அலைகிறாய் ” எனப் பாட்டியைக் கேட்கும் வினாவும் இக்பாலின் கற்பனைக்கு எடுத்துக் காட்டுகளாக இலங்குகின்றன. “இருண்ட வான வீதியிலே எரியும் மத்தாப்பு! அது இடியடன் கலந்தே மேகத்தாய் சொரியும் மின்னல் பூ” இது இவர்தம் கவிதை வளத்திற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. படி, காது என்னும் கவிதைகள் சொல் விளையாட்டைச் செப்புகின்றன. காலணி, ஊசி, இயந்திர மனிதர் என்பன புதுக் கண்ணோட்டப் போக்கிற்குச் சான்றுகள். அழகு தரும் தங்கை உவமைத் திறத்திற்குச் சான்றாக ஆடுகிறாள். இளஞ்சிறார்களுக்கு ஏற்ற எளிய தமிழ் நடை, அரிய கருத்துக்கள், புதிய சிந்தனைகள். சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால் இத் தொகுப்பில் உள்ள இக்பாலின் பாடல்கள் எளிமையில் வாழைப்பழம்., சுவையில் டூரியன், தமிழ் மணத்தில் தங்கநிற மல்கோவா மாம்பழம், , கருத்தாழத்தில் கவின்மிகு பலாச்சுளை,

இத்தகைய பாடல்கள் அடங்கிய தொகுப்பு நூல் ஒன்றை வெளியிட்டதால் நண்பர் இக்பால் உண்மையில் நம் சிறார்களுக்கு ஓர் நற்றமிழ் அன்னையாக விளங்குகிறார். தமிழ்ப் பால் நினைந்துட்டும்

தாயாகிய கவிஞர் இக்பாலுக்கு என் பாராட்டுக்கள். இவர் தம் தமிழ்த்தொண்டு இன்னும் சிறக்க வாழ்த்துகிறேன். சிங்கப்பூர் தமிழ் சிறார்களும் செந்தமிழ் நாட்டுச் சிறுவர் சிறுமியரும் இந்நூலை வாங்கிப் படித்து இன்புறுதல் வேண்டும். இதன்வழி இதயம் பண்படுதல் வேண்டும் என்பதே என் வேண்டுகோள்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

பரணன்

மழை

2-3-1984

தமிழ்க் கடலில் முகந்தெடுத்துக் கவிஞர் பரணன் என்னும் கருமேகம் பொழிந்த கவிதை 'மழை'யைக் கண்ணுற்றேன். மழையில் நனைந்தேன் மகிழ்ச்சி கொண்டேன். இம் மழை நீர் இளஞ்சிறார்களின் உள்ளமாகிய வயலிற் பாய்ந்தோடி அறிவுப்பயிரை வளர்க்கின்றது. அறநெறியாகிய பயனை நல்குகின்றது. இம் மழை நீரின் இயல்பை இங்கே சிறிது காண்போம்.

முதலிலுள்ள 'தமிழ்' மொழியுணர்வைத் தூண்டும், அடுத்து வரும் 'சிங்கைத்தாய்' 'சிங்கப்பூர்', நாட்டுக்கொடி, என்பன நாட்டுப்பற்றை அளிக்கும்.

அடுக்குவீடு, அறை, வானொலி, தொலைபேசி, விளக்கு, கடிகாரம், நாள்காட்டி என்பன வீட்டுப்பெருமை விளம்பும்.

'குழந்தை, அம்மா, கைவீசல், கைதட்டல், நல்ல தம்பி, கோமாளி என்பன குடும்பப் பாசம் கொடுக்கும்.

‘ஆசிரியர், எண்கள், சீருடை, எழுதுகோல், புத்தகம் என்பன பள்ளிக் கல்வி பயிற்றும்.

‘வானம், சூரியன், கடல், காடு, கதிர், காலை பூக்கள், ஆலமரம் , மாம்பழம், ஆகியவை இயற்கை இன்பத்தில் ஆழ்த்தும்.

‘சிட்டுக்குருவி , சின்னக்குருவி , கோழி, பசு, எனது நாய் ஆகியவை உயிர்களிடத்தில் அன்பு செய்ய உரைக்கும்.

‘கப்பல், படகு, மிதிவண்டி , போக்குவரத்துப் பாதைக் காட்டும்.

‘தமிழவேள், வள்ளுவன், லிங்கன் என்பன சான்றோர் பெருமை சாற்றும்.

பூ, ஆத்திதூடி , வேலி. வெற்றிக் கோப்பைகள், வாழும் நெறி, வழி, ‘பணிவன்பு, மறவாதே , நிமிர்ந்த நன்னடை, நம்பிக்கை , பொய் சொல்லாதே , எண்ணம், பாடம் தம்பிக்கு, என்பன அறநெறி போதிக்கும்.

பள்ளி இருபத்தைந்து’ பண்பாட்டு நெறியினைப் பழந்தமிழ்க் குறள் வழியிற் பகரும்.

இறுதியிலுள்ளது இவையனைத்தையும் , ‘எண்ணிச் செயல்படுக’ என வலியுறுத்தும்.

பேசும் மொழி, வாழும் நாடு, வசிக்கும் வீடு, இருக்கும் குடும்பம், படிக்கும் பள்ளி, பார்க்கும் இயற்கை, பழகும் பறவை , விலங்குகள், செல்லும் ஊர்திகள்-இப்படி இளங்குழந்தைகளுக்கு நன்கு தெரிந்த பொருள்களைக் கருவாகக் கொண்டு கவிதை யாத்துள்ளார் கவிஞர் பரணன், இவற்றைப் பாடி இன்புறும் குழந்தை எதிர்காலத்தில் வள்ளுவர்போல் இலிங்கன்போல் வரவேண்டும் என்று கருதி இவர் அறநெறிகளையும் அரிய பண்பாட்டு வழிகளையும் கூறிச் சிந்தித்துச் செயல்படத் தூண்டுகிறார்.

கவிஞர் பரணன் 'காட்டுக்கு வேலி மரமாகும். கவிதைக்கு வேலி மரமாகும்' என்னும் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கை உடையவர். சிங்கப்பூரில் செந்தமிழ்ப் பற்றுடன் சிறந்த கவிதைகளை யாக்கும் இயல்பினர். இவரது பாடல்களைச் சிங்கப்பூர் வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் வாயிலாகச் செவியுற்றிருக்கிறேன். 'தமிழ்முரசு' இதழில் படித்து இன்புற்றிருக்கிறேன். இவரது கவிதைகளில் கவிதைக்குரிய உணர்ச்சி , கற்பனை , வடிவம், உவமை நலன் சொல்லாட்சி முதலிய கூறுகள் களிநடம்புரியக் காணலாம்.

'அன்பின் உருவே சிறுகுழந்தை , அழகின் நிழலே சிறு குழந்தை, இன்பக் கலையே சிறு குழந்தை, இனிப்பின் வடிவே சிறுகுழந்தை ' இது குழந்தைக்குக் கவிஞர் செப்பும் இலக்கணம், உணர்ச்சியின் வேகத்திற்கு இவ்வரிகள் சான்றாக உள்ளன. "மதலை வாய்மொழி தேனாகும், மாதுளை வண்ணம் இதழாகும். புதுமைத் தென்றல் உடலாகும். பூவும் விழியும் உறவாகும், இப்பகுதி கவிஞரின் உவமை நலத்துக்குக் எடுத்துக்காட்டாகும், "வையம் என்னும் வீடிதற்குக் கூரையானது, வாழுகின்ற யாவருக்கும் சொந்தமானது " வானம் - நல்ல கற்பனை . "சின்னஞ் சிறிய சிட்டு, சிறகு சீனப்பட்டு, "அலைகள் என்னும் தொட்டிலில் ஆடுதடா படகு, தண்ணீர்க்கலைகள் என்னும் கட்டிலில் காட்டுதடா உலகு" சிறந்த சொல்லாட்சி.

"அன்னை சொல்லும் அன்புமொழி, அப்பா கூறும் அறிவு மொழி, அண்ணன் பேசும் அழகு மொழி, அதுதான் எங்கள் தமிழ்மொழி" என்னும் வரிகள் சிங்கப்பூர்த் தமிழ்க் குடும்பங்களில் என்றும் பேசும் மொழி இன்றமிழாக இருத்தல் வேண்டும். என்னும் கருத்தைச் சொல்லாமற் சொல்கின்றன. அன்பும் அறிவும் அழகும் தமிழ்மொழியின் அரிய பண்புகள் என்பதையும் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

'மழை ' என்னும் இந்நூலில் உள்ள பாடல்களைப் படித்துப் பைந்தமிழ்ச் சிறார்கள் பயன்பெறுவார்கள் என நம்புகிறேன். கவிஞர் பரணனின் கவிதைத் தொண்டு சிறக்க வாழ்த்துகிறேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

கவிஞர் இக்குவனம்
கவிதைக் கனிகள்
ஆகஸ்டு 1990 (8-2-1989)

மொழியின் கனியாய் விளங்குவது இலக்கியம் இலக்கியத்தின் கனியாய் இலங்குவது இன்சொற்கவிதை. எனவேதான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் கவிதையைச் “செவிநுகர் கனிகள்” எனச் செப்புகிறான். கவிதை என்னும் கனி உணர்ச்சி என்னும் சாற்றினால் உருவாகின்றது. கற்பனை என்னும் சுவையுடன் திகழ்கின்றது. வடிவத்தால் வண்ணமும் வனப்பும பெறுகின்றது. உண்பார்க்கு உவட்டாமல் இனிக்கும் தன்மை உடையது. என்றும் அழியாத கருத்துக்களாகிய பயனை நல்கும் இயல்பினைக் கொண்டது. இத்தகைய “கவிதைக்கனிகள்” என்னும் ஒரு நூலை எனதருமை நண்பர் கவிஞர் இக்குவனம் அவர்கள் வெளியிட இருப்பது கண்டு களிப்பேருவகை எய்துகின்றேன்.

கவிஞர் இக்கவனம் அவர்களை நான் சென்ற இருபது ஆண்டுகளாக நன்கு அறிவேன். மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு நான் 1969ல் பணியாற்றிட வந்த நாள் முதல் இந்த நாள் வரை என் குடும்ப நண்பராய்த்திகழும் இக்குவனம் அவர்கள் தமிழகத்தில் தமிழாசிரியராகத் தம் தொழிலைத் தொடங்கியவர். சிங்கையில் தமிழ் முரசு, தமிழ் மலர் ஆகிய இதழ்களுக்கு ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். இடைக்காலத்தில் இலங்கையிலும் மலாயா நாட்டிலும் இன்றமிழ்ப் பணி ஆற்றியவர் இப்போது இவர் இப்படைப்பின் வழி ஒரு நூலாசிரியாராகவும் இலங்குகின்றார்.

கவிதையுலகில் வெண்பா என்பது யாப்பிலக்கணக் கட்டுப்பாடு மிக்க ஒன்று. ஆகவே வெண்பாவில் கவிதை இயற்றுவது என்பது ஒரு சிலர்க்கே கைவந்த கலையாக இருக்கின்றது. மலேசியா, சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய உலகில் “வெண்பாக் கவிஞர்” எனப் பெயர் பெற்ற இக்குவனம் அவர்களின் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுப்பு இந்நூல் “எதுகையும் மோனையும் வேண்டவே வேண்டாம் சீரும் கீரும் சுத்தச் சனியன்கள் . வெண்பாவும்

கிண்பாவும் விருத்தமும் கிருத்தமும் வேண்டாத தொல்லைகள்” என்று கருதி “யாப்பிலக்கணம்” கவிஞர்க்கு ஒரு கைவிலங்கு. அதனை உடைத்தெறிய வேண்டும்” என்னும் கொள்கையுடன் வீறிட்டெழுமின்ற கவிஞர்கள். புதுக்கவிதை என்னும் பெயரால் உரைவீச்சுக்களை உலவவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில், மரபுக்கவிதைகளியே இலக்கணக்கட்டுப்பாடு மிக்க வெண்பா யாப்பினால் இயற்றிய கவிதைகளை ஒரு நூலாகத் தொகுத்து வெளியிடும் இக்குவனம் அவர்களின் முயற்சி பாராட்டுதற்குரிய ஒன்றாகும்.

கவிஞர் இக்குவனம் அவர்கள் இந்தக் கவிதைக்கணிகளில் பலவற்றை இறைவனுக்கே படையல் ஆக ஆக்கித் தம் பக்தித் திறத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். எனவே இக்கவிதைகளில் முருகனும் காளியும் பாடுபொருள்களாக நம் கண்முன்னே நின்று களிநடம் புரிகின்றனர். முருகனிடத்தில் அன்புக் கனியைக் கொடுத்து அவன் திருவருட் கனியைப் பெற வேண்டுகிறார். கவிஞர். முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைக்கும் முருகப்பெருமான் இக்குவனம் அவர்களின் தித்திக்கும் தீந்தமிழ்க்கனியை ஏற்று, அருளும் பொருளும் உடனளிப்பான் என்பது உறுதி. “மனிதர்காள்! இங்கே வம் , ஒன்று சொல்லுகேன், கனிதந்தால் கனி உண்ணவும் வல்லீரே , புனிதன் பொற்கழல் ஈசன் எனும் கனி இனிது சாலவும் ஏசற்றவர்கட்கே” என்பது நாவுக்கரசர் வாக்கு. எனவே இந்த இன்றமிழ்க் கவிதைகளின் வாயிலாக ஈசன் எனும் கனியையும் சுவைக்கும் பேறு பெறுகிறோம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய உலகிற்கு விடி வெள்ளியாக விளங்கிய பாரதி , தன் வாழ்க்கை வரலாற்றுப் பகுதிகளைப் “பாரதி அறுபத்தாறு” என்னும் பகுதியில் பாடுகின்றான். இவனைப் பின்பற்றி இக்குவனம் தன் வரலாற்றினை வெண்பா யாப்பினால் இந்நூலில் தந்துள்ளார். “என்குறிப்பு ” உளப்புண்” என்னும் இருபகுதிகளும் கவிஞரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டவை.

இத்தொகுப்பில் மலேசியா நாட்டின் மாண்பு குறித்து 'நலமார் கனிகொடுக்கும் நாடு' என்னும் ஒரு தலைப்பு உள்ளது. இப்பகுதியில் உள்ள

உண்ணத் திகட்டா உயர் "டொரியன்" மங்குஸ்தீன்" நண்ணுசுவை 'ரம்புத்தான்' நற்கதலி -வண்ணப் பலா'டுக்கு' "பப்பாளி" அன்னாசி' மற்றும் நலமார் கனிகொடுக்கும் நாடு.

மண்ணைக் குடைந்திடிலோ வற்றா வளஞ்சுரந்து கண்ணைக் கவரும் கனிவனமாம்-எண்ணரிய எத்துணையோ ஈயச் சுரங்கங்கள் இந்நாட்டில் அத்துணையும் பொன்னென் றறி

என்னும் வெண்பாக்கள் இக்கவிஞர் 'கனி' என்னும் சொல்லை இருபொருளிற் கையாளும் இயலபினை எடுத்துரைக்கின்றன. தமிழ்த் தாய்க்கு இவர்தம் 'கவிதைக்கனிகள்' என்னும் இந்நூலும் இந்த இரு பொருளில் சுவையூட்டும் கனியாகவும் வளமுட்டும் கனி(வளம்)யாகவும் விளங்கும் என்று கூறலாம்.

பொருளியல் நோக்கில் கூட்டுறவு பற்றி விளக்கும் ஏழையா கூட்டுறவா என்னும் ஓர் அந்தாதியும் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்று உள்ளது. இத்தலைப்பு வெறும் ஓர் கவிதைத் தலைப்பாக மட்டுமின்றித் தமிழர்தம் சிந்தனையை நோக்கி விடுத்த வினாவாகவும் விளங்குகிறது.

முருகன் காளி என்னும் இறை பற்றியும், கவிஞன் என்னும் ஆன்மா பற்றியும், நாடும் பொருளுமாகிய உலகம் பற்றியும் கூறும் கவிதைக்கனிகள் என்னும் இந்நூல் இறை உயிர் தளை என்னும் முப்பொருள் உணர்த்தும் முத்தமிழ்க் கனியாகவும் இலங்குகிறது. வனந்தரும் கவிதைக்கனிகள் தமிழன்னைக்கு மட்டுமன்றி நமக்கும் வளந்தரும் கவிதைகளாக விளங்குகின்றன. இக்கவிதைக் கனிகளைத் தமிழுலகம் உண்டு சுவைத்து உறுபயன் பெறுவதற்கு உதவிய கவிஞர் இக்குவனம் அவர்கள் எல்லா நலமும் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ்ந்து

தமிழன்னைக்குத் தக்க தொண்டாற்றிடத் தண்டாயுதபாணியின் திருவருளை இந்தத் தைப்பூச நன்னாளில் வேண்டுகின்றேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .

தி. துரைராஜ்
காதல் சந்தங்கள்,
மே, 1992

மனிதனுக்குரிய பசி இரண்டு. ஒன்று வயிற்றுப்பசி மற்றொன்று உணர்வுப்பசி. உணர்வுப்பசியின் உந்துதலே காதல். காதல் அடைதல் உலகத்தியற்கை. காதல் என்னும் மூன்றெழுத்தில் உலகத்துயிர்களின் மூச்சியிருக்கும். உலகக் கவிஞர்களின் பேச்சிருக்கும்.

காதலை அகம் என ஒரு பிரிவாக்கி இலக்கியத்தின் பாடுபொருளாகக் கண்டு, வரையறை செய்து மகிழ்ந்தது தமிழ் நெஞ்சம். மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே வாழ்ந்த தொல்காப்பியனார் காதலுக்கு இலக்கணம் கண்டார். சங்க இலக்கியப் புலவர்கள், காதலுக்கு இலக்கியம் அளித்தனர். “மலரைவிட மென்மையானது காதல். சிலர்தான் அதன் செவ்வி உணர முடியும்” என்று பேசுகின்ற தெள்ளுதமிழ் வள்ளுவர் காதலின் சாறாக காமத்துப்பால் கண்டார். இடைக்காலத்தில் ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் மானிடக் காதலைக் கடவுட் காதலாக மாற்றி இலக்கியம் இயற்றினர். திருத்தக்க தேவரும், கம்பரும் காதலுக்குக் காவியம் பாடினர். இக்காலக்கவிஞர்களோ இந்தக் காதலுக்கு எழிலோவியம் தீட்டினர்.

“காதல் காதல் காதல் காதல் போயின் சாதல் சாதல்” என்று பாடிய பாரதிக் குயில்,

“காதலினால் மானுடர்க்குக் கலவி யுண்டாம்
கலவியிலே மானுடர்க்குக் கவலை தீரும்

காதலினால் மாணுடர்க்குக் கவிதை உண்டாம்
கானமுண்டாம், சிற்பமுதற் கலைகள் உண்டாம்.
ஆதலினால் காதல் செய்வீர். உலகத் தீரே!
அஃதன்றோ இவ்வுலகத் தலைமை இன்பம்
காதலினால் சாகாமல் இருத்தல் கூடும்
கவலை போம். அதனாலே மரணம் பொய்யாம்”

என்று காதலின் புகழைக் கன்னித் தமிழ்ச் சோலையில் கூவி மகிழ்கின்றது.

இக்காலக் கவிஞர் கவியரசு கண்ணதாசன் காதலில் அன்பினையும், இன்பத்தையும், ஆழ்ந்த தத்துவத்தையும் அனுபவ வாயிலாகக் கண்டு மகிழ்ந்தவர். மானிடக்காதலையும் கடவுட் காதலையும் பாடிக் களித்தவர். இலக்கியக் காதலைக் கல்லார்க்கும் கற்றார்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பாக மாற்றித் திரைப்படத்தில் தேனிசைக் கவிதையாக்கிப் பரப்பியவர்.

பழங்காலம் முதல் இன்றுவரை பலரும் பாடி மகிழும் காதலை இந்நூலாசிரியர்” விலாசமில்லாத வாசமான அனுபவமாகக்” கண்டு வடித்த படைப்பே இந்நூலாகும். காதலைப் பற்றிய தம் கருத்துக் குவியலை உணர்ச்சி ததும்பக் கண்ணதாசன் கவிதையோடு இணைத்தும், பலவகைக் கற்பனைச் சூழலை உருவாக்கியும் இந்நூலாசிரியர் இங்கே தந்துள்ளார்.

இதனை இந்நூலாசிரியரே காதலைப் பிசைந்து கண்ணதாசனின் அடங்காத ஆசைகளையும் உறங்காத நினைவுகளையும் அதிலே ஊற்றித் தங்கக் கிண்ணத்தில் பாசத்தைப் பரிமாறுவதாகக் கூறுகிறார்.எளிய தமிழ் நடை,இனிய கவிதை ஓட்டம்,அழகிய கற்பனை, அமைதியான போக்கு, இடைஇடையே கண்ணதாசன்கவி இன்பம், தமிழ்ச் சொற்களின் “இந்திர ஜாலம்” ஆகியவை இந்த நூலின் தனித்தன்மைகளாகும்.இந்த நூலைப் படிக்கும்போது நூலாசிரியரின் தணியாத் தமிழ்க்காதலும், எழுத்தாற்றலும்,, கற்பனைத் திறமும், கவிதை புனையும் பாங்கும், கண்ணதாசன் கவிதைகளைச் சுவைக்கும் திறனும் பளிச்சிடுவதைப் பலரும் உணரலாம். இவர் காணும் காதல்தான் எத்தனை வகை.ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

“ஊமைக்காதல்-காயமாகிவிடுகிறது
 உவமைக்காதல்-இலக்கியமாகி விடுகிறது
 ஊடல்காதல்-சரசமாகிவிடுகிறது.
 உண்மைக்காதல்-நிலைத்துவிடுகிறது.
 ஊழல்காதல்-ஊசலாடிவிடுகிறது
 தெய்வீகக் காதல்-புஜைக்குரியது
 ஒருதலைக்காதல்-ராகமாகிவிடுகிறது
 இரட்டைஇலைக் காதல்-ரத்தாகிவிடுகிறது.
 புதுமைக்காதல்-புத்துக் குலுங்குகிறது.

இந்நூலாசிரியர் துரைராஜீ சிங்கப்பூர்த் தேசியப் பல்கலைக்கழகத்தில்
 படிக்கும் ஓர் இளைஞர். தமிழ் மொழியின் மீது பற்றும், தமிழர் நலத்தில்
 அக்கறையும் கொண்டு துடிப்புமிக்க செயலாற்றும் திறன் மிக்கவர்.
 இவரின் முதல் முயற்சியாகத் திகழும் ‘காதல் சந்தங்கள்’ என்னும் இந்நூல்
 விரைவில் அச்சில் வெளிவர இருப்பது கண்டு மகிழ்கிறேன். இது போன்று
 இன்னும் பல இலக்கிய நூல்களைப் படைத்து தமிழன்னைக்கு
 காணிக்கையாக்கிப் பணியாற்றுவார் என்று எதிர்பார்க்கின்றேன். அவருக்கு
 என் வாழ்த்தும், பாராட்டும் உரியனவாகுக.

“காதல் சந்தங்கள்
 கவிதைத் தந்தங்கள்
 அன்பின் பந்தங்கள்
 படிக்க முந்துங்கள்

கண்ணதாசன்
 வண்ணத்தமிழினை
 எண்ணத்தில் குழைந்து
 பண்ணமுது ஊட்டி
 இலக்கிய முளையாக
 இலங்கும் துரைராசன்
 நலம் பல பெற்றுத்
 துலங்குக தொடர்ந்தே!”

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .

5. தேசிய கல்விக் கழகம் சிறப்புப் பயிற்சித் திட்டம்
(தாய் மொழி) மாணவர்கள்

கதை அரும்பு

12. 6. 1999

இலக்கியக் கல்வியில் படித்தல், பாராட்டுதல், பகுத்தாராய்தல், படைத்தல் என நான்கு படிக்கட்டுகள் உள்ளன. படிப்பவர்க்குத் தீங்கரும்பாக இருந்து இன்பம் தருவது இலக்கியம் “நவில்தொறும் நூல் நயம் போலும் பயில்தொறும் பண்புடையாளர் தொடர்பு” என்னும் குறள் பாராட்டுவதன் பயனை வலியுறுத்தும். “குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்” என்னும் குறள் பகுத்தாராய்தலின் பண்பை உணர்த்தும். “நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்னும் திருமந்திர நூலின் வரிகள் படைப்பின் பரந்த நோக்கத்தைப் பகரும். இத்தகைய இலக்கியக் கல்வியின் இறுதிக் கட்டமான படைத்தலின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து கற்பித்ததன் பயனாக அமைந்து நம் கண்முன்னே திகழ்வது தான் ‘சிறுகதைக் கனிகள்’ என்னும் இத்தொகுப்பு நூலாகும்.

சிங்கப்பூர் உயர்நிலைப்பள்ளி இறுதி வகுப்பு முடித்துத் தமிழாசிரியர் பணியை மேற்கொள்ள விரும்பி முதனிலை ஈராண்டுகளில் நம் தேசிய கல்விக் கழகத்தில் பயின்ற, பயிலும் மாணவர்களுக்கு இலக்கியப் படைப்புப் பயிற்சி கற்பிக்கப்பட்டதன் விளைவாக எழுந்த முதல் முயற்சியே இந்த நூல். தமிழாசிரிய மாணவர்கள் தம் கற்பனைத் திறம்கொண்டு எழுதிய சிறுகதைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிடும் முயற்சி மேற்கொண்ட தமிழாசிரியர் திருவாளர் இராஜிக்கண்ணு அவர்களின் பணி பாராட்டுக்குரியது. இதனால் விளையும் பயன் இரண்டு. ஒன்று , படைப்பிலக்கியம் படைக்கத் தமிழாசிரியர்களைத் தூண்டி

ஊக்கப்படுத்துவது.மற்றொன்று சிங்கப்பூர்த் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியத்திற்குச் சிறிதளவாவது ஆக்கம் தருவது.

படைப்ப இலக்கியத்தில் “சிறுகதை என்பது யாரும் சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வடிவம். அதில் சிக்கல்களும், குழப்பங்களும், இருக்க முடியாது. அதன் இலக்கு நோக்கிச் செல்வதொன்றே சிறுகதையின் இலக்கணம். சுருங்கச் சொல்லிச் சுருக்கென உணர்த்து மாட்சி சிறுகதைக்கே உரித்தான மாட்சி” என்கிறார். கோமகள் என்னும் சிறுகதை ஆசிரியர். எனினும் சிறுகதை எழுதுவது விளையாயட்டல்ல. சிறுகதை எழுத விரும்புவர்களுக்குப் பிரபலச் சிறுகதை எழுத்தாளர் லா. ச. இராமாமிர்தம் “சிறுகதையோ நெடுங்கதையோ எழுத ஆரம்பித்துவிடு. விஷயம் பிறகு தன் வெளிப்பாட்டுக்குத் தன் வழியை எப்படிகேனும் பார்த்துக்கொள்ளும். தண்ணீரில் முதலில் விழுந்தால்தான் குளிப்பதோ, மூழ்கிப் போவதோ. நீச்சல் அடிப்பதோ அமையும்’ என்று ஆலோசனை கூறுகிறார். எனவே இவ்வாறு எழுத ஆரம்பித்தவர்களின் படைப்புகளே இந்நூலில் காணும் சிறுகதைகள் என்பதை யாரும் மறக்கக்கூடாது. எனினும் இவர்களைப் பாராட்டி ஊக்கமூட்டித் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பு தழைக்கச் செய்வதிலும் தவறக்கூடாது. இதனைச் சிங்கைத் தமிழுலகம் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இந்நூலில் சிறுகதைகள் எழுதிய தமிழாசிரிய மாணவர்கள் சிறுகதைகளைப் படைப்பதில் சிறந்து நிற்க இன்னும் பல முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். முதல் முயற்சியாகச் சிறந்த எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் பலவற்றை ஆழ்ந்து படிக்க வேண்டும். அவை தரும் சுவைகளை அறிந்து உணர்ந்து அனுபவித்துப் பாராட்டத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு அவர்களின் படைப்புகளை ஒப்பிட்டு நோக்கியும் கூறுகளைப் பகுத்துப் பார்த்தும் குறைநிறைகளைக் கண்டறியும் திறனாய்வுத் திறம் பெற வேண்டும். பிறகு படைக்க முயலும் இவர்களின் படைப்புகள் காலம் கடந்து நிற்கும் படைப்புகளாகச் சிறந்து விளங்கும்.

இன்று சிங்கப்பூர்க் கல்வித்திட்டத்தில் வலியுறுத்தப்பெறும் பகுப்பாய்வுச் சிந்தனைத் திறனும் , படைப்பாற்றல் சிந்தனைத் திறனும் மாணவர்களிடம்

வளர வழிவகுக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஆசிரியர்களிடமே மிகுதியாகவுள்ளது. எனவே இத்தகைய சிறுகதைகளை எழுதும் ஆசிரியர்கள் இப்பொறுப்பினை நிறைவேற்ற ஓரளவு தயாராகின்றார்கள் என்றே கூறவேண்டும். அதன் அடையாளத்தை இத்தொகுப்பு நூலில் காணலாம்.

கதை கேட்கும் ஆர்வம் குழந்தைகளிடம் அதிகம். எனவேதான் நம் பாட்டிமார்கள் கதைகளைக் கூறி நம் குழந்தைகளிடம் நற்பண்புகளை வளர்த்தார்கள். குழந்தைகள் மட்டுமின்றிப் பெரியவர்களும் தான் கதையில் நாட்டமுடையவர்களாக உள்ளனர். எனவேதான் நம் சமயச் சான்றோர்களும் சிறுகதைகளின் வாயிலாகவே சிறந்த தத்துவங்களை விளக்க முயன்றார்கள். பஞ்சதந்திரக் கதைகள், புத்த ஜாதகக் கதைகள், பகவான் ராமகிருஷ்ணரின் கதைகள், ஏசுநாதரின் நீதி போதனைக் கதைகள் எல்லாமே கதைகளின் வாயிலாக உயர்ந்த உண்மைகளை உரைக்க உருவாக்கப்பட்டவைகளே. கல்வி கற்கவரும் குழந்தைகளிடம் கதை வாயிலாகச் சொல்லப்படும் கருத்துகள் தேனில் குழைத்த மருந்தென அமைந்து அவர்களின் அறிவுக்குத் தெம்புட்டும். எனவே தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குக் கதைகளைப் படைத்துக் கூறும் ஆற்றல் கைவந்த கலையாக அமைந்துவிட்டால் தமிழை எளிமையாகவும், இனிமையாகவும் கற்பிக்க வழி ஏற்படும். அதனால் மாணவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பது சுவையாகத் தோன்றும். சுமையாக இருக்காது. இதன் விளைவாகத் தமிழ்மொழி நம் சிங்கைக் குடியரசில் என்றும் வாழும் மொழியாக நின்று இலங்கும். எனவே இத்தொகுப்பு நூலைத் தமிழ்மக்கள் வாங்கிப் படித்துத் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்ட வேண்டுகிறேன்.

இத்தொகுப்பு நூலின் சிறுகதை எழுதிய தமிழ் ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு என் நல்வாழ்த்துக்கள்

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

வி. ஆர். பி மாணிக்கம்

புனிதப்பயணம்

2000

பயணங்களை மேற்கொள்ளும் பண்பும், அப்பயண அனுபவங்களை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் ஆற்றலும் மனிதனுக்கு மட்டுமே உரியவை. இத்தகைய மனிதன் மேற்கொள்ளும் பயணங்களோ பலவகை. அவற்றுள் ஒன்றே புனிதப் பயணம். இத்தொடர் புனிதனை நோக்கிச் செல்லும் பயணம் என்றும், புனிதப்படுத்தும் பயணம் என்றும் இருவகைப்பொருள் தரும். புனிதம் என்னும் சொல் தூய்மையை உணர்த்தும். “புறத்தூய்மை நீரான் அமையும் அகத்தூய்மை வாய்மையால் காணப்படும்” என்னும் வள்ளுவர் குறளுக்கேற்ப வாய்மையாக உண்மையாக விளங்கும்-என்றும் உள்பொருளாக இலங்கும்-பொருள் இறைவன் ஒருவனே. எனவேதான் இறைவனைப் புனிதன் என்றே அழைக்கின்றனர் நம் அடியவர்கள். இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் பயணமே புனிதப் பயணம். அவன் அருள் என்னும் நீரே நம் அகத்தையும் புறத்தையும் ஒருங்கே தூய்மைப்படுத்தும், புனிதப்படுத்தும். எனவே தான் தீர்த்தம் என்று அழைத்தனர். இறைவன் குறைவிலா நிறைவுடையன். ஆதலால் இப்புனிதப் பயணம் மனக்கவலை தீர்க்கும் மாமருந்து, பிறவிக் கடலைக் கடக்க உதவும் தோணி. முன்னேற்றப் பாதைக்கு இட்டுச் செல்லும் ஏணி. எனவேதான் திருநாவுக்கரசர் உலகத்தவரை நோக்கி,

மனிதர்காள் இங்கே வம் ஒன்று சொல்லுகேன்
கனிதந்தால் கனி உண்ணவும் வல்லீரே
புனிதன் பொற்கழல் ஈசன்எனும் கனி
இனிது சாலவும் ஏசற்றவர்கட்கே”

என்று புனிதப்பயணம் மேற்கொள்ளுமாறு அழைக்கிறார். புனிதனாகிய ஈசன் எனும் கனியைப் பெற நாம் மேற்கொள்ளும் பயணமே புனிதப் பயணம்.

வாழ்க்கைப் பாதையில் அலைபாயும் மனத்தால் அவதிப்பட்டுப் பலவகைப் பயணங்கள் மேற்கொண்டு திசை மாறிச் செல்லும் மனிதனைப் புனிதப்பயணத்தின்பால் திருப்பி ஆற்றுப்படுத்தும் ஆற்றலும் ஆண்டவனுக்கே உண்டு. இதனைத்தான் “அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்குதல்” என அழைக்கிறார் மாணிக்கவாசகர். இவ்வாறு ஆற்றுப்படுத்துதலைத் தடுத்தாட்கொள்ளுதல் என்றும் கூறுவர் ஆன்றோர், இறைவன் மனிதனைத் தடுத்தாட்கொள்ளும் வழிகள் பல திறப்பட்டன. அவற்றிற்கு அளவில்லை என்பதைத் திருஞானசம்பந்தர் “ஆட்பாலவர்க்கு அருளும் வண்ணமும் ஆதிமாண்பும் கேட்பான் புகில் அளவில், கிளக்க வேண்டா” என்று கூறுகிறார்.

திருஞானசம்பந்தர்க்கு இறைவன் பாலைக் கொடுத்து ஆட்கொண்டான். திருநாவுக்கரசர்க்குச் சூலை நோயைக் கொடுத்து ஆட்கொண்டான். சுந்தரர்க்கு ஓலை காட்டித் தடுத்தாண்டான். மாணிக்கவாசகர்க்குக் காலைக் காட்டி ஆட்கொண்டான். இந்த அடியார்களை ஆட்கொண்ட விதங்களை அவர்கள் வாக்காலேயே அறியலாம். “போதையார் பொற்கிண்ணத்து அடிசில் பொல்லாது எனத் தாதையார் முனிவுறத் தான் எனை ஆண்டவன்” என்று திருஞானசம்பந்தரும், “சூலை தீர்த்து அடியேனை ஆட்கொண்டாரே” என்று திருநாவுக்கரசரும், “ஓர் ஆவணத்தால் வெண்ணெய்நல்லூரில் வைத்தென்னை ஆளுங்கொண்டார்” என்று சுந்தரரும் “நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி” என்று மணிவாசகரும் தங்களைத் தடுத்தாட்கொண்ட வகை பற்றிக் கூறுவதைக் காணலாம். இவர்கள் மேற்கொண்ட பயணங்கள அனைத்தும் புனிதப் பயணங்களே. இவை ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் நிகழ்ந்த பயணங்கள்.

அடியார்கள் வாழ்வில் மட்டுமன்று. சாதாரண மக்கள் வாழ்விலும் இறைவன் பலரைத் தடுத்தாட்கொண்டு புனிதப் பயணத்தின்பால் திருப்புவதை இன்றும் காணலாம் என்பதற்குத் திருவாளர் மாணிக்கம் எழுதிய புனிதப் பயணம் என்னும் இந்நூல் சான்று ஆகவுள்ளது. நாத்திக நெறியில் சென்ற நூலாசிரியரை இறைவன் விநாயகராக, முருகனாக , பதினெட்டாம் படிக்கருப்பராக , இராக்காச்சி அம்மனாகப் பல்வேறு வடிவங்களில் தோன்றி அற்புதங்கள் நிகழ்த்தி , அவ்வப் போது

தடுத்தாட்கொண்ட நிகழ்ச்சிகள் பல இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இடுப்பு வலியைக் கொடுத்து இறையருள் இவரைத் தன்பால் ஈர்த்தவிதம் விந்தைக்குரிய ஒன்று . இவர் வீட்டுப் பரணில் என்றோ மறைத்து வைக்கப்பட்ட இராக்காச்சியம்மன் சிலை வெளிப்பட்டு இவர் கிராமத்தில் கோயில் கொண்ட வரலாறு , இறைவனின் அற்புதங்கள் இன்றும் நிகழும் என்றும் நிகழும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுக்கின்றன. மருத்துவரால் கைவிடப்பட்ட இவரின் முதுகுவலி இறையருளால் குணம் பெற்ற செய்தியை நாம் படிக்கும் போது மெய்சிலிர்க்கிறோம். “மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்தும் ஆகித் தீரா நோய்தீர்த்தருளவல்லான்” இறைவன் என்னும் திருமுறை வாக்கு ஒருபோதும் பொய்க்காது என்று துணிகிறோம்.

நூலாசிரியராகிய மாணிக்கம் தம் வாழ்வில் மட்டுமன்றித் தம் மனைவி, மகள் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளிலும் இறையருள் நடத்திய அற்புதங்களைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். இராக்காச்சி அம்மன் கோயில் திருப்பணி அலுவல்களில் இவர் ஈடுபட்டபோது இடையிடையே தோன்றிய இடையூறுகளும் அவை தீர்க்கப்பட்ட விதமும் இந்நூலில் நன்கு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைப் படிக்கும்போது உள்ளம் நெகிழ்கின்றது. குடமுழுக்கு விழாவிலும் அதற்குப் பின்னரும் பலப்பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்ததையும் ஆசிரியர் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். இறுதியில் முருகப்பெருமான் அருட்காட்சியுடன் இந்நூல் முடிந்தாலும் இந்நூலின் இறுதியில் ஆசிரியர் “நான் ஆத்திக திசைக்குத் திருப்பப்பட்டேன். அதுதான் இறைவனின் சங்கல்பம் என்று எண்ணுகிறேன். ஓர் ஆத்மாவின் புனிதப்பயணம் தொடர்கிறது” என்று கூறி அனுபவம் அன்று. எல்லார் வாழ்விலும் ஏற்படக்கூடிய ஒன்று என்று அவரவர் வாழ்வில் ஏற்பட்ட இறையருள் நிகழ்ச்சிகளை எண்ணத் தூண்டுகிறது இந்நூல். எண்ணத்தைத் தூண்டுவது தானே நன்னூல். இந்நூல் எண்ணத்தைத் தூண்டுவதுடன் இறைவனை வேண்டவும் வைக்கிறது.

“பல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுராகி முனிவராய்த் தேவாராய்ச்

செல்லாஅ நின்ற இத்தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்”

என்ற மாணிக்கவாசகர் கூறும் ஓர் ஆத்மாவின் புனிதப் பயணத்தை நினைவூட்ட உதவும் நல்ல நூல் ஒன்றினை எழுதிய திரு வி. ஆர். வி மாணிக்கம் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அவர் 15 ஆண்டுகளில் மேற்கொண்ட புனிதப்பயணம் அவரைப் புனிதப்படுத்தி ஆண்டவனாகிய புனிதனை நோக்கிச் செலுத்தியதைக் கண்டு போற்றி மகிழ்வோம். புனிதப் பயணம் மேற்கொள்வதே மனிதப் பிறவியின் நோக்கம் என்பதை மிதித்து வாழ முற்படுவோம்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .

மு. தங்கராசன்
இன்பத்திருநாடு

2010

நாற்பொருள் விரிக்கும் நன்னூல்

சிங்கப்பூரின் மூத்த தமிழாசிரியரும், படைப்பிலக்கியம் படைத்தவருமான திரு. மு. தங்கராசன் அவர்களின் கவிதைத் தொகுப்பான இன்பத்திருநாடு என்னும் நூலைப் படித்தேன். படித்தேன் என இனித்தது. இந்நூல் தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் சிங்கப்பூருக்குள்ள தனித்தன்மைகளை நன்கு விளக்குகிறது.

உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு.

என்னும் வள்ளுவரின் தெள்ளுதமிழ் வாக்கிற்கேற்ப இப்பவையகத்தில் இலங்கும் சிங்கப்பூரை, இன்பத் திருநாடு எனக் கவிஞர் அழைத்திருப்பது எண்ணி எண்ணி மகிழ்தற்குரியது.

இன்ப நாட்டம் என்பது உலகிலுள்ள ஓரறிவுயிர் முதல் எல்லா வுயிர்க்கும் பொதுவான ஒன்று. இதனை ஒல்காப் பெரும் புகழ்த் தொல்காப்பியம் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே

எல்லா உயிர்க்கும் இன்பம் என்பது
தான் அமர்நது வருஉம் மேவற்றாகும்(1168)

என்று கூறுகிறது. இன்பம் என்பது எல்லா உயிரினங்களுக்கும் தாமாக இயல்பாக விருப்பத்துடன் பொருந்தி வருவதாகும் என்பது இந்நூற்பாவின் கருத்தாகும்.

ஒரு நாட்டிற்கு அணிகலனாக -அழகாக - விளங்கும் ஐந்தினுள் ஒன்றாக இன்பத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் திருவள்ளுவர்.

பிணியின்மை செல்வம் விளைவுஇன்பம் ஏமம்
அணியென்ப நாட்டிற்குஇவ் வைந்து(738)

என்னும் திருக்குறளில் இடம் பெறும் ஐந்து அணிகளில் செல்வமும் இன்பமும் ஆகிய இரண்டும் இன்பத் திருநாடு என்னும் தலைப்பில் இடம் பெறக் கண்டு மகிழலாம். திரு என்பது செல்வம் தானே!

இந்தத் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பரிமேலழகர். இன்பம், விளைவு, வேள்வியும் சான்றோரும் உடைமையானும் நுகர்வன உடைமையானும் நிலம் நீர்களது தன்மையானும் வாழ்வார்க்கு உள் நிகழ்வது என்று விளக்கம் தருகிறார். இந்த விளக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு நாடாக இலங்குவது சிங்கப்பூராகும் என்பதை இந்தக் கவிதை நூல் நன்கு பேசுகிறது. திரு என்னும் சொல்லுக்குச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப்பேரகராதி, இலக்குமி, செல்வம், சிறப்பு, அழகு, காந்தி(காந்தத்தன்மை) , பொலிவு, பாக்கியம் , தெய்வத்தன்மை, நல்வினை , மாங்கலியம், பழைய தலையணை வகை, வீற்றுத் தெய்வம், சோதிடன் ஆகிய பதின்மூன்று பொருள்களைத் தருகிறது. இவற்றுள் பத்துப்பொருள்கள் சிங்கப்பூர்த் திரு நாட்டுக்குப் பொருந்தி வரும் சிறப்புகளாகும் என்பதையும் இக்கவிதை நூலைப் படிப்போர் அறியமுடியும் . எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகப் பேராசிரியர் என்னும் உரையாசிரியர் திருக்கோவையார் என்னும் நூலுக்கு உரை எழுதும்போது, திரு என்பதற்குக் கண்டாரால் விரும்பப்படும் தெய்வத்தன்மை எனக் கூறுகிறார். வந்து பார்ப்பவர் மனதைத் தன் வனப்பாலும் வளத்தாலும் வசப்படுத்தும் பாங்கினது சிங்கப்பூர் என்பதையும் இக்கவிதைத் தொகுப்பினைப் படிப்போர் எளிதில் உணர்வர்.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு அடைதல் நூற்பயனே என்பதற்கு ஏற்ப, நாற்பொருள் விரிக்கும் இயல்புடையதாக இக்கவிதைத் தொகுப்பும் நாடு, வாழ்த்துக்கள், இறைமை, உணர்வுகள் என்னும் நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டு விளங்குகிறது. இது நம் நாடு, நீ இதன் நலம் நாடு என்று இக்கால இளையர்க்கு இதன் வரலாறு, பெருமை, சிறப்பு எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கூறி நாட்டுப்பற்றை வளர்க்க முயல்கிறார் கவிஞர்.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவன்

என நாவுக்கரசர் நவின்றதற்கேற்ப வாழ்த்துரைகள் அமைந்துள்ளன. தக்காரும் தாழ்விலாச் செல்வரும் சேர்வதுதானே நாடு என்பதை உணர்ந்து , நாட்டை வாழ்த்திய பின்னர் தக்கார்களாகிய தலைவர்களை அறிஞர்களை வாழ்த்துகின்ற வாழ்த்துரைகளும் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. கவிஞரின் வாழ்த்துப் பெறும் பேறு அடியேனாகிய எளியேனுக்கும் வாய்த்திருப்பது தமிழன்னை தந்த தவப்பேறாகும்.

வாழ்த்து என்பது தமிழில் பல்லாண்டு வாழ்க என ஆசிர்வதித்தல் என்பதையும் குறிக்கும். கடவுள் வாழ்த்து என்பதில் வணக்கம் என்பதையும் குறிக்கும். அதுபோல இக்கவிதை இந்நூலில் வாழ்த்து இறைமையை வணங்கும் நிலையில் மூன்றாவதாக இடம் பெற்றுள்ளது.

உணர்வுகளின் ஊர்வலமே கவிதை!

உள்ளத் துள்ளது கவிதை-இன்ப

உருவெடுப்பது கவிதை

தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில்-உண்மை

தெரிந்துரைப்பது கவிதை!

என்பது கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் கவிதை இலக்கணத்திற்கேற்ப உணர்வுகள் பற்றிய கவிதைகள் இறுதியாக இடம் பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு தலைப்பாலும் உள்ளடக்கத்தாலும் சிறப்புப் பெற்ற இக்கவிதை நூலை இயற்றிய கவிஞர். மு. தங்கராசன் அவர்கள் சிங்கப்பூர்த் தமிழாசிரியர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த முன் மாதிரியாகத் திகழ்பவர். தம் மக்களை எல்லாம் தமிழாசிரியர்களாக ஆக்கித் தமிழுக்கு வளம் சேர்த்த ன்மையர். பணியுமாம் என்றும் பெருமைக்கு இலக்கணமாக இருக்கும் பண்புடையவர். கவிதை, சிறுகதை , நாடகம், கட்டுரை எனப் பல்வகை படைப்பிலக்கியத்தை எழுதித் தமிழன்மைக்கு எழில் சேர்த்த

ஏந்தல். ஏனைய எழுத்தாளர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் ஒல்லும் வகையான் எல்லாம் ஓயாது உதவும் உயர்ந்த செயல் வீரர். என் பேரன்பிற்கும் பெருமதிப்பிற்கும் உரிய கெழுதகை நண்பராகிய திரு. மு. தங்கராசன் பல நன்னூல்களைத் தமிழுக்குப் படைத்துத் தர அருளுமாறு இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .

கவிஞர் அருண்முல்லை
நாத்திகன் வேள்வி
ஏப்ரல் 2004(25-1-2004)

நாத்திகன் வேள்வி என்னும் தலைப்பில் சிங்கப்பூர்க் கவிஞர் அருண்முல்லை தம் கவிதைகளைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிட இருப்பது அறிந்து பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இவர் கவிதைகளை அவ்வப்போது தமிழ் முரசு வார இதழ்களில் நான் படித்து மகிழ்வது உண்டு. கவிஞர் அருண்முல்லை நற்றமிழ்ப் பற்றாளர். நாடு , இனம் முன்னேற வேண்டும் என்னும் நல் நோக்கினர். மரபுக் கவிதை இயற்றும் மாண்பினர். எதுகை, மோனை மட்டுமன்றி எழில் நடையும் கவிதையில் மரபு மாறாமல் இடம் பெற வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தர். பிற மொழிச் சொற்களை இயன்ற வரையில் தவிர்த்து எழுதும் பெற்றியர். இத்தகைய நோக்கும் வாக்கும் போக்கும் இந்நூலிலுள்ள கவிதைகளில் இடம் பெற்றிருக்கக் காணலாம்.

நாத்திகன் என்பவன் கடவுட் கொள்கையை மறுப்பவன், ஆத்திகனோ கடவுட் கொள்கையை ஏற்று வாழ்பவன். “ஆத்தம் ஆனார் அயலவர் கூடி , நாத்திகம் பேசி நாத்தமும் பேறினர்” என்னும் திருவாசகத்தின் அடிகள் இதனை வலியுறுத்தும். நாத்திகன் ஆத்திகன் ஆகிய சொற்கள் வடமொழித் திரிபால் வந்தவை.

வேள்வி என்பது யாகம், ஓமகுண்டம், பூசனை ஆகியவற்றை உணர்த்தும் தமிழ்ச்சொல் . இவற்றை விரும்பாதவன். வெறுப்பவன் நாத்திகன். இந்நிலையில் இந்நூலின் தலைப்பு நாத்திகன் வேள்வி என முரண் அணியில் அமைந்துள்ளதே என எண்ணத்தோன்றும் இதற்கு விடை கூறுமுகமாக நூலாசிரியர் “எனக்குக் கடவுள் வள்ளுவனே. அவனை நோக்கிச் செய்யும் வேள்விதான் இந்த நாத்திகன் வேள்வியும். என் தெய்வம் வள்ளுவனுக்கு என் அறியாமை, ஆசை, அச்சம், வியப்பு

நான்கையும் வேள்வித்தீயில் போட்டு வணங்குகிறேன். நான் செய்வதும் . கடவுள் வணக்கம் தான்” என்று முன்னுரையில் எழுதியுள்ளார். “அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று” என்று வேள்வியை வெறுத்து ஒதுக்கிய வள்ளுவனுக்கே வேள்வி செய்கிறார் இக்கவிஞர் .

மேலும் வேள்வி என்பது வேள் என்னும் அடிச்சொல்லைக் கொண்டது. இது வேட்கை, விருப்பம் ஆகியவற்றால் விளைவது . எனவே நாத்திகன் விருப்பத்தால்-வேட்கையால்-விளைந்ததே இக்கவிதைத் தொகுப்பு எனக் கருதவும் இடமுண்டு. கவிஞனது வேட்கைதானே அவன் கவிதையின் உள்ளடக்கமாக உருவெடுக்கிறது. “வினவு கேள்வியின் நெய் சொரிந்திட வேள்வி போல் மனம் தீ வளர்ப்பது. ” கவிதை என்பதைக் கவிஞர் ஓரிடத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்நூலில் மொழி, இனம், சமூகம், பகுத்தறிவு வாதம், காதல், நாடு, பொது என்னும் ஏழு பிரிவுகளில் கவிஞர் அருண்முல்லை தமது வேட்கையைத் தவழவிட்டுள்ளார். மொழியின்றி இனம் இல்லை. இனம் இன்றிச் சமூகம் இல்லை. சமூகம் இன்றி நாடில்லை. மனிதன் தனக்கரிய பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி உலக மக்கள் மீதும் காதல் கொண்டு வாழ்ந்தால்தான் நாடு, இனம், சமூகம் நல்வாழ்வுபெறும் என்பதை இங்குள்ள பிரிவுகள் எடுத்து இயம்புகின்றன. இதுவே நாத்திகன் வேட்கையாக -வேள்வியாக அமைகிறது.

கண்ணதாசன் கவிக்குக் காரணம் குழந்தை உள்ளம், எண்ணரும் ஞானப்பாட்டன்” என்று கண்ணதாசனைக் கூறும் கவிதையில் வரும் பாட்டன் என்பது தந்தையின் தந்தை என்னும் பொருளிலும், பாட்டினை உடையவன் என்னும் பொருளிலும் வந்து இருபொருள் தரும் சிலேடையாக அமைந்து கவிதைக்கு அழகு தருகிறது. பாரதியைக் கவித்தொழிற்சங்கமாகக் காண்கிறார் கவிஞர். பொங்கலைப் போற்றுவதும் தீபாவளியைத் தூற்றுவதும் நாத்திகர் மரபு என்பதையும் இக்கவிதை நூல் காட்டுகிறது.

“பொன்மகள் நீ எனச் சொன்னது யார்? நீ போர்தொடுத்தால் பலர் புறமுதுகே” தூரிகையும் எழுதுகோலும் தம்மொழிவை மாற்றிக்கொண்டு கவிதையும் ஓவியமும் தீட்டின. நான் அவளாகினேன், அவள் நானாகினாள் எனும்படி உணர்வுபெற்றோம்.” “துளி நஞ்சினை உன்முறுவல் தெளித்தால் துடிக்கும் இதயம் செயற்படுமோ?” இந்த வரிகள் காதல் என்னும் பிரிவில் வந்து களிப்பூட்டுகின்றன. கிரகணத்தைச் சூரியனும் சந்திரனும் தழுவுவதாகக் காணும் கற்பனை நன்று.

நாடு என்னும் பகுதியில் சிங்கப்பூர் மண்ணின் மணம் கமழக் காணலாம். “ஆதவன் கிழக்கின் தோற்றம் அதனெதிர் மறைவுத் தோற்றம் ஏதொரு மறைப்புமின்றி எங்களுர் காட்டும்” என்று சிங்கப்பூரின் இயற்கைச் சிறப்பைக் கவிஞர் போற்றுகிறார். சமூகம் என்னும் பிரிவில் திகழும் ஞாயிறும் தேக்காவும் என்னும் பரிசு பெற்ற கவிதை பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாக விளங்குகிறது.

இத்தகைய கவிதைகள் அடங்கிய இந்நூல் கவிஞர் கோ. அருண்முல்லையின் முதல் நூல். இதுவே இனிவரும் நூல்களின் முதல் நூலாக அமைய என் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன். முல்லை எளிமையான மலர், இனிமையான நறுமணங்கொண்ட மலர், கற்பின் சின்னம். இதற்கேற்ப இவர் எளிமையும் இனிமையும் மிக்க கவிதைகள் பலவற்றை எழுதி எல்லாரையும் ஈர்க்க முயல்வராக இந்த நூலைத் தமிழுலகம் வாங்கிப் படித்து நாத்திகன் வேள்வி-வேட்கை - விருப்பம் நிறைவேற ஆவன செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

கவிஞர் முத்துமாணிக்கம் காவடிப்பாடல்கள்

உலகில் பண்டைத் தமிழர் கண்டு உணர்த்திய கடவுள் தத்துவமே முருக வழிபாடு. அவ்வழிபாட்டின் நாயகன் யார்? முருகன். முருகன் என்பவன் யார்? முருகு உடையவன் முருகன் முருகு என்றால் என்ன? அழியாத அழகு, மாறாத இளமை, என்றும் வீசும் நறுமணம் , எப்போதும் இருக்கும் கடவுட் பண்பு ஆகியவற்றின் கூட்டுக் கலப்பே முருகு.

முருகு என்னும் சொல்லாக்கத்தைப் பாருங்கள். ம்உமு ர்உரு க்உகு இவற்றில் ம் என்பது மெய்எழுத்து. ர் என்பது இடையின மெய்எழுத்து. க் என்பது வல்லின மெய்எழுத்து இவற்றை இணைத்திருப்பது உ என்னும் உயிர் எழுத்து. இதன் கருத்து யாது? உயர், உடல், உள்ளம், உணர்வு , உலகம் ஆகியவற்றில் ஊடுருவி நின்று வன்மையாய் மென்மையாய் இடைமையாய் இருந்து இயக்குவது தான் முருகு என்பதை இந்தச் சொல்லாக்கம் உணர்த்துகிறது.

முருகனை வழிபாடு செய்வது எப்படி? முருகா முருகா முருகா என்று காதலாகிக் கசிந்து ஓதினால் -சொல்லிச் சொல்லி உருகினால் போதும். அதுவே உண்மை வழிபாடு ஆகும். இதனால் நாம் பெறும் பயன் என்ன?

அஞ்சு முகம் தோன்றில் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சல் எனவேல் தோன்றும்-நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா என்று ஒதுவார் முன்”

என்பார் நக்கீரர். அச்சுறுத்தும் கவலைகள் அகல வேண்டுமா? வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் வெற்றி பெற வேண்டுமா? நெஞ்சில் ஒரு கணம் அவன் வேலையும் காலையும் நினையுங்கள் . முருகனைப் பாடுங்கள்! உடனே அவன் ஓடி வருவான் என்பது இந்தப் பாட்டின் கருத்து.

முருகன் கைவேல் வெற்றியின் சின்னம். அறிவின்-ஞானத்தின் அறிகுறி. அறிவு ஆழமுடையாதாகவும், அகலமுடையதாகவும் கூர்மையான நுட்பமுடையதாகவும் அமைய வேண்டும். அதுபோல அவன் கைவேல் ஆழம், அகலம், கூர்மை கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. அறிவு பெற அவனை நாடுங்கள். “அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் ” அல்லவா!

முருகன் எப்போதும் தமிழுக்காக ஏங்குபவன். முத்தமிழால் வைதானையும் வாழ வைப்பான் என்று போற்றுகிறார் அருணகிரியார். மேலும் அவன் தமிழ்ப்பாட்டுக்கு உருகும் தலைவன். எனவேதான் அருணகிரியார்“பாடும் பணியே பணியாய் அருள்வாய்” என அவனிடம் வேண்டுகிறார். எனவே பக்தியுடன் காவடி எடுக்கும் அன்பர்கள் தமிழால் அவன் புகழைப் பாடிப் பாடி வழிபாடு செய்யவேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் சிங்கைக் கவிஞர். செந்தமிழ் அன்பர். நாளும் இன்னிசையில் இறைவனைப் பாடி வழிபாடு செய்யும் நல்லார் முத்துமாணிக்கம் எனிய தமிழில் அழகிய முறையில், இனிய இசையில் காவடிப்பாடல்களை இயற்றித்தந்துள்ளார்.

அன்பர்களே இந்நூலை வாங்கிக் காவடி எடுக்கும் போது மட்டுமன்றி காலமெல்லாம் படியுங்கள் ! முருகன் புகழ் பாடுங்கள்! அவன் திருவருளைப் பெறுங்கள்! தமிழையும் வாழச் செய்யுங்கள்! தமிழ்த் தெய்வம் அப்போது தானே அகமகிழும்!

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

மா. அன்பழகன்
கவித்தொகை
2012

இன்று தமிழில் கிடைக்கும் நூல்களில் தொன்மையானது தொல்காப்பியம். கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டினை ஒட்டி எழுதப்பட்ட நூல் என்பது ஆய்வாளர் பலரது கருத்தாகும். இந்நூல் ஓர் இலக்கண நூல். ஓர் இலக்கணம் உருவாக வேண்டுமானால் அதற்கு முன் அம்மொழியில் பலப்பல இலக்கியங்கள் இருந்திருக்கவேண்டும். எனவே தொல்காப்பியம் தமிழ் இலக்கியத்தின் தொன்மையைக் காட்டும் சான்று நூலாகவும் திகழ்கிறது. இந்திய மொழிகளுள் எல்லாவற்றிலும் காணப்படும் தொன்மையான இலக்கண நூல்கள் யாவும் சமஸ்கிருதச் சாயலுடன் திகழத் தமிழ்த் தொல்காப்பியம் மட்டும் தனித்ததோர் இலக்கண மரபுடையதாகத் திகழ்கிறது. இது தமிழ் மொழியின் இலக்கண மரபினையும் இலக்கணக் கோட்பாட்டினையும் வெளிப்படுத்துகிறது. தொல்காப்பியத்தில் 200க்கு மேற்பட்ட நூற்பாக்கள் பண்டைய இலக்கணச் செய்திகளை மேற்கோள்களாகக் காட்டியிருப்பது இதனை மெய்ப்பிக்கும். உலகிலுள்ள மொழிகளில் இலக்கணம் என்பது எழுத்து, சொல், தொடர் அமைப்புகளை மட்டுமே குறிக்கும். ஆனால் தொல்காப்பியமோ இவற்றுடன் இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம். உருவம், உணர்த்தும்முறை ஆகியவற்றை உரைக்கும் பொருள் இலக்கணத்தையும் புகலும் சிறப்புடையது.

அந்தப் பொருள் இலக்கணம் கூறும் பகுதியில் தொல்காப்பியம் யாப்பு அடிப்படையில் அமைந்த அக்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தை ஏழுவகையாகப் பகுத்துப் பேசுகிறது. பாட்டு, உரை, நூல், வாய்மொழி (மந்திரம்) பிசி, அங்கதம், முதுசொல் (பழமொழி) ஆகிய ஏழும்

வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின்
நாற்பேர் எல்லை அகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர்-(1338)

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா. இந்த ஏழு வகை இலக்கியத்தில் பாட்டு(கவிதை) என்பது அடி வரையறைக்குட்பட்டது. ஏனைய ஆறும் அடி வரையறைக்கு உட்படாதவை . இவற்றுள் பிசி என்பதற்கு

நொடியொடு புணர்ந்த பிசி (1421) என்றும்

நொடியொடு புணர்ந்த உவமத் தானும்
தோன்றுவது கிளந்த துணிவினானும்
என்று இருவகைத்தே பிசிவகை நிலை(1432)

என்றும் தொல்காப்பியம் வரையறை வழங்குகிறது.

இந்த நூற்பாக்களுக்குப் பின்வருமாறு பேராசிரியர் தமிழண்ணல் உரை கூறுகிறார்.

“பிசி என்பது விடுகதை இதற்குக் கற்பனைத்திறன் மிகுதியாக வேண்டும். ஒப்போடு புணர்ந்த உவமை கூறிப் புதிர் போடலாம். அதை விடுவிக்க வேண்டுமெனில் ஒப்புமைத்தன்மை தெரியவேண்டும். தோன்றுவது கிளந்த துணிவு- ஒன்றைச் சொன்ன அளவில் அதனொடு தொடர்புடையது தோன்ற வேண்டும்.”

கத்திபோல் இலை இருக்கும்
கவரிமான் பூப்பூக்கும்
என்றது வேப்பிலை

இது ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமை. அதன் தொடர்ச்சியாகத்

தின்னப்பழம் பழுக்கும்
தின்னாத காய் காய்க்கும்.

இது வேப்பம்பழம். தோன்றுவது கிளந்ததுணிவு. இதில் உவமை இல்லை.

விடுகதை நாட்டுப்புற மக்கள் இலக்கியம் . இதில் புதிர் போடவும் விடுவிடுக்கவும் இலக்கியக் கற்பனைத் திறன். அதற்கு அடித்தளமான உலக அனுபவம் . பட்டறிவு, கூர்மை, உடனே நுனித்தறியும் துடிப்பு எல்லாம் வேண்டும்.”

இத்தகைய புதிர்க் கவிதைகளைப் புதுமைத் தேனீ அன்பழகன் இயற்றிக் கவித்தொகை என்று தலைப்பிட்டுத் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிடும் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது.

**சென்றவர்களைத் திருப்பியனுப்பாத வீடு
அதை நோக்கியே எல்லாருடைய பயணங்களும்
சிலர் வேகமாகவும், சிலர் மெதுவாகவும். .
மரணம்(4)**

**கோட்டைக்குள் ஒரு கோட்டை! அதற்குள்
வெள்ளிமலைப் பனிச்சருக்கு
விளையாட ஒரு நீச்சல் குளம்
இளநீர்!(31)**

என்னும் கவிதைகள் ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமை கூறி அமைத்த புதிர்க்கவிதைகள்.

**என்வரவை வாழ்த்தி
மண்ணோர் புகழ்பாடுவர்!
வண்ணார் வசை பாடுவர்!
மழை!(16)**

என்னும் கவிதை தோன்றுவது கிளந்த துணிவுக்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

**பச்சை சிவப்பாகும், பாவையர் கைவடிவாகும்
இட்டசில நாழிகையில் சுட்டவடு போலாகும்
சின்னாளே ஆயுளாம் செவ்வந்திக் கோலத்துக்கு**

மருதாணி!(100)

என்னும் கவிதையில் 'ஒப்பொடு புணர்ந்த உவமையும் ' தோன்றுவது கிளந்த துணிவும்' இணைந்திருக்கக் காணலாம்.

குறுகிய வடிவம், நறுக்குத்தெறித்த சொல்லாட்சி, நல்ல கற்பனை , சிந்தனையைத் தூண்டும் சிறப்பு, விடைகாண உதவும் தலைப்பு என்னும் சிறப்பியல்புகளைக் கொண்ட 133 கவிதைகளை வள்ளுவர் குறளை நினைவூட்டும் வகையில் கவித்தொகையாக அமைத்து வெளியிட்டுள்ள புதுமைத்தேனீ அன்பழகனைப் பாராட்டி மகிழ்கிறேன். அவர் இன்னும் பல புதுமை சார்ந்த நூல்களைப் படைத்துத் தமிழுக்கு அணி சேர்க்க வாழ்த்துகிறேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

கி.கோவிந்தராசு

களமாடிய சொற்கள்.

28/11/12.

களமாடிய சொற்கள் என்னும் தலைப்பில் கவிஞர் கி.கோவிந்தராசு எழுதி வெளியாகும் கவிதைத் தொகுப்பு நூலைப் படித்து மகிழ்ந்தேன். களம் என்னும் சொல் தமிழில் பலபொருள் உணர்த்தும் ஒன்றாகும். இடம், நெற்களம், சபை, போர்க்களம், வேள்விச் சாலை, களர் நிலம், உள்ளம், திட்டு முதலிய பல பொருள்கள் களம் என்னும் சொல்லுக்குண்டு எனத் தமிழகராதி சொல்கிறது. களத்தை ஏர்க்களம், போர்க்களம் எனப் பகுப்பதும் தமிழ் மரபாகும். ஏர்க்களம் கண்டாடிய சொற்கள் கவிதையான நூல் தான் கம்பன் பாடிய ஏரெழுபதாகும். போர்க்களம் கண்டாடிய சொற்கள் கவிதைகளாக உள்ளதைச் சங்க இலக்கியமாகிய புறநானூறு வழி பார்க்கலாம். 'ஈரையம்பதின்மரும் பொருது களத்தொழிய' (புறம்-2) எனப் புறநானூறு பாரதப் போர்க்களத்தைப் பேசுகிறது. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகிய களவழி நாற்பதும், சிற்றிலக்கியங்களில் சிறப்பிடம் பெறும் கலிங்கத்துப் பரணியும் போர்க்களத்துதித்த சொல்லோவியங்களே. போர்க்களம் ஏர்க்களம் போன்றவற்றில் செயலாற்றுவதைக் காட்டிலும் கற்றோர் கூடிய அவைக்களத்தில் அஞ்சாது நின்று சொல்லாற்றலால் செயலாற்றுபவர் சிறப்பைத் திருவள்ளுவர் அவையஞ்சாமை என்னும் அதிகாரத்தில் பேசுகிறார்.

“பகையகத்துச் சாவார் எளியர், அரியர்
அவையகத்து அஞ்சா தவர் ” - (குறள் 723)

“வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்ஏர் உழவர் பகை.” - (குறள் - 872)

என்னும் குறள்கள் வழி இதனை உணரலாம். மேலும் இறுதிக் குறளில்

‘உளர்எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் களன்அஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.’ - (குறள் - 730)

என்னும் குறளில் களம் கண்டாடிய சொல்லாற்றல் இல்லாதார் உயிருடன் இருந்தும் ஒரு பயனும் இல்லாதார் எனக் கூறுகிறார். இலக்கண நூல்களும் சிறப்புப் பாயிரம் பற்றிப் பேசும்போது களம் என்பது நூல் அரங்கேறும் சபையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன . (நன்னூல் - 48).

நூலுக்குப் பஞ்சு போலக் கவிதைக்குச் சொற்களே முதற்காரணமாக உள்ளன. சொல்விளையாட்டே கவிதை. “சொற்கள் நடந்து வந்தால் உரைநடை, சொற்கள் நடனமாடினால் கவிதை”. தகுந்த இடத்தில், தகுந்த வரிசையில் தகுந்த பொருளில் சொற்களைத் தருவதே கவிதை. கவிதை என்னும் சொல்லுக்குள்ளே தான் அதற்குரிய விடைதரும் கவி, தை, விதை, கதை என்னும் சொற்கள் ஒளிந்துகொண்டு “கண்ணாமூச்சி” காட்டுவதைக் காணலாம். “செவ்விய கூரிய தீஞ்சொல்” எனக் கவிதையைப் பற்றிக் கூறும் கம்பன் தன் காப்பிய நாயகியாகிய , சீதையை அறிமுகப் படுத்தும் போது “செஞ்சொற் கவி இன்பம்” எனச் சுட்டுவதிலிருந்தே கவிக்கும் சொல்லுக்குமுள்ள தொடர்பைக் கணிக்கலாம். காப்பிய நாயகனாகிய இராமனின் கூரிய அம்புக்கும் செஞ்சொல் தான் கம்பனுக்கு உவமையாக வருகிறது.

சொற்கள் நடனமாடும் கவிதைக்குரிய களங்களாக ஆடுஅரங்குகளாகச் சிங்கப்பூரில் பல தளங்கள் உள்ளன. கவிமாலை, கவிச்சோலை முதலிய தளங்கள் திங்கள்தோறும் கவிதையை வளர்க்க உதவுகின்றன. தமிழ் முரசு, வானொலி முதலிய ஊடகங்களும் கவிதை வளர்ச்சிக்கு உரமூட்டி உதவுகின்றன. அமைப்புகள்

அவ்வப்போது நடத்தும் கவியரங்கங்கள் போன்ற நிகழ்ச்சிகளும் கவிதை வளர்ப்புக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் ஊட்டும் களங்களாக உள்ளன. இத்தகைய களங்களில் நடனமாடிய சொற்களால் உருவான கவிதைகளைத் திரு.கி.கோவிந்தராசு “களமாடிய சொற்கள்” என்னும் தலைப்பில் தொகுத்து நூலாக்கித் தந்துள்ளார்.

இந்நூலிலுள்ள கவிதைகள் அனைத்தும் மரபுக் கவிதைகளாக இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்வு மிகக்கொண்டேன். வெண்பா, ஆசிரியப்பா, விருத்தம், சிந்து, வண்ணம் முதலிய மரபுக் கவிதைகள் இந்நூலில் உள்ளன. மேலும் ‘மரபுக்கு மதிப்பளி’ என்னும் தலைப்பில் இந்நூலில் கவிஞர் எழுதியுள்ள கவிதைவழி அவருக்கு மரபுவழிக் கவிதை இயற்றுவதில் உள்ள அழுத்தமும், பிடிப்பும் புலப்படுகின்றன.

“கண்ணிருந்தும் இல்லார்போல் வாழலாமா?
கனித்தமிழின் இலக்கணத்தை மீறலாமா?
தன்மையான தமிழ்மரபை மறந்துவிட்டுத்
தறிகெட்டுத் தாறுமாறாய் எழுதலாமா?”

எனக் கேள்விகளைக் கேட்டுவிட்டு

“அழுத்தமுடன் நான்சொல்வேன் அழகுடைய
அருந்தமிழ்க் கவிதைக்கு மரபழகு”

எனக் கூறுகிறார் கவிஞர் கோவிந்தராசு. யாப்பிலக்கணம் படிப்பது கடினம் என்று கருதிப் புதுக்கவிதைக்குத் தாவும் இக்கால இளையர்களிடையே இவரின் போக்கு போற்றுதற்குரியது. இடத்தையும், காலத்தையும் கடந்து வாழும் இயல்பு மரபுக் கவிதைக்குரிய இயற்கைப் பண்புகளில் ஒன்றல்லவா?

கவியரங்கத் தளம் கண்ட கவிதைகளில் வள்ளுவர், கம்பர், இளங்கோ, பாரதி, பாரதிதாசன், கண்ணதாசன் தொடர்பான கவிதைகளும்

தீபாவளி, பொங்கல் முதலிய விழாக்கள் பற்றிய கவிதைகளும் தமிழ்மொழிச் சிறப்புப் பற்றிய கவிதைகளும் உள்ளன. இவை

**‘பண்பாட்டில் மட்டுமா பழையையுடையோர் நாம், கவிப்
பண் பாட்டிலும் அந்தப் பழமரபு காத்திடுவோம்’**

என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. தமிழ்தான் தமிழர்க்கு முகவரி என்பதைக் கவிஞர் கூறி,

”முகவரியைத் தொலைத்துவிட்டு, முகாரி பாடாதே
முகவரி இல்லாப் பயணம் முடிவுக்கு வந்ததாகச்
சான்றுகளில்லை”

என்று விடுக்கும் எச்சரிக்கை பாராட்டத்தக்கது.

இப்பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள இயற்கை என்னும் தலைப்பில் இடம்பெற்ற கவிதையில் நல்ல கற்பனை நயமும், ஓசை நயமும் உள்ளதைக் காணலாம்.

“காலையிலே கையசைத்துக் கதிரவனும் வருவான்
சோலைமலர்க் காதலியர் செவ்விதழ்கள் திறப்பான்
நீர்கொண்ட வெண்மேகம் நீல்கருப்பாய் மாறும்
கார்கண்டு ககனத்தில் கானமயில் ஆடும்”

என்னும் வரிகளை எடுத்துக்காட்டாய்க் கூறலாம்.

கண்ணதாசனின் வீரம் என்னும் தலைப்பில்

”வெட்டுவதும் முட்டுவதும் வீரம் இல்லை

வெற்றிஒன்றே வீரமெனில் வாழ்க்கை இல்லை
எட்டும்வரை எதிர்நீச்சல் வாழ்வில் போட்டு
இறுதிவரை முயல்வதே வீரம் என்றார்”

என்னும் கவிதை வரிகளின் கருத்துக்கள் போற்றத்தக்கன.
”உண்மையான வீரம் மன உறுதியே - வினைத்திட்டம் என்பது
மனத்திட்டமே” என்பது இக்கால மக்களுக்குத் தேவையான
கருத்தாகும்.

அடுத்துக் கவிமாலைத் தளத்தில் “இமயம் பெரிதோ இயம்பு” என்னும்
ஈற்றடி வெண்பாவுக்குரிய பகுதியில் தொடக்க வெண்பாவும் இறுதி
வெண்பாவும் சிறப்பாக இடம்பெற்றுள்ளன.

திசையெட்டும் வாழ்த்துமழை தென்னவனாம் ரஹ்மான்
இசையால் இருவிருதை ஏற்றான் - மிசையில்
தமதுஇனத் தன்மானம் தற்காத் தவன்முன்
இமயம் பெரிதோ இயம்பு.

எல்லாப்புகழும் இறைவனுக்கே என்று தமிழ்ச்
சொல்லால் விழாவில் சுடர்விட்டான் - எல்லா
வளமும் வசதியும் பெற்றவன் நன்றாய்
நலமுடன் வாழ்கநெடு நாள்.

பயணம் என்னும் தலைப்பில் உள்ள பாடல்:

நீரின் பயணம் நதியாகும்
நிலவின் பயணம் ஒளியாகும்
காரின் பயணம் மழையாகும்
காற்றின் பயணம் இசையாகும்
வேரின் பயணம் மண்ணோடு
விழுதின் பயணம் வெளியோடு
பாரில் யாவும் பயணிக்கும்

பயணம் என்றும் முடியாதே.

இப்பாடலில் நல்ல சொல்லாட்சியும் உவமையும் உள்ளன. இவ்வாறே எதிரி என்னும் தலைப்பில் உள்ள பாடலில்

நீருக்கு எதிரி நெருப்பு என்றால்
நிலவுக்கு எதிரி பகல் என்றால்
கீரிக்கு எதிரி பாம்பு என்றால்
கீழோர் மேலோர்க்கு எதிரியாமோ?
மீனுக்கு எதிரி குருகு என்றால்
மேற்கும் கிழக்கும் எதிர் என்றால்
மானுக்கு எதிரி புலி என்றால்
மனிதர்க்கு எதிரி யாரோசொல்?

என்று கேட்டு இறுதியில் மனிதனுக்கு எதிரி மனிதனே என்று முடித்திருக்கும் பாங்கு சிறப்பாக உள்ளது. இங்கே

கேணி மேட்டில் நின்று சிங்கம்
கிணற்றுள் முறைத்த கதைபோல
காணீர் கண்ணாடியின் முன்னே
காட்சி கொடுப்பான் உம்எதிரி

என்னும் அடிகளில் ஒரு சிறுகதையை ஓரடியில் கூறியிருப்பதும் அதற்கேற்ற கருத்தைச் சுட்டிக்காட்டுவதும் அருமை!

குற்றவாளி என்னும் தலைப்பில் பலரை இனம்காட்டும் பாங்கும் பாராட்டத்தக்கது.

ஆழமாய்க் கற்றவன் அறிவாளி
ஆசையால் வீழ்பவன் ஏமாளி
நாளையை உணர்ந்தவன் புத்திசாலி

நகைச்சுவை தருபவன் கோமாளி
நூல்பல கற்றவன் படிப்பாளி
நுட்பம் அறிந்தவன் படைப்பாளி
வாழ்வினில் அகிம்சையைக் கல்லாமல்
வன்செயல் புரிபவன் குற்றவாளி.

கவிச்சோலைக் களத்தில் பாடிய கவிதைப்பகுதியில் திறவுகோல்
என்னும் தலைப்பில்

எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணாகும்
இல்லாதார் கண் புண்ணாகும்
பண்ணும் இசையும் ஒன்றாகும்
பயின்றவர் உள்ளம் உயர்வாகும்
பொன்னும் பொருளும் வரும்போகும்
புரிந்தால் வாழ்க்கை நலமாகும்
எண்ணம் என்பது பூட்டாகும்
இலக்கியம் திறவு கோலாகும்

என இடம்பெறும் கவிதையும் இனிமை பயக்கிறது.

“உள்ளிய தெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தில்
உள்ளான் வெகுளி எனின்” (குறள் 309)

என்று வள்ளுவர், ‘சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி’யைப் பற்றிப்
பேசுகிறார். இதற்கேற்பக் கவிஞர் கோவிந்தராசும் “சினம் விடு”
என்னும் தலைப்பில் ஒரு கவிதை இயற்றியுள்ளார். இவ்வாறே
கவிமாலைப் பகுதியில் செருக்கடையாமை என்னும் தலைப்பில்
பத்துக் குறள் வெண்பாக்கள் உள்ளன. இவை

“யான்எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் வானோர்க்கு
உயர்ந்த உலகம் புகும்” (குறள் 346)

என்னும் திருக்குறளை நினைவூட்டுகின்றன.

இவ்வாறு மரபுக்கவிதைவழி மக்களுக்குத் தேவையான கருத்துகளைச் சுவைபடச் சொல்லும் கோவிந்தராசுவின் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. இவர் ஒரு வளரும் கவிஞர். எனவே இவரது கவிதைப்பயண முயற்சியில் இவர் வெற்றிபெற நிறையக் கவிதை நூல்களைப் படிக்க வேண்டும். அப்போது சொல்வளமும் கற்பனை நயமும் உவமைச் சிறப்பும் ஓசை நயமும் இவரது கவிதைகளில் இன்னும் மிகுதியாக இடம்பெற வாய்ப்புண்டு. இவரது கவிதைப் பயணம் தொடர்ந்து வெற்றிபெற வாழ்த்துகிறேன்.

28/11/12.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

இராம. வயிரவன் கவியரங்கக் கவிதைகள்

30.11.2012

கவியரங்கம் என்னும் சொற்றொடர் கவி, அரங்கம் என்னும் இரண்டு சொற்களால் உருவான ஒன்று. கவி என்பது 'கவிச்சக்கரவர்த்தி' என்னும் தொடரில் கவிஞனையும், 'கவிமாலை' என்னும் தொடரில் கவிதையையும் குறிக்கும். கவி என்னும் சொல்லுக்கு மேலும் ஒரு சிறப்புண்டு. அது கவிதல், கவித்தல் என்னும்போது வினைச்சொல்லாகவும், கவி என்னும் போது பெயர்ச்

சொல்லாகவும் அமையும் இயல்பையும் பார்க்கலாம். கவி எப்படி இருக்கவேண்டும்?

உள்ளத்தைத் தொடுவது கவிதை - உள்மன
உணர்வினைக் கவர்வது கவிதை
பள்ளத்தை இதுவெனக் காட்டி - நல்ல
பாதையில் விடுப்பது கவிதை

கருத்தொடு மிளிர்வது கவிதை - உயர்
கற்பனை உள்ளது கவிதை
விருப்புடன் கற்பது கவிதை - பலர்க்கும்
விளங்கிட இருப்பது கவிதை

செஞ்சொலால் அமைவது கவிதை - ஓசைச்
சிறப்புக்கும் உரியது கவிதை
எஞ்சலில் இன்பத்தை ஈந்து - செய்யுள்
இலக்கணம் கொண்டது கவிதை

வெற்றுச்சொல் அடுக்குகள் இன்றி - அரிய
விருந்தினை அளிப்பது கவிதை
கற்பார் நெஞ்சினில் வற்றா ஊற்றாய்க்
கலைக்கிடமாவதும் கவிதை
- அ.கி. பரந்தாமனார்.

அரங்கம் என்னும் சொல் அரங்கு என்பதன் அடிப்படையாக வந்த ஒன்று. நாடகமாடும் மேடை, கற்றோர் கூடியிருக்கும் சபை, ஆற்றிடைக்குறை, சூதாடுகளும் முதலிய பொருள்களை உடையது. அரங்கேற்றுகாதை, அரங்கேற்றம், திருவரங்கம், அரங்கின்றி வட்டாடியற்றே முதலிய இலக்கியத் தொடர்கள்வழி இதனை உணரலாம்.

எனவே கவியரங்கம் என்பது கவிஞன் தன் கவியாற்றலைக் காட்டும் வகையில் புனைந்த கவிதையைக் கற்றோர் கூடியிருக்கும் அவையில் முதன்முதலாகப் பாடி அரங்கேற்றுவது, மேடையேற்றுவது ஆகும். புலவர்கள் தாங்கள் இயற்றிய நூலை ஏனைய புலவர்கள் பலர் கூடியுள்ள அவைமுன் அரங்கேற்றம் செய்தது தொடர்பான செய்திகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் உள்ளன. சங்கப் புலவர் முன் திருக்குறள் அரங்கேற்றம் பற்றிய செய்தியும், காஞ்சியில் கந்தபுராணம் அரங்கேற்றம் பற்றிய செய்தியும், திருவரங்கத்தில் கம்பராமாயணம் அரங்கேற்றம் பற்றிய செய்தியும் சான்றுகளாக உள்ளன. தமிழ் நூல்களில் உள்ள அவையடக்கம் பற்றிய பகுதியும் இதற்கு அரணாக அமையும்.

கவியரங்கம் என்னும் தொடர் தமிழில் இறையனார் களவியல் உரையில் “அவருள் கவியரங்கேறினார் மூவர் பாண்டியர் என்ப ” (இறை, உரை) எனத்தமிழில் முதன்முதலில் இடம்பெறுகிறது. இது புலவனாகக் கற்றறிந்தோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதை -அங்கீகாரம் பெறுவதைச் சுட்டுகிறது.

கவியரங்கத்தை ஒரு வகையில் செவியரங்கம் என்றே சொல்லலாம். கவிதையைச் ‘செவிநுகர் கணிகள்’ எனச் சித்திரிக்கிறான் கம்பன். கவிதையைப் பாவெனக்கூறி வெண்பா, ஆசிரியப்பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா என வகைப்படுத்தும் யாப்பிலக்கணம். ‘பா’ என்னும் சொல்லுக்குப் பரந்துபட்ட ஓசை எனப் பொருள் பகரும். கவிதையில் ஓசைதான் இன்பந்தரும் கூறாகும். ‘ஓசைதரும் இன்பம், உவமையிலா இன்பம்’ என்பது பாரதியின் கூற்று.

எனவே கவியரங்கத்தில் படிக்கும் கவிதையில் ஓசை, சொற்கள், பொருள், படிக்கும் முறை ஆகியவை சிறந்து அமைய வேண்டும். எனவே கவிஞர்கள் தம் கவிதைகளை எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல் எனும் வகையில் படித்தலும், சிறந்த அடிகளைத் திரும்ப ஒருமுறை படித்தலும், தெளிவாக விளங்குமாறு படித்தலும், உவமைகள், சிலேடைகள், அங்கதம், நகைச்சுவை ஆகியவற்றை இணைத்து

அவற்றின் பொருள் விளங்குமாறு படித்தலும் கட்டாயத் தேவைகளாகக் கவியரங்கத்தில் கருதப்பெறும். கவிதையில் வரும் சிறந்த அடிகளைச் செவிமடுப்போர் கைதட்டல்வழிப் பாராட்டுவர். அப்போது கவிஞர் அவற்றைத் திரும்ப ஒருமுறை படித்துக் காட்டலாம். மரபுக்கவிதைகளே தொடக்க காலத்தில் பாடப்பட்டன. இப்போது புதுக்கவிதைகளும் இடம் பெறுகின்றன.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கிய விடிவெள்ளியாகத் திகழ்ந்த பாரதியார் தம் கவிதையைப் பலர் முன்னிலையில் கூட்டத்திடையே எழுந்து பாடியதாக அறிகிறோம். இவரைப் பின்பற்றி இக்காலக் கவிஞர்களிடையே இப்பழக்கம் பரவியது. பிறகு மேடைகளில், அரங்குகளில், வானொலியில் கவியரங்க நிகழ்ச்சிகள் தோன்றிப்பெருகின. கம்பன் விழா, திருக்குறள் விழா முதலிய இலக்கிய விழாக்களில் கவியரங்கம் இன்றியமையாத இடம் பெற்று ஏற்றம் கண்டது.

இந்தி, உருது மொழிகளில் சிறு கூட்டத்தினரிடையே கவிபாடும் மரபுண்டு. மேனாட்டுப் பல்கலைக் கழகங்களில் கவிஞர்கள் தாம் எழுதிய கவிதைகளை வாசித்துக்காட்டும் பழக்கம் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ளது.

கவியரங்கத்தில் பின்பற்றப்படும் மரபுகள் சில உண்டு. கவியரங்கத்தில் தலைவர் ஒருவர் கட்டாயம் இடம்பெறுவார். அவரைச்சுற்றி அங்கே பாடும் கவிஞர்கள் இடம்பெறுவர். முதலில் தலைவர் கவிதையில் தம் தலைமை உரையை நிகழ்த்துவார். பிறகு கவிஞர்களையும், அவர்பாடும் தலைப்பையும் கவிதை வாயிலாக அறிமுகப்படுத்துவார், தலைவராக இருப்பவர் விரைந்து கவிபாடும் பெருங்கவிஞராக இருப்பதே வழக்கமாகும்.

பொருள் பற்றிப்பாடும் கவிஞர்கள் பொதுவாக முதலில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து, கவியரங்கத் தலைவரைச் சிறப்பித்து வணக்கம் கூறுதல், அவையடக்கம் பாடுதல், அவையினரை விளித்தல்

ஆகியவை தொடர்பான கவிதைகளைப் பாடிய/படித்த பின்னர் தங்கள் தலைப்பைப் பற்றிப்பாடி முடிப்பர். பிறகு தலைவர் அந்தக்கவிஞர் பாடியது பற்றித் தம் கருத்தைக் கவிதையில் கூறி அடுத்த கவிஞரை அறிமுகப்படுத்துவார். பிறகு எல்லாக் கவிஞர்களும் பாடிமுடித்தபின் தலைவர் முடியுரைக் கவிதை பாடிக் கவியரங்கத்தை நிறைவேற்றுவதே கவியரங்க மரபாகும்.

இத்தகைய கவியரங்கங்களில் தாம் பாடிய கவிதைகளைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக்கிச் சிங்கப்பூர்க் கவிஞர் இராம. வயிரவன் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் அவரது மூன்றாவது படைப்பு நூலாகும். இதற்கு முன் 'புன்னகைக்கும் இயந்திரங்கள்' என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்றும், 'கவிதைக் குழந்தைகள்' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்றும் அவர் வெளியிட்ட நூல்களாகும். இவற்றுள் புன்னகை இயந்திரங்கள் என்னும் நூலிலுள்ள கதைகள் தமிழ் முரசு இதழிலும், விழா மலர்களிலும் வெளிவந்தவை. மேலும் தங்கமுனைப் பேனா விருது பெறப் போட்டியில் பரிசுபெறத் தகுதி பெற்ற ஒன்றாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கதையும் பல போட்டிகளில் பரிசு பெற்ற கதைகளும் இந்நூலில் அடங்கும். அவரது 'கவிதைக் குழந்தைகள்' என்னும் நூலுக்குச் சிங்கப்பூர் அரசைச் சார்ந்த தேசியக் கலைகள் மன்றம், புத்தக மேம்பாட்டுக்கழகம் இணைந்து வழங்கும் சிங்கப்பூர் இலக்கியம் 2012 என்னும் சிறப்புமிக்க பத்தாயிரம் வெள்ளியுடன் கூடிய பரிசு கிடைத்தது.

இந்நூலில் இராம. வயிரவன் 2008 முதல் 2012 வரை நான்கு ஆண்டுகளில் சிங்கப்பூரின் பல அமைப்புகள் ஏற்பாடு செய்த 12 கவியரங்கங்களில் படைத்த பல்வேறு தலைப்புகள் தொடர்பான கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. காலக் கணக்கில் இயங்கும் 12 ராசிகளைப் போலவும் 12 மாதங்களைப் போலவும் இவை அமைந்துள்ளன. சிங்கப்பூர் எழுத்தாளர் கழகம், மாதவி இலக்கிய மன்றம், இலக்கியக் களம், நகரத்தார் சங்கம், பூன் லே சமூக மன்றம், இலக்கிய ஆர்வலர் மன்றம் முதலிய சிங்கப்பூர் அமைப்புகளால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட கவியரங்கங்கள் இவை. பாடுபொருளைப்

பொறுத்த வரையில் வள்ளுவர், பாரதி, பாரதிதாசன், தமிழ்மொழி, சிங்கப்பூர், மகளிர், முதலிய பல தலைப்புகள் பற்றி அமைந்துள்ளன எனினும் எத்தலைப்பில் இருந்தாலும் சிங்கப்பூர் மணம் இருப்பது கவியரங்கக் கவிதைகளின் சிறப்பாகும். நாட்டுப்பற்றும், மொழிப்பற்றும், மனிதநேயமும், இக்கவிதைகளில் நடுநாயகமாக நடனமிடுகின்றன.

சிங்கப்பூரை நங்கையாகக் காணும் கவிஞரின் உருவகக் காட்சி இதோ.

சிறப்புமிகு சிங்கை - அவள் என்
 சிந்தைகவர் நங்கை
 எப்படி?
 மனித வளத்தை அவள் கண்கள் என்பேன்
 முத்துப்பல் திட்டங்கள்
 தொடர் முன்னேற்றம் அவள் நீள்கூந்தல்,
 கட்டடங்கள் அவள் கட்டழகு - உள்
 கட்டமைப்பு அவள் உடல் அழகு
 தீர்க்கமான தொலை நோக்கு - அவள்
 கூர் மூக்கு! அவள்
 நான்மொழிகள் பேசுகின்ற தேன்மொழியாள் - அவள்
 செவ்விதழ்கள் சிந்தும் புன்சிரிப்போ
 விருந்தினரை வரவேற்கும் உபசரிப்பு

இக்கவிதையில் உருவகத்தால் சிங்கையின் உருவத்தையும் உள்ளத்தையும் கவிஞர் ஓவியம் தீட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

எழுத்தாளர் பார்வையில் சிங்கப்பூரில் அனுபவத்துக்குப் பஞ்சமாச்சு என்று ஒரே மாதிரி வாழ்க்கை என்பதையும் உரைத்து

‘மின்தூக்கி நின்றதில்லை
 மின்சாரத்தடை இருந்ததில்லை

கூவம் ஆறு ஓடவில்லை
குளம் குட்டை எங்குமில்லை ஆனாலும்
தண்ணீருக்கு அலைஞ்சதில்லை
தடியடி தகராறு பார்த்ததில்லை'

என்று எதிர்மறை வாக்கியங்களினால் சிங்கப்பூரின் சிறப்பினைப் பேசுவதும் நன்றாக உள்ளது.

'நாட்டுக்குழைத்திடுவோம் நாம்' என்னும் பொதுத் தலைப்பில் வணிகனாக வரும் வயிரவன் பண்டமாற்றுக்கடை, அழகு நிலையம், புதுமைச்சுற்றுலா ஆகிய மூன்று கடைகளைத் திறந்து அவற்றின் வழி வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய நெறிமுறைகளை மிகச்சுவையாகவும், கற்பனை நயத்துடனும் சொல்லும் பாங்கு உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்கது. பண்டமாற்றில்

'வெறுப்பு என்கிற பொருளைக் கொடுத்து விட்டு அன்பு என்கிற பொருளை எடுத்துச் செல்லலாம்' என்கிறார். இலவசமும் தருகிறார். பண்டமாற்று பண்புமாற்றும் கடையாகப் பளிச்சிடுகின்றன. பண்புகளின் மொத்த வியாபாரி திருவள்ளுவர் எனக் கூறுவதும் அருமை. அழகு நிலையத்தில் அழகு எது என்று பட்டியலிடுவதும் அருமை.

'உதட்டுச்சாயம் இடுவதிலா?
கவர்ச்சி உடை அணிவதிலா?
கள்ளம் கபடம் களைவதிலா?
முகத்தில் புருவம் வரைவதிலா?
மூத்தோர் மதித்து நடப்பதிலா?'

எனக்கேட்டு அழகு எது எனத் தெரிந்து கொண்டால் அழகாய் இருப்பது எளிது என்கிறார். சுற்றுலாக் கடையில் புறச்சுற்றுலாவைப் புறந்தள்ளி அகச்சுற்றுலா (தியானம்) பற்றிக் கவிஞர் விளக்குகிறார்.

‘தமிழ் தடுமாறுகிறது’ என்னும் தலைப்பில் மாணவர்கள் செய்யும் பிழைகளை எடுத்துக்காட்டிக் கவிதையில் நகைச்சுவை இழையோடச் செய்திருக்கிறார் கவிஞர். கால்வாங்க மறந்து மாணாக்கர் எழுதும் பிழைகளைச் சொல்லி ‘கால் இல்லாவிட்டால் தமிழ் தடுமாறும் தானே?’ என்று கேட்கிறார். கலையரசி என்னும் தம் மனைவியின் பெயரை மகள் காலையரசி என்று எழுதுவதைப் பார்த்து ‘மாலையிலும் உன் அம்மாதான் அரசி’ என்பதை நான் நன்கு ரசித்தேன். நாழுக்கும் நானுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாது தடுமாறும் மாணவர்கள் சிங்கையில் இருப்பது உண்மை. இதனைக் கணினிப் பொறியாளராக இருக்கும் கவிஞர் எப்படிக்கண்டறிந்தார் எனத்தெரியவில்லை.

‘கவிதை எனக்குள்ளே கருவாகும் போதெல்லாம் நானும் தாய்க்குலந்தான்’ சிந்தனைக் கணவனுக்கும், கவிஞன் எனும் தாய்க்கும் பிறந்த குழந்தையே கவிதை என்னும் கருத்தும் நன்றாக உள்ளது.

பாரதி பற்றி மூன்று கவியரங்கக் கவிதைகள் உள்ளன. ‘பாரதி இன்றிருந்தால்’ எனும் பொதுத் தலைப்பில் ‘ரௌத்திரம் பழகு’, ‘போனதெல்லாம் கனவினைப்போல் புதைந்தழிந்து போனதுவே’, ‘சேவகனாக நின்றாய்’ என்னும் தலைப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ள கவிதைகளில் பாரதியுடன் கவிஞர் நடத்தும் உரையாடல்கள் கருத்தாழமும் கற்பனை நயமும் மிக்கவையாக உள்ளன.

பாரதிதாசன் ‘பார்வையில் குடும்பம்’, ‘சிரம் அறுத்தல் வேந்தனுக்குப் பொழுது போக்கும் சிறிய கதை’ என்னும் கவிதைகளில் கவிஞரின் ஒப்பு நோக்குத்திறன் வெளிப்படுகிறது. இக்காலக் குடும்பங்கள் பற்றிய தகவலில் எள்ளல் தென்படுகிறது.

‘தாசன் காப்பியத்தைப் படித்துப் படித்துச் சுவைத்தேன்
சுவைத்துச் சுவைத்துக் குடித்தேன்
குடித்துக் குடித்து மலைத்தேன்

உண்மையாய் அது மலைத்தேன்
 உவமை அழகில் உள்ளம் களித்தேன்
 மறுபடி மறுபடி படித்தேன்
 அதனை மதுக்கடையாய் நினைத்தேன்'

தேன் ஒழுகச் செய்யும் கவிதை இது.

கவியரங்குகளில் தமிழகத்தின் சிறந்த கவிஞர்களான பொற்கிழிக்கவிஞர் சொ. சொ. மீ. சுந்தரம், கவிஞர் இறையரசனார், புதுமைக்கவிஞர் பொன்னடியான், வாணியம்பாடிப் பேராசிரியர் அப்துல்காதர், ஆகியோரும் சிங்கைக் கவிஞர்களான பாத்தேறல் இளமாறன், கவிஞரேறு அமலதாசன், சொல்லின் செல்வர் இரத்தின வேங்கடேசன், கவிதைநதி ந. வீ. விசயபாரதி, பேராசிரியர் சுப. திண்ணப்பன் ஆகியோர் தலைமை வகிக்கக் கவிஞர் வயிரவன் அவர்களுக்கு வணக்கம் சொல்லும் பாடல்களும் அதன்வழி இவரது அவையடக்கப் பண்பு வெளிப்படும் வரிகளும் படித்துப்படித்து இன்புறத் தக்கன. அறுசுவைக் கவிதை படைக்கும் கவிஞராய் சொ. சொ. மீ. சுந்தரத்தை அழைத்துத் தான் ஒரு கறிவேப்பிலை எனக்கூறும் தன்மை நன்றாக அமைந்துள்ளது. பாத்தேறல் இளமாறனின் சமையல் நிபுணத்துவத்தைப் பாராட்டிவிட்டுத் 'தவறுகள் கண்டால் என்னைத் தாளித்து விடாதீர்' எனக்கூறுவதில் சொல்லாட்சியைப் பார்க்கலாம். இறையரசனாரை 'நாலுக்கும் இரண்டுக்கும் பாவிலே உரைவடித்த பாவலரே' என அழைப்பதும், கவிதைநதி விசயபாரதியைக் கவிதைக்காட்டாறு என்று விளிப்பதும், அமலதாசனிடம் 'கருத்துச்சுடர் வீசும் கறுப்புச்சுடரே! நெருப்புக்கொடு பற்றிக்கொள்கிறேன் நான்' என்று கேட்பதும், பொன்னடியானிடம் 'கண்டுபேசிக் கவிபாட வந்திருக்கிறேன். துண்டு துண்டாய்க் கவிபாடும் துக்கடாக்கவிஞன் நான்' என்று கூறுவதும், இரத்தின வேங்கடேசனைச் 'சிங்கையில் புதிதாய் மதுக்கடை திறந்திருக்கும் புதுவைப் புலவரே' என அழைப்பதும், அப்துல் காதரை 'காதர் ஐயா, கானமயில் நீங்கள், கணினி மெயில் நான்' எனக் கூறுவதும் படித்து இன்புறத் தக்கன.

வயிரவனின் கவியரங்கக் கவிதைகளில் நகைச்சுவை நடமாடுகிறது. சொல்லாட்சி சுவை கூட்டுகிறது. கற்பனை களிநடம் புரிகிறது. ஓசை உவமையிலா இன்பம் ஊட்டுகிறது. கணினித் தொழில் நுட்பம் காட்சி அளிக்கிறது. கருத்தாழம் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது. மனிதநேயம் மாண்புடன் மிளர்கிறது. தமிழுணர்வு தாண்டவமாடுகிறது. சிங்கப்பூர் மண்ணின் மணம் கமழ்கிறது. புதிய பார்வை தென்படுகிறது. உவமை ஒரு பக்கம், உருவகம் மறுபக்கம் உயிர் கொடுக்கிறது. உருவத்தில் எளிமை எழில் கூட்டுகிறது.

இத்தகைய கவிதைகள் எழுதித் தமிழ்த்தாய்க்கு அணிசேர்க்கும் கவிஞர் வயிரவனைப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன். தொடர்ந்து பல கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுத் தமிழுக்கும் தமிழர்க்கும் தொண்டாற்ற வேண்டுகிறேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

M.K ஜமால் முஹம்மது

கொடுமனூர்ப் பதிகம் நூல்

3-6-2013

பதிகம் என்பது 96 வகைப் பிரபந்தங்களில் (சிற்றிலக்கியங்களில்) ஒன்றாகும். ஒரு பொருள் பற்றிப் பத்துப் பாடல்களைக் கொண்டு அமைவது இதன் உருவமாகும். பதி என்பது சேனாதிபதி, அதிபதி என்னும் சொற்களில் தலைவனைக் குறிக்கும். சைவ சித்தாந்தம் உணர்த்தும் முப்பொருள்களாகிய பதி, பாசு, பாசம் என்னும்போது, இறைவனைக் குறிக்கும். தனக்குவமை இல்லாத் தலைவன் இறைவன் ஒருவன் தானே? மேலும், பதி என்பது இறைவன் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியுள்ள ஊர்களையும் அதாவது திருத்தலங்களையும் குறிக்கும். எனவே பதிகம் என்பது இறைவன் கோயில் கொண்டுள்ள

ஊர்களையும், இறைவனையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு இலங்குவதாகும். இயற்கை வருணனை, இசை(பண்) முதலியவை பதிகத்தின் உத்தி (உணர்த்தும் முறை) ஆகும். ஆசிரியத்துறை, ஆசிரிய விருத்தம், கலி விருத்தம், நான்கடி முதல் எட்டடிகாறும் வரும் வெண்பா ஆகிய யாப்பு வடிவங்களைக் கொண்டமைவது பதிகம் எனப் பன்னிரு பாட்டியல் பகரும்.

காரைக்காலம்மையார் கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் பாடிய திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகமே தமிழில் தோன்றிய தொன்மையான பதிகமாகும். இவர் நகரத்தார் மரபினர்; தாயும் தந்தையும் இல்லாது தான் தோன்றியாய் விளங்கும் சிவபெருமானால் “அம்மையே” என்று அழைக்கப் பெற்ற பெருமை உடையவர். இவர் பாடிய பதிகத்தைப் பின்பற்றியே பின்னே வந்த நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் பதிகங்களைப் பாடிப் பல்லவர் காலப் பக்தி இயக்கத்தை வளர்த்தனர். இவர்களுக்குப் பின்னர் வந்த புலவர்களும் பலவகைப் பதிக நூல்ளை இயற்றித் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்த்தனர்.

இந்த வாழையடி வாழையென வந்த மரபில் தோன்றிய மஹான் சேதுகவி ஜவாதுப் புலவர் (கி.பி. 1745-1808) அவர்கள் கொடுமனார் முருகன் மீது பதிகம் பாடியுள்ளார். இவரின் இயற்பெயர் முஹம்மது மீர் ஜவாதுப் புலவர். இவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பரமக்குடிக்கு அருகில் உள்ள எமனேஸ்வரம் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தவர். தமிழை முறையாகப் பயின்றவர். வட மொழியிலும் வல்லமை பெற்றவர். ஏழு வயதிலேயே கவி இயற்றத் தொடங்கிய இவருக்கு அட்டாவதானம் செய்யும் ஆற்றலும் இருந்தது. இசுலாமிய நெறியைச் சார்ந்த இவர் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவுடன் சைவ சித்தாந்தத் தத்துவப் புலமையும் கொண்டு விளங்கினார். மக்களும் மன்னரும் அஞ்சி மரியாதை செலுத்தும் மாண்பினைப் பெற்ற ஜவாதுப் புலவர், வாது செய்யும் புலவர் பலரின் வாயடக்கி மகிழ்ந்தவர். இவர் முஹ்யத்தீன் ஆண்டகை பிள்ளைத் தமிழ், நாகைக் கலம்பகம், மதீனத் தந்தாதி, ராஜ ராஜேஸ்வரி பஞ்ச ரத்ன மாலை, மற்றும் வண்ணக் கவிகள், சீட்டுக் கவிகள், சித்திரக் கவிகள், மாலை மாற்றுகள், தனிப்பாடல்கள் ஆகியவற்றை இயற்றியுள்ளார். மேலும் இறையருள் மிகக் கொண்டு, “அறன்”களும் பாடியுள்ளார்.

“சரபம் கவிச்சக்ரவர்த்தி ஜவாதின் மேல் ஆணையென்றால்

அரவம் கடித்திடவும் அஞ்சமே”

என்றும்

“வெண்டா மரைஅணங்கு வேற்றுருக்கொண் டுற்றனளோ

தண்டா மரைஅனந்தன் தானிவனோ - வண்டமிழின்

எண்ணோ டெழுத்தோ இசையோ இயற்புலவர்

கண்ணோ ஜவாதுக் கவி!"

என்றும் முத்து வேலாயுதக் கவிராயர் போற்றிய ஜவாதுப் புலவர், சேதுபதி தந்த சிங்கமுகப் பல்லக்கில் பவனி வந்த பாவலராக விளங்கினார். இவர் இறையருளால் பல அற்புதச் செயல்களை நிகழ்த்தியவர் என்பது இவர் வாழ்க்கை வரலாறு உணர்த்தும் செய்தியாகும். சுவத்தன் என்னும் கிராம மக்கள் தரிசிக்க முருகன் தோன்றுமாறு இவர் செய்தார் என்பது அவற்றுள் ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.

அருட்கவியாக விளங்கிய மஹான் சேதுகவி ஜவாதுப் புலவர் பெருமானாரிடம் தேவ கோட்டை திண்ணப்பச் செட்டியார் பேரன் பழநியப்பன் செட்டியார் குழந்தை பாக்கியம் வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டபோது, அவர் பாடிய பதிகமே கொடுமனூர் முருகன் பதிகம் என்பதை இப்பதிகத்தின் பத்தாவது பாடலின்

"கயிலாச நாதர்நித் தியகலி யாணிதம் கருணா கடாட்ச முண்டாம்

கல்வாச னாட்டினசை மேவுபெரு மருதூர் கதிக்குநக ர்ப்ரதாபன்.

செயலாளி திண்ணப்ப வணிகன் அருளால்வந்து சென்மித்த வெள்ளையப்பன்

செம்மைசேர் தருராம நாதமதி யூகிதரு செல்வவான் பழனியப்பன்

தயைமேவு சுப்பிர மணியா வென்று கூப்பிடச் சந்தான பாக்கிய நல்கிச்

சத்தாங்க முங்கெடுத்து எத்தேச காலமும் தற்காத்த தெய்வம் நீயே

குயில்கூவு சோலை மலைசெந்தூர் திருப்பரங் குன்றிலுறை யுங்க டம்பா

கோகனக வாவிபுடை சூழ்கொடு மனூர் மேவு குமரகுரு பரமுருகனே.

என்னும் வரிகள் எடுத்துக்காட்டும்.

கொடுமனூர் என்னும் ஊர் மானாமதுரை - பார்த்திபனூர் வழியில் ஒரு விலக்குப் பாதை வழி பரமக்குடி அருகில் ரயில் உள்ள ஒரு சிற்றூர் ஆகும். அங்கே முருகப் பெருமான் வேடர் கோலத்தில் -வேல் தாங்கி நின்ற கோலத்தில்- எழுந்தருளியுள்ளார். இந்தத் தலத்தை - பதியை - இப்பதிகத்தின் பத்துப் பாடல்களிலும் ஈற்றடியாக "கோகன வாவிபுடை சூழ்கொடு மனூர் மேவு குமரகுரு பரமுருகனே" என்று வைத்துப் புலவர் பாடியுள்ளார். இந்த அரையடி ஒன்றே இறைவனையும் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள ஊரையும் பாடும் பதிக இலக்கண மரபினைச் சுட்டிக் காட்டப் போதுமானதாகும்; ஜவாதுப் புலவரின் புலமைத் திறத்தைப் புகழும் சான்றாகவும் திகழ்கிறது.

கொடுமனூர் முருகன் பதிகம் பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்த யாப்பில் அமைந்த பதினொரு பாடல்களைக் கொண்டு விளங்குகிறது. பதினொராவது பாடல் வாழ்த்துப் பாடலாக உள்ளது.

முதலாவது பாடல் ஆறுமுகப் பெருமானின் அழகிய தோற்றத்தைக் காட்சிப் பொருளாகக் காட்டி நிற்கிறது. இரண்டாவது பாடல் முருகன் எழுந்தருளியுள்ள திருத்தலங்களைப் பட்டியலிட்டு, “ அற்புதத் தலமேவு நாயக தற்சமயம் அன்பு வைத்து எனை ஆளுவாய்” என வேண்டுகிறது. மூன்றாவது பாடல் முருகப் பெருமானின் திருப்பெயர்களைத் திருமந்திரங்களாகக் கருதி ஒதுமாறு கூறுகிறது. நாலாவது பாடல் முருகப் பெருமானின் கோவில் தலவிருட்சங்களை முறையாக வரிசைப்படுத்தி, அவற்றின் நிழலில் அவன் விளையாடும் வகையை விளக்குகிறது. ஐந்தாம் பாடல் முருகப் பெருமான் சூரர் படைவென்ற சூட்சுமத்தைச் சுட்டி நிற்கிறது. ஆறாம் பாடல் அட்டமா சித்தி பல பெற்றாலும் முருகன் அருள் பெறுவதற்கு ஈடாகுமா என்று கேட்கிறது. ஏழாம் பாடல் முருகன் பிரமனைச் சிறையிட்டது, நக்கீரனைச் சிறை மீட்டது, ஞான சம்பந்தராய்ச் சமணரைக் கழுவேற்றியது, அருணகிரியாருக்குச் செந்தமிழ் உகந்தருளியது முதலிய முருகனின் திருவிளையாடல்களை மொழிகிறது. எட்டாம் பாட்டு முருகனை வணங்கிடும் அடியவர் பெறும் இம்மைச் செல்வங்களை அடுக்கிப் பேசுகிறது. ஒன்பதாம் பாடலும் முருகனின் அடியார்களைப் பில்லி சூன்யம் கண்ணேறு , பாவம் முதலியவை தொடரது என்று உரைக்கிறது. பத்தாவது பாடல்தான் பதிகம் எழுந்த சூழலை விளக்குகிறது என முன்னர்ப் பார்த்தோம். பதினோராம் பாடல் பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன், இந்திரன் முதலான தேவர்கள், பல்வகை மக்கள் எல்லாரையும் வாழ்த்துகிறது. இதில் “தருவனைய திண்ணப்ப வணிகனருள் ராமநாதன் கிளை தழைத்து வாழி” என வருவதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

பொருட்சிறப்பும், சொல்லழகும் ஓசை நயமும் பொலிந்து நிற்கும் இப்பதிகம் - இசுலாமியக் கவிஞரான ஜவாதுப் புலவர் இயற்றிய இப்பதிகம்- சமய நல்லிணக்கத்துக்கோர் சரியான சான்றாகும். ஜவாதுப் புலவர் போன்ற ஞானியர்களுக்கு எம்மதமும் சம்மதமே என்ற கருத்தையும் இது விளக்குகிறது.

இத்தகைய சிறப்பு மிக்க இப்பதிகத்தை உரையுடன் அச்சிட்டு வழங்கும் ஜவாதுப் புலவர் வழி வந்த மெய்ஞ்ஞானச் செல்வர் ஈரோடு M.K ஜமால் முஹம்மது அவர்கள் “சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர்” என்னும் பெயரில் ஜவாதுப் புலவரின் வாழ்க்கை ஒரு நூலாக எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். இந்நூலைப் படிப்போர் ஜவாதுப் புலவரின் ஆற்றலை அறிந்து போற்றுவார்களென ஜயமின்றிக் கூறலாம். மேலும் இவர் ஒரு கவிஞர். இசுலாமிய இலக்கிய நூல்கள் பல வெளியிட்டுள்ளார்கள். பழகுதற்கினிய பண்பு மிக்க இவர் மனிதம் போற்றும் மாண்பினர். இவர் “மஹான் ஜவாதுப் புலவர் வாழ்த்தினைப் பெற்ற “ தினா” வகை வமிசம் தழைத்து இன்று 450 குடும்பங்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இப்பதிகம் அருட்கவி ஆதலால் இதனைப் படிப்போர் யாவரும் பயன் பெறுவர்” என்று இப்பதிக வெளியீட்டின் முத்தாய்ப்பாகக் கூறுகிறார்.

இவர் கூறும் தினா வகையைச் சேர்ந்தவன் என்னும் முறையில் இவருக்கு நன்றியையும் பாராட்டினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவர் தமிழ்ப்பணி சிறக்க வாழ்த்துகிறேன்.

சுப. திண்ணப்பன்

சிங்கப்பூர்,

09-05-2013

சி.கருணாகரசு “நீ வைத்த மருதாணி”

10-4-12

மருதாணி என்பது மருதோன்றி என்பதன் மருஉ வடிவமாகும். மரு என்பது மருந்து, மருத்துவம் முதலிய சொற்களுக்குரிய அடிச்சொல் ஆகும். தோன்றி என்பது தோற்றத்தைக் குறிக்கும். மருந்துதோன்றி மருதோன்றி ஆகி மருதாணி எனப் பேச்சி வழக்கில் மாறியது.

மருதாணிக்கும் கவிதைக்கும் ஒருசில தொடர்புகள் உண்டு. மருதாணி உடலுக்குக் குளிர்ச்சியை ஊட்டும்; கவிதை உள்ளத்துக்குக் குளிர்ச்சியை ஊட்டும். மருதாணி உடலுக்குச் செம்மை (சிவப்பு) நிறத்தைத் தரும்; கவிதையோ உள்ளத்துக்குச் செம்மைப் பண்பைத் தரும். மருதாணி உடலுக்கு வண்ணம் தரும் வளம் உள்ளது; கவிதை உள்ளத்துக்கு எண்ணம் தரும் ஏற்றம் உடையது. மருதாணி உடலுக்கு அழகு சேர்ப்பது; கவிதை உள்ளத்துக்கு உவகை அழகைச் சேர்ப்பது ஆகும். மருதாணிக்கு மருந்துக் குணமும் விருந்து (புதுமை) ப் பண்பும் உண்டு. அதுபோலக் கவிதைக்கும் அறநெறியாகிய மருந்துப் பண்பும் அழகியலாகிய விருந்து அளிக்கும் குணமும் உண்டு.

இத்தகைய சிறப்புடைய மருதாணி என்னும் பெயரை மையமாகக் கொண்டு “நீ வைத்த மருதாணி” என்னும் தலைப்பிட்டுக் கவிஞர் சி.கருணாகரசு வெளியிடும் கவிதைத் தொகுப்பு நூலைப் படித்தேன் உருவத்தால் குறுகிய புதுக்கவிதைகள் பலவற்றையும் மரபுக் கவிதைகள் சிலவற்றையும் கொண்ட தொகுப்பாக இந்நூல் இயங்குகிறது. மதுவெண்பாக்களும் பெண்பாக்களும் இருக்கக் கண்டு மகிழ்வுமிகக் கொண்டேன்.

மதுவெண்பாவுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு
பொருளைக் கரைக்கும் புகழைச் சிதைக்கும்
குருதியில் நச்சினைக் கூட்டும் - உறுப்பில்
பதுங்கி உயிரைப் பறித்தே அழிக்கும்
மதுவைத் தவிர்த்தலே மாண்பு.

இயற்சீர் வெண்டலையாய் வந்த வெண்பாவான இது படிப்பவர்க்கு எளிமையும்
இனிமையும் கூட்டக் காணலாம்.

இவ்வாறே இக்காலத்தில் இளையர்க்கு இன்னல் தரும் வெண்கூட்டுப்
பற்றியும்

புத்துணர்ச்சி என்று
புகைத்தால்
பற்று உணர்ச்சியாய் வந்து
புதைக்கும்!
ஆயிரம் கேடுகள்
அதற்குள் இருக்கு
அந்த அரக்கன்

அவசியமா உனக்கு? எனக்
கவிதைவழி வினா எழுப்புகிறார்.

மூடநம்பிக்கையின் மூலமாக விளங்கும் ஆரூடம் பற்றி

இது, நம்பிக்கையின்
அடர்த்தியை கெடுத்துவிடும்
இதை, நம்பியோர்
முயற்சிகள் படுத்துவிடும்

என்று கவிதைவழிச் சாடும் கவிஞரைக் காணமுடிகிறது. இதைப் போலவே
சகுனத்தைச் சாதனைப் பாதையின் வேகத்தடை எனக் கூறிப் “புதுச் சரித்திரம்
படைத்திடச் சகுனத்தை உடை” எனப் புகல்வதும் போற்றத் தக்கது.

புதுயுகத் தமிழர்கள்

“புஞ்சையிலும் நஞ்சையிலும் உழன்றால் கூடப்
புத்தாக்கத் தொழில்நுற்பம் கற்றுக் கொள்வர்”

என்பது இவரது எண்சீர் விருத்தப் பாட்டில் ஓர் அடி.

இளைய(ர்) தமிழ் என்னும் தலைப்பில்

“இன்றைய ‘இளையர் தமிழ்’ தான்
நாளைய இனிய தமிழ்!
நம் இளைய தமிழ்!!”

என்னும் கவிதை அடிகள் சிறப்பாக உள்ளன.

மொழிக்கும் விழிக்கும் இடையேயுள்ள ஒற்றுமை, வேற்றுமைகளை
ஒப்பிட்டு

மொழிக்கும்
விழிக்கும்
வித்தியாசம் அதிகமில்லை என்று கூறி
இரண்டுமே

பேசும் இயல்புடையவை
 இரண்டுமே
 “மை” எழுத
 அழகு கூடும்.

மொழி
 உலகிற்கு
 உன்னைக் காட்டும்
 விழி
 உலகை
 உனக்குக் காட்டும்.

என்று பேசுவது எழில் கூட்டுகிறது.

காலணியைக் கூடக் கருணாகரசு விட்டுவைக்கவில்லை.

காலணி, வைரம் பதித்த மகுடத்தை என் வாரறுந்த செருப்பெ மேல்
 எனக்கூறி அதற்குக் காரணம் மகுடம் சுமையாகிறது, செருப்பு சுமந்து
 நிற்கிறது என்று கூறுவதும் நன்றாக உள்ளது.

பாரினைக் காக்கும் பசுமை என்னும் தலைப்பில் இயற்கையைப் போற்றிச்
 சுற்றுப்புறத்தைப் பாதுகாக்கச் சொல்லும் பாங்கும் சிறப்பாக உள்ளது.
 பொன்னாடைகள் எல்லாம் பொய்யாடைகளே எனக் கூறும் கவிஞர்
 கருணாகரசு பெண்பாக்கள் என்னும் பகுதியில் சீதை, திரௌபதை, குந்திதேவி,
 காந்தாரி, சூர்ப்பநகை, அகலிகை முதலிய இதிகாசப் பெண்களையும், கண்ணகி,
 மாதவி, மணிமேகலை என்னும் காப்பிய மகளிரையும், கிளியோபாட்ரா,
 டயானா ஆகிய மேனாட்டுப் பெண்களையும், இந்திரா காந்தி, சான்சிராணி,
 வேலுநாச்சியார், கல்பனா சாவ்லா ஆகிய வீராங்கனைகளையும் ஒரு சில
 சொற்களில் சித்தரித்திருப்பது சிறப்பாக உள்ளது. சில எடுத்துக் காட்டுகள்:

மாதவி கணிகை குலத்தில் பிறந்த கண்ணகி, மணிமேகலை கணிகைக்
 குலமும் வணிகக் குலமும் கலந்து செய்த கடவுள் குலம். இந்திரா காந்தி
 வேலியால் விழுந்த வீரிய விருட்சம் ஆங்சாங் சுகி அம்மையார்
 உரிமைக்காக போராடும் உயிரியல் பர்மாதேக்கு சான்சிராணி வல்லினம்
 மிரண்ட மெல்லினம்

“வளரும் நகத்தை வெட்ட மனமில்லை

நீ வைத்த மருதாணி”

என்பதுதான் இந்நூலுக்குள்ள தலைப்புக் கவிதை.

இத்தகைய கவிதைகள் பலவற்றைக் கொண்ட இந்நூலை வெளியிட்டுள்ள கவிஞர் கருணாகரசு இதுபோன்ற நூல்கள் பலவற்றைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டுத் தமிழன்னைக்கு அணிசேர்க்க வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன். தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் இவர்க்கு இந்நூலை வாங்கி ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டும் என நம்புகிறேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர்

வரதராசன் அ.கி.

அன்னையின் ஆணை

இலக்கினை இயம்புவது இலக்கியம். இலக்கு என்பது குறிக்கோளைக் குறிக்கும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் , வாழ்க்கையில் முன்னேற ஒரு குறிக்கோள் இன்றியமையாத தேவையாகும். இதனை மனோன்மணியம் ஆசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை

*எவ்வினையோர்க்கும் இம்மையிற் நன்மை
இயக்குதற்கு இன்பம் பயக்குமோர் இலக்கு வேண்டும்.
உயிர்க்கது தூண்டுகோல் போலாம்.
ஈண்டெப் பொருள்தான் இலக்கற்றிருப்பது ? .*

என்று உடன்பாட்டு முகத்தானும்,

தேவாரம் பாடிய திருநாவுக்கரசர்,

*பாலனாய்க் கழிந்த நாளும், பனிமலர்க் கோதைமார்தம்
மேலனாய்க் கழிந்த நாளும் , மெலிவோடு மூப்பு வந்து
கழிந்த நாளும் குறிக்கோள் இலாது கெட்டேன்.
சேல் உலாம் பழன வேலித் திருக்கொண்டிச் சுரத்து உளானே.*

கோலனாய்க்

என்று எதிர்மறை முகத்தானும் வலியுறுத்துகின்றனர். சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தில் வரும் நாயன்மார்கள் அனைவரும் குறிக்கோள்களுக்காக வாழ்ந்து காட்டிய பெருமக்களாக விளங்குகிறார்கள். "அறம் பொருள் இன்பம் வீடு அடைதல் நூற்பயனே" என்று இலக்கணமும் இலக்கியத்திற்கு வேண்டிய இலக்கினை - குறிக்கோளை - இயம்புகின்றது. "குறிக்கோள் இலாத வாழ்வு மணல்மேல் எழுந்த மனை ; ஆணி வேர் இல்லாத மரம் ' என்று பேசுகிறார் பேராசிரியர் மு. வரதராசனார்.

தமிழில் பல சிறந்த குறிக்கோள்களை மனித வாழ்வுக்குத் தரும் இலக்கியங்களுள் தலை சிறந்தது கம்ப ராமாயணம். எனவேதான், " தமிழுக்குக் கதியாவார் இருவர் . 'க' என்பது கம்பனையும், 'தி' என்பது திருவள்ளுவரையும் குறிக்கும் " என்று பேராசிரியர் செல்வ

கேசவராய முதலியார் குறிப்பிடுகிறார். நடையில் நின்றுயர் நாயகனாகிய இராமனைத் தலைவனாகக் கொண்டு இலங்கும் கம்ப ராமாயணத்தின் தலைமைக் குறிக்கோள் “ அறம் வெல்லும் , பாவம் தோற்கும்” என்பதாகும். காப்பியத்தில் இடம்பெறும் பாத்திரங்கள் - கதை மாந்தர்கள் - ஒவ்வொருவரும் இத்தலைமைக் குறிக்கோளின் கூறுகளை நிறைவேற்றும் இயல்புடையவர்களாக விளங்குகிறார்கள். இராமன் “ தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை” என்னும் கூற்றுக்கு ஏற்ப வாழ்ந்து காட்டுகிறான். காப்பியத் தலைவி சீதை கற்பினுக்கு அணிகலனாகக் காட்சியளிக்கிறாள். பரதன் உடன்பிறப்பின் உயர்வைப் புலப்படுத்துகின்றான். இலக்குவனோ தாய் சொல்லைத் தட்டாத தனயனாகத் திகழ்கிறான்.

இலக்குவனின் இந்த இயல்பை விரிவாக விளக்கிக் காட்டுவதே அ.கி.வரதராசன் எழுதிய “அன்னையின் ஆணை” என்னும் இக்கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலாகும். இந்நூலில் இலக்குவன் தன் அன்னையின் ஆணையாகிய - தாய் சுமித்திரையின் கட்டளையாக வரும்

*“ஆகாதது அன்றால் உனக்கு ; அவ்வனம் இவ் அயோத்தி ;
மா காதல் இராமன் நம் மன்னவன் , வையம் ஈந்தும்
போகா உயிர்த் தாயர் நம் பூங்குழல் சீதை, - என்றே
ஏகாய் ; இனி இவ்வயின் நின்றலும் ஏதம் “ என்றாள்*

*பின்னும் பகர்வாள் : “ மகனே ! இவன் பின் செல் ; தம்பி
என்னும் படி அன்று ; அடியாரினின் ஏவல் செய்தி ;
மன்னும் நகர்க்கே இவன் வந்திடின் வா ; அது அன்றேல்
முன்னம் முடி “ என்றாள், ; வார் விழி சோர நின்றாள்.*

இரு பாடல்களின் கருத்துக்களையும் இலக்குவன் தன் குறிக்கோளாக (இலக்காக) ஏற்று, காப்பியம் முழுவதும் அதனை நிறைவேற்ற இயங்குவதை இந்நூல் விரிவாக விளக்குகிறது.

இந்த அன்னையின் ஆணையின் மேற்கண்ட வாசகங்களின் சிறப்பையும், ஆணை எழுந்த சூழலையும் நூலாசிரியர் மிகச்சிறப்பாக முதலில் விளக்கியுள்ளார். மேற்கூறிய பாடலில் இடம்பெறும் “அந்த வனமே உனக்கு அயோத்தி - இராமன் இருக்கும் இடமே அயோத்தி” - ‘இராமன் உயிருக்கு ஏதேனும் ஆபத்து ஏற்படுமாயின் , நீ முன்னம் முடி” ஆகிய இரு கூற்றுகளுக்கும் காரணமானவை இராமனின் வார்த்தைகளே என்று ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டியிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. “ சுமித்திரை இவ்விரண்டு கருத்துக்களையும் இராமனிடமிருந்தே கடன் வாங்கி , இலக்குவனுக்குத் தான் இடும் அன்னையின் ஆணையின் வாசகங்களாகக் கையாள்கிறாள்.” என்பது நூலாசிரியரின் கூற்றாகும். இவ்வாறே இலக்குவன் காட்டிற்கு ஏகும் சூழலைக் கட்டுரை ஆசிரியர் விளக்கியுள்ள திறனும் மெச்சத் தகுந்தது.

இலக்குவன் தானும் காட்டிற்கு ஏக இராமனை இணங்க வைக்கத் தொடுத்த சொற்கணைகளை அழகாகப் பட்டியல் போட்டுக் காட்டும் இடத்தில் ஆசிரியரின் எழுத்தாற்றல் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. "அடியாரின் ஏவல் செய்தி" என்ற அன்னையின் ஆணையைக் காட்டில் இராமன் வாழ்ந்த பதினான்கு ஆண்டுக் காலக் கட்டத்தில் இலக்குவன் எவ்வாறெல்லாம் நிறைவேற்றுகிறான் என்பதை இந்நூல் மிக விரிவாக விளக்குகிறது. இதோ அதன் சுருக்கம்.:

- ❖ இரவு நேரக் காவலாளியாக,
- ❖ கறுப்புப் பூனைப் படையாளாக,
- ❖ பாதுகாவலனாக,
- ❖ வீடு கட்டும் பணியாளனாக,
- ❖ ----- " --- " ----- தச்சனாக,
- ❖ ----- " --- " ----- கருமானாக,
- ❖ ----- " --- " ----- கொத்தனாராக,
- ❖ ----- " --- " ----- மேஸ்திரியாக,
- ❖ ----- " --- " ----- சித்தாளாக),
- ❖ ----- " --- " ----- உள் அலங்காரம் செய்பவனாக,
- ❖ ----- " --- " ----- கட்டுமானப் பொறியாளனாக,
- ❖ ஓடம் கட்டும் தொழிலாளியாக,
- ❖ ஓடம் வலிக்கும் ஓடக்காரனாக,
- ❖ சமையற்காரனாக,
- ❖ தேவைப் படும் கட்டத்தில் அண்ணனுக்குப் போதனை செய்பவனாக,
- ❖ வழி காட்டியாக,
- ❖ அவனை இடித்துரைக்க வேண்டிய இடத்தில் அவ்விதம் இடித்துரைப்பவனாக,
- ❖ அவனை வழி நடத்துபவனாக
- ❖ அவனுக்காக வாதாடும் வக்கீலாக ,

- ❖ அவனுடைய உற்சாகச் சக்தியாக, ஊக்கப் பானமாக அவனுடைய “டானிக்” ஆக,
- ❖ அண்ணன் துவண்டு போகும் சமயத்தில் அவனுடைய நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக,
- ❖ அவனுக்கு ஒளி விளக்காக,
- ❖ அவனுடைய கட்டளைக்குக் காத்திராமல் பணியாற்ற வேண்டிய அவசர நிலையில் அந்த அவசர காலப் பணியாளனாக

என்றெல்லாம் இலக்குவன் விளங்கியதை இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகளின் வழி, ஏற்ற சான்றுகளுடன் வாசகர்கள் படித்து மகிழலாம்.

கட்டுரைத் தலைப்புகள் இலக்குவனின் பல்வகை இயல்புகளை எடுத்துரைப்பதுடன், மோனை நயத்தோடும் கவிதை அழகோடும் காட்சியளிக்கின்றன. “ ஒப்பற்ற ஓடக்காரன்” ; “சொற்றிறம் மிக்க சோதரன்” ; “ இடித்துரைக்கும் இலக்குவன்” ; ‘நம்பிக்கை நட்சத்திரம்’ ; “வாதாடும் வக்கீல்” ; “துளங்கும் தூதுவன்” ; “முன்னம் முடிந்தான்” - போன்றவை சில எடுத்துக்காட்டுகள்.

கம்பனின் கவிதை வரிகளே சில கட்டுரைகளுக்குத் தலைப்பாக அமைந்து நூலுக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கின்றன. “ இமைப்பிலன் நயனத்தன்” ; “என்று கற்றனை நீ இது போல?” , “தம்பி உடையான் பகை அஞ்சான்” -என்பன இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.

கட்டுரை ஆசிரியரே இலக்குவனுக்காக வாதாடும் வக்கீலாக விளங்குவதை இந்நூலின் வழி உணர முடியும்.

வீண் சொற்கள் இன்றி விரித்துரைத்தல் , பொருளை ஐயத்திற்கு இடமின்றி விளங்க வைத்தல், படிப்பவர்களுக்கப் பொருட்சுவையால் இன்பமுட்டல், சொல்லாட்சி, இன்னோசை, தர்க்க ரீதியான வாதத்திறமை, ஆழ்ந்த கருத்துடைமை, முறையான வைப்பு அமைப்பு, ஏற்ற சான்றுடைமை, உயர்ந்தோர் வழக்கோடு மாறுபடாமை ஆகிய கட்டுரைக்ககுரிய அழகுக் கூறுகள் பலவும் இந்நூலின் கட்டுரைகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. நூலாசிரியர் கம்ப ராமாயணத்தில் கொண்டுள்ள ஆழ்ந்தகன்ற புலமை நூல் முழுதும் பளிச்சிடக் காண்கிறோம். கம்ப ராமாயணப் பாடல்களின் சொல் நயத்தையும், பொருள் ஆழத்தையும் ஆங்காங்கே கட்டுரை ஆசிரியர் எடுத்துரைக்கும் திறம் போற்றத் தக்க முறையில் அமைந்துள்ளது. நவில் தொறும் கம்பன் நூல் நயத்தை நன்கு புலப்படுத்தியுள்ளார் ஆசிரியர்.

இருப்பினும் , சிலகட்டுரைகள் எல்லை மீறிய பக்க அளவு காரணமாகக் கூறியது கூறலுடன் விளங்குவதால் சற்றுச் சலிப்புத் தட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளதை ஆசிரியர் தவிர்த்திருக்கலாம்.

இந்நூலில் உள்ள மிகுதியான கட்டுரைகள் சிங்கப்பூரில் கடந்த பதினெட்டு ஆண்டுகளாக இயங்கி வரும் இலக்கிய வட்டம் என்ற அமைப்பில் ஆசிரியரால் உரைகளாக நிகழ்த்தப் பெற்றவை. அவ்வகையில் பலராலும் அவை பாரட்டப் பெற்றவை. அவருடைய உணர்ச்சிமயமான உரையைக் கேட்டு உவப்படைந்தவர்கள் பலர். அதே உவப்பை நூல் வடிவில் இதைப் படிப்போர்களும் பெறுவார்கள் என்பதும் திண்ணம். அந்த உரைகளையும் உள்ளடக்கி இந்நூலைத் தொகுத்து வெளியிட்ட வரதராசனின் முயற்சியை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

இக்கட்டுரைத் தொகுப்பு வழி இலக்குவன் இலக்குடையவனாக விளங்குவதை நாம் நன்கு உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இதனால் தான் என்னவோ கவிச்சக்ரவர்த்தி கம்பனும் லட்சுமணன் என்னும் மூலநூல் பெயரைப் பயன்படுத்தாமல் தன்னுடைய காப்பியம் முழுவதிலும் இலக்குவன் என்றே இவனைக் குறிப்பிடுகிறான் போலும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இலக்கு உடையவன் தான் இலக்குவன் என்பதற்கு இந்நூல் மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

வரதராசன் அ.கி.

ஒப்பிலா மூவர்

நவம்பர் 2011

பெரியது கேட்கின் எரிதவழ் வேலோய்
 பெரிது பெரிது புவனம் பெரிது.
 புவனமோ நான்முகன் படைப்பு.
 நான்முகன் கரியமால் உதிரத்தில் உதித்தோன்.
 கரிய மாலோ அலைகடல் துயின்றோன்.
 அலைகடல் குறுமுனி கலசத்தில் அடக்கம்.
 கலசமோ புவியிற் சிறுமண்.
 புவியோ அரவினுக்கு ஒருதலைப் பாரம்.
 அரவோ உமையவள் ஒருசிறு மோதிரம்.
 உமையோ இறைவர் பாகத் தொடுக்கம்.
 இறைவரோ தொண்டர் உள்ளத் தொடுக்கம்.
 தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே.

என்று பாடினார் ஒளவையார்.

மாணிக்க வாசகர் இறைவனைக் காண விழைந்து,

“ ஏதவன் ஊர்? ஏதவன் பேர் ? ஆர் உற்றார் ? ஆர் அயலார்”

என விசாரித்துவிட்டு, இறுதியில், ” ஓத உலவா ஒரு தோழன் தொண்டர் உளன் “(இறைவன் தொண்டர் உள்ளத்தில் உறைகின்றான்) என்று உணர்கின்றார்.

இத்தகைய தொண்டர்கள் சிவபெருமானுக்கும், சிவனடியார்க்கும் பணி செய்யும் நிலையில் திருத்தொண்டர்கள் என அழைக்கப் பெற்றனர். இத்தகைய திருத்தொண்டர்களை வகைப்படுத்திச் சுந்தரர் “திருத்தொண்டத் தொகை” பாடினார். சிவபெருமானே, “தில்லை வாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்” என அடியெடுத்துக் கொடுத்த பெருமை இதற்கு உண்டு. இத்தொகையை அடியொற்றிப் பின்வந்த நம்பியாண்டார் நம்பி “திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி” இயற்றினார். இவை இரண்டையும் விரித்துச் சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம் தந்தார். இவை முறையே தொகை, வகை, விரி நூல்களாகக் கருதப் பெறும். மேலும் இவை ஏழாம், பதினோராம் , பன்னிரண்டாம் திருமுறைகளாக வைத்துப் பேணப்படுகின்றன. இறைவன் “உலகெலாம்” என அடியெடுத்துக் கொடுத்த பெருமை பெரிய புராணத்திற்கும் உண்டு.

திருத்தொண்டர்களை நாயன்மார் என அழைப்பதும் உண்டு.

“ மதி வளர் சடை முடி மன்னுளாரைத் முன்
துதி செய்யும் நாயன்மார்”

என்று நாயன்மார்களுக்கு இலக்கணம் கூறுகிறார் சேக்கிழார். அதாவது சிவபெருமானை மனத்தால் நினைத்து (முன்) வாயினால் துதி செய்கின்ற (செய்) பெருமக்களே நாயன்மார்கள் ஆவர். இத்தகைய நாயன்மார்களாகிய தொண்டர்களின் பெருமையைப் பேசுவது என்பது கடல்நீரை நாய் குடிக்க முயலவதற்கு ஒப்பாகும் என்பது சேக்கிழார் வாக்கு.

தெரிவரின் பெருமை திருத்தொண்டர்களில் மூவரைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பட்டினத்தார் ,

” வாளால் மகவரிந்து ஊட்ட வல்லேன் அல்லேன் மாது சொன்ன
சூளால் இளமை துறக்க வல்லேன் அல்லேன்
நாளாறில் கண்ணிடந்து அப்ப வல்லேன் அல்லேன்,
ஆளாவது எப்படியோ காளத்தி அப்பருக்கே

என்று நெக்குருகிப் பாடுகிறார். இப்பாட்டில் கூறப்படும் சிறுத்தொண்டர் , திருநீலகண்டர், கண்ணப்பர் ஆகிய மூன்றுபேரின் வரலாற்றை வெண்பா வடிவில் குறுங்காவியமாகச் சேக்கிழார் அடிச்சுவட்டில் சென்று கவிஞர் வரதராசன் இயற்றி, தொடர்ச்சியாகச் சென்ற முன்று திருமுறை மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் , சுவை படப் படித்தும் நடித்தும் அரங்கேற்றினார். இப்போது ”ஒப்பிலா ஒரு மூவர்” என்ற தலைப்பில் , அவ்வெண்பாக்கள் நூலாக திருமுறை மாநாட்டு ஏற்பாட்டுக் குழுவினரால் வெளியிடப்படுவது அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இம் மூவர்க்குள்ள ஒப்பிலாத் தன்மை பற்றி ஒரு சிறிது பார்ப்போம்.

சிறுத்தொண்டர் திருஞான சம்பந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர் இயற்பெயர் பரஞ்சோதியார். திருச்செங்காட்டங்குடி என்னும் ஊரினர். பல்லவ வேந்தனுக்குப் படைத் தளபதியாகப் பணியாற்றியவர். வாதாபிப் போரில் வென்று, அங்கிருந்து விநாயகர் சிலையை எடுத்து வந்து, திருச்செங்காட்டங்குடியில் அவருக்குக் கோவில் எழுப்பி வழிபட்டவர். பைரவக் கோலத்தில் வந்த சிவபெருமானுக்குத் தம் ஒரே மகனைக் கறி சமைத்து அமுது படைத்தவர். இவர் பெருமையைத் திருஞான சம்பந்தர்,

” பொடிநுகரும் சிறுத்தொண்டருக்கு) அருள் செய்யும் பொருட்டாகக்
கடிநாகராய் வீற்றிருந்தான் கணபதீச் சரத்தானே”

என்று பாடுகிறார். இப்பாடல் முதல் திருமுறையில் இடம் பெற்றுள்ளது. மேலும் சம்பந்தர் திருச்செங்காட்டங்குடித் திருப்பதிகம் முழுவதிலும் இவரது பக்திச் சிறப்பினைப் பாடிப் பரவுகின்றார் என்றால், இவரது ஒப்பிலாத் தன்மை பற்றி வேறு எடுத்துக் காட்டும் வேண்டுமா என்ன?

"கன்னவில் தோள் சிறுத்தொண்டன் கனபதீச்சர மேய ,
இன்னமுதன் இணையடிக் கீழ் எனதல்லல் உரையீரே"

என்ற வரிகள் இடம்பெறும் பதிகம் மூன்றாம் திருமுறையில் உள்ளது. சிறுத்தொண்டர் என்னும் பெயர் சிவனடியார்க்கு மிகவும் தாழ்ந்து பணிசெய்த காரணத்தால் அவர் பெற்ற பெயராகும்." பணியுமாம் பெருமை" அன்றோ?

ஞான சம்பந்தரின் தோத்திரம் மட்டுமன்றி, திருக்களிற்றுப் படியார் என்னும் சாத்திர நூலும் சிறுத்தொண்டர் சிறப்பை - செயலை - வன் தொண்டு எனப் பெயரிட்டு-

"வரங்கள் தரும்செய்ய வைரவர்க்குத் தங்கள்
கரங்களினால் அன்று கறியாக்க - இரங்காதே,
கொல்வினையே செய்யும் கொடுவினையே ஆனவற்றை
வல்வினையே என்றதுநாம் மற்று.

என்னும் வெண்பாவினால் பாராட்டுகின்றது. இவ்வாறு தோத்திரமும் சாத்திரமும் போற்றும் பெருமை சிறுத்தொண்டர்க்கு உண்டு.

பட்டினத்தார் பாடலில் இரண்டாவதாக இடம் பெறுபவர், மாதுசொன்ன - தீண்டுவீராயின் நம்மைத் திருநீலகண்டம் என்ற - சூளால் இளமையை, அயலறியாது துறந்து வாழ்ந்த திருநீலகண்ட நாயனார். இவருக்கு இருக்கும் ஒப்பிலாத் தன்மை, சிற்றின்பத் துறையில் எளியராய் இருந்த ஒருவர் இளமை இன்பத்தைத் துறந்ததும், அயலார் அதை அறியா வண்ணம் வாழ்ந்ததும், திருநீலகண்டத்தில் அளவில்லாப் பற்றுக் கொண்டதும் ஆகும். சுந்தரர் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகையில் , இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்த தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன் என்று பாடியவுடன் , அடுத்து முதலில் திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க்கும் அடியேன் என்ற அடி இடம் பெறுகிறது. தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் தொகை அடியார்களில் ஒரு வகையினர். தனி அடியார்கள் பட்டியலில் முதலிடம் பெறும் தனிச்சிறப்பினைத் திருநீலகண்டர் பெற்றிருப்பதே அவர்க்குரிய ஒப்பிலாச் சிறப்பாகும். தெரிசிக்க முக்தி தரும் தில்லைக் கூத்தப் பெறுமானைத் தினமும் வணங்கும் பேறும் அவர்க்கு வாய்த்ததும் ஒரு பேறு ஆகும்.

பட்டினத்தார் பாடலில் அடுத்து இடம் பெறுபவர் அன்பிற் சிறந்த கண்ணப்பர். உறுப்புக்களில் சிறந்த கண்ணையே இறைவனுக்குக் கொடுத்து ஆறு நாட்களில் முக்தி பெற்றவர் அவர். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மணிவாசகப் பெருமான் என நால்வரும் பாராட்டிப் பாடிய பெருமை பெற்றவர் இருவர். ஒருவர் கண்ணப்பர். மற்றவர் சண்டேசன்.

கண்ணப்பர் பெருமையை ஞானசம்பந்தர் ,

வாய் கலசமாக வழிபாடு செய்யும் வேடன் மலராகு நயனம்
காய் கணையினால் இடந்து ஈசனடி கூடும் காளத்தி மலையே (3.69.4)

என்றும், அப்பர் பெருமான்,

குவப்பெருந் தடக்கை வேடன் கொடுஞ்சிலை இறைச்சிப் பாரம்,
துவர்பெருஞ் செருப்பால் நீக்கித் தூய வாய்க் கலசம் ஆட்ட,
உவப்பெருங் குருதி சோர ஒரு கணை இடந்தாங்கு அப்பத்
தவப்பெருந் தேவு செய்தார் சாயக்காடு மேவினாரே. (4.65.8)

என்றும் பாடியுள்ளார்.

சுந்தரரோ திருத்தொண்டத் தொகையில் , "கலை மலிந்த சீர் நம்பி கண்ணப்பர்க்கு அடியேன்",
என்று கல்வி கற்காத கண்ணப்பரை அவர்தம் பக்தி ஒருமை கருதிக் "கலை மலிந்த" என்னும்
அடைமொழி கொடுத்துப் பாடிப் பணிகின்றார்.

மாணிக்க வாசகர் தம் திருவாசகத்தில்,

"கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்,
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையுமாட் கொண்டருளி,
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணை"

பற்றிப் பேசுகிறார்.

மேலும் பதினோராம் திருமுறையில் கண்ணப்பர் புகழ் பாடும் இரண்டு நூல்கள்
திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் என்னும் பெயருடன் திகழ்கின்றன. இவற்றை நக்கீர தேவ
நாயனார், கல்லாட தேவ நாயனார் ஆகிய இருவர் இயற்றி உள்ளனர். நக்கீர தேவ நாயனார்
167 அடிகள் கொண்ட ஆசிரியப் பாவாலும், கல்லாட தேவ நாயனார் 38 அடிகளைக் கொண்ட
ஆசிரியப்பாவாலும் பாடி உள்ளனர். நக்கீர தேவநாயனார் பாடிய திரு மறத்தின் இறுதியில்,

தத்தையாம் தாய்தந்தை நாகனாம் தன்பிறப்புப்
பொத்தப்பி நாட்டுப்பூர் வேடுவனாம் - தித்திக்கும்
திண்ணப்ப னாம்சிறுபேர் செய்தவத்தால் காளத்திக்
கண்ணப்ப னாய்நின்றான் காண்.

என்னும் வெண்பா இடம் பெற்றுள்ளது. இவ்வெண்பாவே கண்ணப்பர் வரலாற்றை மிகச்
சுருக்கமாகத் தமிழிற் பாடிய முதல் வெண்பா எனத் தோன்றுகிறது.

அன்பின் திருவுருவமாகக் காட்சி அளிக்கும் கண்ணப்பரைத் திருக்களிற்றுப் படியாராகிய
சாத்திர நூலும் வெண்பா யாப்பில் போற்றிப் பரவுவதை கீழே காண்க.

"கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை என்றமையால் ,
கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்புதனைக் - கண்ணப்பர்
தாமறிதல் காளத்தி யார்அறிதல் அல்லதுமற்ற(று)
யாமறியும் அன்பன்று அது. (52).

கண்ணப்பரின் ஒப்பிலாத் தன்மைக்குத் தோத்திரமும் சாத்திரமும் போற்றும் புகழே சான்று.

இனிப் பட்டினத்தார் பாடலில் சிறுத்தொண்டர், திருநீலகண்டர், கண்ணப்பர் எனவரும் வரிசை முறைக்கு ஞானியார் அடிகள் ஒரு காரணம் கூறுகிறார். சிறுத்தொண்டர் தொண்டு நிறைவேற அவர் மனைவி, மகன், தலைக்கறி சமைத்து வைத்த தாதி ஆகிய மூவர் அடங்கிய கூட்டணி தேவைப்பட்டது. திருநீலகண்டர் தொண்டு நிறைவேற அவர், அவர்தம் மனைவி ஆகிய இருவரின் கூட்டணி வேண்டியிருந்தது. இறுதியில் கண்ணப்பர் அன்புப் பணிக்கு அவர் ஒருவர் பக்தியே காரணமாயிற்று. இதுவே ஞானியார் அடிகள் கூற்றாகும்.

மேற்கண்ட சிறுத்தொண்டர், திருநீல கண்டர், கண்ணப்பர் ஆகிய மூன்று திருத்தொண்டர்களையும் “ஒப்பிலா ஒரு மூவர்” எனக் கருதி, அதையே தலைப்பாக்கி வெண்பாவில் தப்பிலாது பாடித் தந்த கவிஞர் வரதராசன் பாராட்டுக்குரியவர். அவர் வெண்பாக்கள் செப்பலோசை குன்றாத சிறப்புடையன. வகையுளி இன்றி வனப்புடன் திகழ்வன. பொருள் நயமும் சொல் நயமும் பொதிந்துள்ளன. இவற்றை இவர் குரலில் கேட்டு இன்புற, கணினி ஒலிவட்டும் இந்நூலுடன் இணைத்துத் தரப் பெறுவது இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி தருகின்றது. படித்தாலும் படிக்கப் பக்க நின்றவாறு கேட்டாலும் தித்திக்கும் பாங்கினை இவ் வெளியீடுகளின் வழி பெற இயலும். தரும் இன்பம் உவமையிலா இன்பம் அன்றோ?

இவ் வெளியீடுகள் 2012ஆம் ஆண்டின் திருமுறை மாநாட்டு வெளியீடாகச் சிங்கப்பூர் திருமுறை மாநாட்டின் வாயிலாக வர இருப்பதறிந்து மகிழ்கிறேன். இவற்றை அனைவரும் வாங்கிப் படித்தும் கேட்டும், “ஆரூரில் அம்மானுக்கு அன்பர் ஆவாராக.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

முனைவர் இரத்தின வேங்கடேசனின்

நற்றமிழ் விருந்து என்னும் நூல் வெளியீட்டு விழாவின் தலைமை உரை

டாக்டர் சுப திண்ணப்பன் (12.11.2011)

இலக்கிய ஆர்வலர்களே !

வணக்கம் தவிர்க்க முடியாத காரணத்தால் முனைவர் இரத்தின வேங்கடேசனின் 'நற்றமிழ் விருந்து' என்னும் நல்லதொரு நூலின் வெளியீட்டு விழாவில் நேரில் வந்து தலைமை ஏற்க இயலவில்லை. பொறுத்தருள வேண்டுகிறேன்.

நற்றமிழ் தரும் 'விருந்து' க்கென்று சில சிறப்புகள் உள்ளன. முதலில் சொற்பொருள் சிறப்பினை நோக்குவோம். தமிழ்ப்பேரகராதி தரும் பொருள் அடிப்படையில் பார்ப்போம். விருந்து என்னும் சொல் பலபொருள் உணர்த்தும் ஒருசொல் ஆகும்.

1. Feast , banquet. விருந்தினரை வரவேற்று விருந்தோம்புதல்

“காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு யாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து” (குறள்: 1211)
என்னும் குறள் இப்பொருளைக் காட்டும்

2. Guest - விருந்தினையும் குறிக்கும்

“விருந்து கண்டொளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கை” (புறம்: 266)
“அல்லில் ஆயினும் விருந்துவரின் உவக்கும் முல்லை சான்ற கற்பு” (நற்றிணை) என்னும் சங்க இலக்கியப் பாடல் அடிகளுள்
“விருந்து கண்டபோது என்னுறுமோ என்று விம்மும்”
என்னும் கம்பராமாயணப் பாடல் தொடரும் இக்கருத்தை எடுத்தியம்பும்.

3. New comer - புதியவர்

“விருந்தாய் அடைகுறுவம்” (புறப்பொருள் வெண்பா மாலை 3:12)
என்பதைக் காட்டும்

4. Newness- புதுமை

“விருந்து புனவயர்” என்னும் பரிபாடல் (6:40) தொடர் இதற்குச் சான்றாகும்.

5. Poetic composition in new style- நூலுக்கு உரிய எண்வகை வனப்பினுள் (அழகுகளில்) ஒன்று.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் வரும் செய்யுளியல் முதல் நூற்பா செய்யுள் உறுப்புகளைப் பேசுகிறது. அந் நூற்பாவில்

“அம்மை அழகு தொன்மை தோலே

விருந்தே இயைபே புலனே இழைபு எனாஅப்

பொருந்தக் கூறிய எட்டொடும் தொகைஇ” (தொல் 1259)

நூலுக்குறிய- இலக்கியத்துக்குரிய எட்டுவகை வனப்பினுள் ஒன்றாகப் புதுமை என்னும் பொருளில் விருந்து என்பதைக் கையாள்வதைப் பார்க்கிறோம்.

மேற்கண்ட சொற்பொருள்களில் ‘விருந்து’ என்னும் சொல் விருந்து, விருந்தினர், விருந்தோம்புதல் என்னும் பொருளோடு- இலக்கியத்தோடு தொடர்பு படுத்திப் புதுமை - புதுவது புனைதல் என்னும் கருத்தினையும் புலப்படுத்தி நிற்பதாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தொல்காப்பியம் காட்டுவதுதான் தமிழின் தனிச்சிறப்பாகும் இலக்கியப் படைப்புகளில் புதியனவற்றைப் புனைதல் என்பது ஒர் இன்றியமையாத் தேவை என்பதைத் தொல்காப்பியர் சுட்டுகிறார்.

“ விருந்தே தானும் புதுவது புனைந்து யாப்பின் மேற்றே (தொல் 1495)

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா இதனை உணர்த்தும். இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம், உருவம் உணர்த்தும் நெறி ஆகிய மூன்றிலும் முன்னோர் மொழியை - வழக்கைப் பொன்னேபோல் போற்றாமல் புதியவற்றைப் படைப்பதையே விருந்து என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். இலக்கியப் படைப்பின் புதிய சிந்தனை, புதிய போக்கு புதிய வரவுகளைப் புலப்படுத்துவதே விருந்தாகும். புதுவது புனைந்த என்னும் தொடருக்கு விளக்கம் தரும் தொல்காப்பிய முதல் உரையாசிரியரான இளம்பூரணர் “ஒருவன் சொன்ன நிழல் வழியன்றித் தானே தோற்றுவித்தல்; விருந்தாவது முன்புள்ளார்

சொன்ன நெறிபோய்ப் புதிதாகச் சொன்ன யாப்பின் மேலது” எனக்கூறும் கூற்றும் நோக்கத்தக்கது.

எனவே ‘விருந்து’ என ஒன்றின் காரணமாகவே ஒருமொழியின் இலக்கிய வளர்ச்சித் தோன்றுகிறது என்பதை இங்கே உணர்கிறோம். “சொல்புதிது, பொருள் புதிது, சுவைபுதிது, சோதிமிக்க நவ கவிதை” என்னும் பாரதியின் பாடல் வரியையும் பார்க்கும் போதுதான் அவரைப் புதுமைக்கவிஞன் எனப் போற்றுகிறோம். விருந்தே, புதுமை-புதுமைக்கு வழிவிடுவது அதாவது Innovation எனவும் அரைத்த மாவையே அரைக்காமல் ஏதாவது புதிதாகச் சொல்லுங்கள் எனவும் இக்காலத்தில் இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் சொல்வதைத்தான் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொல்காப்பியர் கூறுகிறார் என அறியும்போது வியப்பு மேலிடுகிறது அல்லவா?

மேலும், இன்றைய நிலையில் விருந்து விருந்தினர் என்னும் போது உறவினர், நண்பர்களை வரவேற்று விருந்து உபசரிப்பதையே குறிக்கிற நிலையுள்ளது. உறவினர் வேறு விருந்தினர் வேறு என்பதைத் தமிழ்ச்சமுதாயம் வேறுபடுத்தியே பார்க்கிறது.

“தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல் தான்என்றாங்கு
ஐம்புலத்தார் ஓம்பல் தலை” (குறள் 41)

என்னும் குறள் வழி விருந்தினர் வேறு ஒக்கல்- உறவினர் வேறு என்பதை எளிதில் உணரலாம். எனவே விருந்தினர் என்போர் முன்பின் அறிமுகம் இல்லாத புதியவர்களாகவே இருத்தல் வேண்டும் எனவே, புதியவர்களை வரவேற்று உணவளித்து ஓம்புதலே விருந்தோம்புதலாகும்.

இந்த விருந்தோம்புதல் இல்லறத்தாரின் கட்டாயக் கடமையாகக் கருதுவது தமிழ்ப்பண்பாடாகும்.

“இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு” (18) என்ற வள்ளுவர்

விருந்தோம்புதல் என ஓர் அதிகாரத்தை வகுத்து வலியுறுத்துவதையும் நோக்கவேண்டும். விருந்தோம்புதல்

அக்காலத்தில் ஒரு சமுதாயக் கட்டுப் பாடாக-கடமையாகப் போற்றப்பட்டது. காரணம் என்ன? இக்காலத்தில் இருப்பதுப் போல பழங்காலத்தில் எளிதான போக்குவரத்து வசதிகளோ ஒருருக்குச் சென்றால் அங்கு உண்டு உறைவதற்கேற்ற விடுதிகள் கொண்ட வசதிகளோ தகவல் பறிமாற்ற வாய்ப்புகளோ இல்லை. போகும் வழிகளும் ஆபத்து நிறைந்தவை. இச்சூழலில் ஓர் ஊரில் உள்ளோர் மற்றோர் ஊருக்குச் செல்லும்போது வழியில்- இடையில் தங்குவதற்கேற்ற- உண்டு, உறைவதற் கேற்ற வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் கட்டாயத் தேவையாகிறது. எனவேதான் வீடுகளில் திண்ணை வசதிகளை ஏற்படுத்தி அவ்வூர்வழியே வரும் அறிமுகமில்லாத புதியவர்களை வரவேற்றுத் தங்குமிடமும் உணவும் அளித்ததை விருந்தோம்புதல் என அழைத்து இல்லறத்தாரின் இன்றியமையாக் கடைமை என்றாக்கினர். இவ்வகையில் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் ஒன்றாகவும் விருந்தோம்புதல் போற்றப்படுகிறது.

இத்தகைய நற்றமிழ் தரும் விருந்தின் சிறப்பினை விளக்கும் வகையில் முனைவர் இரத்தின வேங்கடேசன் தான் தமிழகத்தில் பல கருத்தரங்குகளில் படித்த எழுத்துரைகளைத் தொகுத்து ஒரு கட்டுரை நூலாக 'நற்றமிழ் விருந்து' என்னும் தலைப்பில் தந்துள்ளார். இந்நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் உள்ளடக்கத்தால் காலத்தையும் இடத்தையும் கடந்து நிற்கின்றன. சங்ககால இலக்கியம் முதல் இன்றைய இக்கால இலக்கியங்கள் வரையுள்ள நூல்கள் தொடர்பான கட்டுரைகள் இந்நூலில் உள்ளன. மேலும் தமிழகம் சிங்கை இரண்டு நாட்டு இலக்கியச் செய்திகளையும் கொண்டுள்ளன. புலவர் இலக்கியத்தை மட்டும் பேசாமல் பொதுமக்கள் இலக்கியமாகிய நாட்டுப்புற இலக்கியம் பற்றிய தகவல்களும் தரும் வகையில் உள்ளன. பண்பாடு, நாகரீகம், கலாசாரம் விழுமியம் பற்றியச் செய்திகளை அறிய - தமிழ் இலக்கியம் தரும் தகவல்களை அறிய இந்நூல் நன்குதவும். தலைப்பின் வசம் விருந்து பற்றிய செய்திகள் நூலின் முதல், இடை, கடைப் பகுதிகளின் கட்டுரைகளில் இடம்பெற்றிருப்பது ஒரு சிறப்பாகும். கட்டுரைகள் எழுந்த - படித்த

கால இடச்சூழல்களை நூலாசிரியர் அடிக்குறிப்பாகத் தந்திருந்தால் மிகச்சிறப்பாக இருந்திருக்கும். தமிழ் சிங்கப்பூரின் அதிகாரத்துவ மொழியே தேசியமொழியன்று) என்பதையும் அது இப்போது இரண்டாம் மொழிநிலையில் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப் படவில்லை. தாய்மொழிநிலையில் கற்பிக்கப்படுகிறது என்பதையும் ஆசிரியர் இன்னும் தெளிவுபடச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கலாம். தைப்பூச விழா சிங்கையில் மட்டுமின்றிக் கோலாலம்பூர் பினாங்கு முதலிய இடங்களில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுவதையும் நூலில் குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கலாம்.

‘நற்றமிழ் விருந்து, நூலாய்வுப் பற்றிப் பேச இன்னொருவர் இருப்பதால் அத்தலைப்பினை அவருக்கு விட்டுவிட விரும்புகிறேன்.

‘நற்றமிழ் விருந்து’ என்னும் இந்நூல் முனைவர் இரத்தின வேங்கடேசன் அவர்களின் இலக்கியப் புலமைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கு ஓர் இனிய விருந்தாக இருக்கும் இயல்புடையது. இத்தகைய இலக்கியக் கட்டுரை நூல்களைப் படைக்கும் முயற்சியை முனைவர் இரத்தின வேங்கடேசன் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள வாழ்த்தி விடைபெறுகிறேன். நன்றி

பேராசிரியர் சுப திண்ணப்பன் சிங்கப்பூர்

முனைவர் இரத்தின வேங்கடேசன்

“புதுச்சேரியில் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி (1955-1995)”

3-12-2008

புதுச்சேரி என்றதும் அரவிந்தர் தவக்குடில், அன்னை வழிபாடு, பிரெஞ்சு ஆய்வுக்கழகம், ஆரோவில், மணக்குள விநாயகர் கோயில், திட்டமிட்ட நகரமைப்பு, நல்ல கடற்கரை, ஜிப்மர் மருத்துவமனை, புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் பிறந்த ஊர், புதுமைக் கவிஞர் பாரதியாருக்குப் புகலிடம்

கொடுத்த ஊர், வாணிதாசன் வாழ்ந்த ஊர், ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை நாட்குறிப்பு, கம்பன் கழகம் இப்படிப் பல நினைவுகள் வருவது இயல்பு. இத்தகைய ஏற்றம் மிக்க “புதுச்சேரியில் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி (1955-1995)” என்னும் தலைப்பில் அமைந்த தம் முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டினை நூல் வடிவில் சில திருத்தங்களுடன் வெளியீடு செய்ய இருப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

முனைவர் இரத்தின வேங்கடேசன் புதுவைப்பகுதியிலிருந்து சிங்கப்பூர் வந்து தமிழாசிரியராகப் பள்ளிகளில் பணியாற்றி வருகிறார். மேலும் சிங்கப்பூர் சிம் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் இளங்கலைப் பட்டப் படிப்பு வகுப்புகளில் பயில்வோருக்கு இலக்கணம், இலக்கியப் பாடங்களில் பயிற்றுவதிலும் பங்கேற்று வருகிறார். மேலும் கல்விப் பணியில் மட்டும் முடங்கிவிடாது சிங்கப்பூரில் அவ்வப்போது நடைபெறும் இலக்கிய விழாக்கள், கவியரங்கங்கள், கருத்தரங்குகள், பட்டிமன்றம் போன்றவற்றிலும் கலந்துகொண்டு பல்வேறுவகையில் தமிழ்ப் பணியாற்றி வருகிறார்.

இவரது “புதுச்சேரியில் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி (1955-1995)” என்னும் நூல் புதுச்சேரி ஓர் அறிமுகம் என்று தொடங்கி விடுதலை, திராவிடம், மொழி, சமயம் தொடர்பான இயக்கங்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை விளக்கி, 15 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 20ஆம் நூற்றாண்டு முடிய வாழ்ந்த புலவர்களின் இலக்கியப் பணியை எடுத்துக் கூறிப் புதுவை இலக்கிய அமைப்புகள், இலக்கிய இதழ்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தொகுத்துத் தருகிறது.

விடுதலைக்குப் பின்னர் எழுந்த புதுவைக் கவிதைகளில் தனிநிலைக் கவிதைகள், மரபுக்கவிதைகள், சிற்றிலக்கியங்கள், காவியங்கள், குறுங்காவியங்கள், புதுக்கவிதைகள் எனப் பகுத்துப் பேசுவதுடன் பல்வேறு இலக்கிய அமைப்புகளின் பணிகளையும் விளக்குகிறது. புகழ்பெற்ற புதுச்சேரிக் கவிஞர்களாகிய பாரதிதாசன், வாணிதாசன், ஆகியோரின் பல்வேறுவகைக் கவிதைப் பணிகளை இந்நூல் விவரிக்கிறது. ஆய்வுக்குட்பட்ட காலப்பகுதியில் தோன்றிய கவிதைகளின் பாடுபொருள்களாகிய மொழி, பெண்மை, சாதி ஒழிப்பு, கலப்புத் திருமணம், தொழிலாளர் நலம், இயற்கை முதலியவற்றையும் பற்றி ஆராய்கின்றது. மொத்தத்தில் புதுச்சேரி பற்றியும் புதுச்சேரிக் கவிதைகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்ள உதவும் தகவல் களஞ்சியமாக இந்நூல் திகழ்கிறது.

பொதுவாக முனைவர் பட்ட ஆய்வேடுகள் பல பல்கலைக்கழக நூலகங்களில் வைக்கப்படுவது மரபாகும். அந்நிலையில் அவை ஆய்வாளர்களுக்கு மட்டுமே பயன்படும். அவை நூலாக வெளியிடப்படும்போது ஆய்வாளர்கள், பொதுமக்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எல்லாரும் பயன்பெற முடியும். இதனை மனத்தில் கொண்டு முனைவர் இரத்தின வேங்கடேசன் தம் ஆய்வேட்டினை நூலாக வெளியிட்டதற்கு என் பாராட்டினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் இன்னும் பல நல்ல நூல்களை எழுதித் தமிழ்த் தாய்க்குப் பணியாற்றுவார் என எதிர்பார்க்கிறேன். பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

திருமதி சௌந்தர நாயகி வயிரவன்

“சிங்கப்பூர் ஒரு பார்வை”

சிங்கப்பூர் இந்த உலக வரைபடத்தில் ஒரு சிறு புள்ளி, எனினும் நிலமகளின் திலகம் போலத் திகழ்வது. நாடாகவும் நகரமாகவும் கருதத் தக்க நற்பேறு உடையது. “உறு பசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும் சேராது இயல்வது நாடு” , ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே வேந்து அமைவில்லாத நாடு என்னும் திருவள்ளுவர் கூறும் நாட்டிற்குரிய இலக்கணத்துக்கேற்ற பண்புடையது. அதாவது செல்வச் செழிப்பும், நல்ல நேர்மையான ஆட்சியும் சேர்ந்திருக்கும் சிறப்புடையது, நகரம் என்னும் நோக்கில் மேற்கத்திய நாகரிகமும், கிழக்கத்திய பண்பாடுக் கூறுகளும் இணைந்து இலங்கும் இயல்புடையது.

“விழுவறா மூதூர்” என்று சங்க இலக்கியம் வருணிப்பதைப் போலப் பல்வேறு இனத்தவர், பல்வேறு சமயத்தினர் ஆண்டு தோறும் கொண்டாடும் விழாக்களால் அழகு பெற்று விளங்கும் ஆற்றலும் சிங்கப்பூருக்கு உண்டு. மேலும் ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் நன்றே நினைமிண் நமனில்லை என்னும் திருமூலர் கூற்றுக்கேற்பச் சமய நல்லிணக்கமும் இன நல்லிணக்கமும் ஒரு சேரப் பெற்று விளங்கும் ஒங்கு புகழும் சிங்கப்பூருக்கு உள்ளது எதிலும் உன்னத்ததையே இலக்காகக் கொண்டு உழைப்பால் உயர்ந்து உலகப் புகழ் பெற்றுத் திகழும் நாடு சிங்கப்பூர்.

தமிழை அதிகாரத்துவ மொழிகளில் ஒன்றாக ஏற்றுக் கொண்டு நாடாளுமன்றத்தில் தமிழை ஒலிக்கச் செய்ததுடன் தமிழ்க் கல்வி, இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தன்னிகரற்ற உதவிகளைத் தந்து நிற்கும் நாடு சிங்கப்பூர். மண்ணில் மட்டுமின்றி விண்ணிலும் (சிங்கப்பூர் விமானம் வழி, தமிழை ஒலிக்கச் செய்த மாண்பும் சிங்கப்பூருக்கு உண்டு. ஆசியான் கூட்டமைப்பில்

தமிழைக் கொண்டு நிறுத்தும் தன்மையும் சிங்கப்பூருக்கே இருக்கிறது. சிங்கப்பூர் நாணயத்தாளில் 'சிங்கப்பூரி' எனத் தமிழில் எழுதப்பட்டிருப்பதையும் நாம் காண முடிகிறது. இப்போது சிங்கப்பூர் குடியரசின் அதிபர் மாண்புமிகு SR. நாதன் ஒரு தமிழர். அமைச்சர்களில் பலர் தமிழர் என்ற சிறப்பும் இப்போது சிங்கப்பூருக்கு இருக்கிறது.

தூய்மையும், தூங்காத் துறைமுகமும், இயற்கை எழிலும் கொண்டு பூந்தோட்டங்களால் பொலிவு பெற்று விளங்கும் பசுமை நகரமாகிய சிங்கப்பூரைப் பற்றித் திருமதி செளந்தர நாயகி வயிரவன் எழுதிய "சிங்கப்பூர் ஒரு பார்வை" என்னும் நூலைப் படித்துப் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இவர் தமிழகத்தில் பிறந்து. அங்கேயே ஆங்கிலக் கல்வியும் இதழியல் கல்வியும் பயின்றவர்; தகவல் மேலாண்மைத் துறையில் முக்கலைப் பட்டம் பெற்றவர்.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் வளர்ச்சிக்குவித்திட்ட தமிழவேள் கோ. சாரங்கபாணியின் வலக்கரமாக விளங்கிய நாச்சியாபுரம் அருள் நெறிச் செல்வர் சண்முகனாரின் பேரனும், சிங்கையில் புகழ் பெற்ற மருத்துவரான திரு வயிரவனின் மகனுமான வயிரவனை மணந்து சிங்கப்பூருக்கு வந்தார். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை சிங்கப்பூரை நன்கு ஊன்றிப் பார்த்துள்ளார். அந்த ஆழமான பார்வையை இந்த நூலில் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். சிங்கப்பூர்த் தமிழ் எழுத்தாளர் கழகத்தில் செயற்குழு உறுப்பினராகவும், சமூக மன் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட ஒருவராகவும், கலையார்வம் கொண்டு கலை நிகழ்ச்சிகளில் பலவற்றில் பங்குபெற்ற ஒருவராகவும், ஆய்வு நாட்டமிக்கவராகவும் நான் செளந்தரத்தை அறிவேன். மேலும் ஆங்கில மொழியில் அவர் நடத்திவரும் இணைய இதழ் ஒன்றின் வாயிலாக அவரின் எழுத்தாற்றலையும் இதழியல் திறமையும் நான் நன்கு அறிவேன். இவ்வாறு செளந்தரம் தாம் பெற்ற அனுபவங்களையும் பலரைப் பேட்டி கண்டு அவர்கள் கூறிய கருத்துக்களையும் இந்நூலில் தொகுத்து வைத்துள்ளார். பார்த்தலும் வைத்தலும் இணைந்து இந்தப் பார்வை நூல் அமைந்திருப்பது இந்நூலின் தனிச் சிறப்பாகும்.

சிங்கப்பூர் வரலாறு, சுற்றிப் பார்க்கும் இடங்கள், உண்டு சுவைப்பதற்கு உரிய இடங்கள்; கண்டு மகிழ்வதற்குரிய காட்சிகள், பொருள்கள் வாங்குவதற்கேற்ற கடைகள், வழிபாட்டுக்குரிய இடங்கள்; தமிழ் மொழி கலாசாரம் நிறுவனங்கள் முதலியவற்றைப் பற்றி அறிதற்குரிய தகவல் களஞ்சியமாக இந்நூல் திகழ்கிறது. இருதியில் சீனர்கள் தமிழர்கள் ஆகிய இரண்டு இனத்தாரிடையே காணப்படும் நம்பிக்கைகள், ஈடுபாடுகள் பற்றி இந்நூலசிரியர் விளக்கி இருப்பதும் இந்நூலின் இன்னொரு சிறப்பாகக் கூறலாம். இந்த நூல் திருமதி செளந்தர நாயகியின் முதல் நூல், எனினும் சிங்கப்பூரைப் பற்றிய பல செய்திகள் அடங்கிய கருவூலமாகத் திகழ்கிறது. இதனை எழுதி வெளியிடும் திருமதி செளந்தர நாயகிக்கு என் வாழ்த்துகள். தொடர்ந்து நல்ல பல நூல்களை இவர் எழுதவேண்டுகிறேன். இந்நூலைத் தமிழ் அன்பர்கள் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுகிறேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .

சித்தாந்த ரத்தினம் திருமதி பாலசரஸ்வதி அம்மையார்.

தமிழர் சடங்குகள் ஒரு விளக்கம்

சடங்கு என்னும் சொல்லுக்குச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி “ சாஸ்திர விதி பற்றியும் வழக்கம் பற்றியும் அனுஷ்டிக்கும் கிரியை “ என்னும் பொருளைத் தருகிறது. கிரியைக்கு முன்னே பாவனையும் மந்திரமும் தேவைப் படுகின்றன. பாவனை என்பது மனத்தால் உருவகம் செய்துகொள்ளப்படுவதாகும். மந்திரம் என்பதற்குரிய வரையறையாக “ நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த மறைமொழிதானே மந்திரம் என்ப” எனத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். சொல்வார்க்குத் தீங்கு வராமல் காக்கும் சான்றோர் மொழிகளே மந்திரம் என்பர். கிரியை என்பது செயல் எனவே மனத்தால் இறையை நினைத்து உருவகம் செய்து அவன் புகழ் பாடும் மந்திரத்தைக் கூறிச் செய்யும் செயல்களையெ சடங்குகளாகின்றன. இவை காலத்துக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கேற்பவும் விதிகளாகவும் வழிவழி மரபுகளாகவும் மக்களால் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் பெரும்பாலும் சமயச்சார்புடையனவாக உள்ளன. இந்தச் சமயச்சார்பு மக்களைச் சடங்குகளைத் தொடர்ந்து பின்பற்றத் தூண்டுகின்றன.

தமிழர்களுப் பிறப்பதற்கு முன்னும் பிறந்து வாழும் காலத்திலும் இறந்த பிறகும் சடங்குகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நூல்களில் காலத்தால் தொன்மையான தொல்காப்பியத்தை எழுதிய தொல்காப்பியர் சடங்குகளைக் கரணம் என்று குறிப்பிடுவார். ‘பொய்யும் வழுவும் புகுந்த பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”

என்று திருமணச்சடங்கு பற்றி அவர் கூறுகிறார். பிறப்பதற்கு முன் வளைகாப்பு என்னும் சடங்கும், பிறந்து வாழும் காலத்தில் பெயரிடுதல், சோறூட்டுதல், கல்வி (ஏடு) துவக்குதல், முடி இறக்குதல், திருமணம் முதலிய சடங்குகளும், இறந்த பிறகு எரியூட்டுதல், எலும்பு கரைத்தல், கல்லெடுத்தல், திதி (திவசம்) செய்தல் முதலிய சடங்குகளும் உள்ளன. இந்தச் சடங்குகள் தொடக்க காலத்தில் பொருட்சிறப்புடன் தொடங்கப் பெற்றன. காலம் செல்லச் செல்ல இவற்றின் பொருளை அறியாமல்-புரிந்து கொள்ளாமல் பெயருக்குச் சடங்கு என்னும் நிலையில் நாம் செய்யத் தொடங்கி விட்டோம். அதனால் இன்று பல சடங்குகளின் உட்பொருள் நமக்குப் புரியாமல் உள்ளது. இத்தகைய சடங்குகள் பற்றிய விளக்கத்தையும் உட்பொருளையும் தமிழர் சடங்குகள் ஒரு விளக்கம் என்னும் இந்நூல் வழி தந்துள்ளார் சித்தாந்த ரத்தினம் திருமதி பாலசரஸ்வதி அம்மையார்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

இராம. வயிரவன்
'புன்னகைக்கும் இயந்திரங்கள்'

9-10-2008

இலக்கியத்திற்கு வடிவம் இரண்டு; ஒன்று கவிதை; மற்றொன்று உரைநடை. இருவகை வடிவத்திலும் இலக்கியம் படைத்து வரும் இளைஞர் திரு. இராம. வயிரவன். கவிதையில் மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை இரண்டும் இயற்றும் இயல்பினர் இவர். உரைநடையில் சிறுகதைகள் படைத்துச் சிங்கைத் 'தமிழ்முரசு' நாளிதல்களிலும் அமைப்புகள் நடத்தும் போட்டிகளிலும் உலவவிடுவதை நான் நன்கு

அறிவேன். இவருடைய கவிதைகளும், சிறுகதைகளும் சிங்கையில் பல பரிசுகளுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளன.

இராம. வயிரவன் படைத்த சிறுகதைகளின் தொகுப்பு ஒன்றினை 'புன்னகைக்கும் இயந்திரங்கள்' என்னும் தலைப்பிட்டு ஒரு நூலாக வெளியிடும் செய்தி அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இத்தொகுப்பில் 14 கதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. 'புன்னகைக்கும் இயந்திரங்கள்' என்ற இத்தலைப்புப் பொருளாழமிக்க ஒன்றாகவும் திகழ்கிறது. மனிதர்கள் இக்காலத்தில் இயந்திரங்களாக மாறிக் குடும்ப வாழ்க்கை, நிம்மதி ஆகியவற்றைக் கெடுத்துக் கொண்டு வாழ்வதையும் இந்தத் தலைப்பு சுட்டி நிற்கும். மேலும் அறிவியலின் அற்புதத்தால் அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இயந்திர மனிதக்கருவிகளாக இயங்கும் ரோபோக்களையும் இத்தொடர் குறிக்கும். 'ரோபோக்களின் ஆசீர்வாதம்' என்பது இத்தொகுப்பின் இறுதிக்கதை. உள்ளத்தில் அன்பின்றி உதட்டில் புன்னகை சிந்தும் மனிதர்களை உண்மையில் அன்புடன் வாழும் மனிதர்களாக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளும் ஆய்வினை - அறிவியல் நோக்கில் விளக்கும் "புன்னகைக்கும் இயந்திரங்கள்" என்னும் கதையும் இத்தொகுப்பில் இடையில் இடம் பெற்றுள்ளது. இந்நூலிலுள்ள எல்லாக் கதைகளும் 'மனிதன் இயந்திரம் சார்ந்து வாழ்தல் படிப்படியாகக் குறைந்து மனிதன் சார்ந்து வாழ்தல் வேண்டும்" என்னும் மையக்கருத்தினையே கொண்டுள்ளன. இதனையும் இத்தலைப்பு இயம்புகிறது எனக் கொள்ளலாம்.

இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் சிங்கப்பூரிலுள்ள இந்தியக்குடும்பங்களில் இருக்கும் இயந்திரமயமான வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள் பலவற்றைக் கருப்பொருள்களாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளன. சிங்கை மண்ணின் மணம் சிறப்பாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதையும் பார்க்கலாம். கணவன் மனைவி இருவரும் வேலைக்குப் போவதால் எழும் பிரச்சினை, வயது முதிர்ந்த பெற்றோர்களை மனத்தளவிலும், உடலளவிலும் பிரித்து வைத்து வாழும் இளம் தம்பதியர் நிலை, இல்லத்தில் பணிப்பெண்கள் வைத்துக் கொள்வதால் வரும் சிக்கல்கள், கிராமத்துப் பெண்களை

மனைவிமார்களாக ஏற்றுக்கொண்டு படித்த நாகரீகப் பெண்ணைக் காதலிக்க ஏங்கும் இளைய ஆடவர்களின் இன்னல், இளையர்-முதியோர் தலைமுறை இடைவெளியினால் வரும் இடர்ப்பாடு, இங்கு வேலைக்கு வரும் வெளிநாட்டு இளையர்கள் மனப்போக்கால் எதிர்நோக்கும் இடையூறுகள், பணம் தேடும் வேகத்தில் பலவற்றை இழக்கும் மனிதர்களின் நிலை, பிறந்த ஊரைப்பற்றி நிற்கும் சிறந்த நினைவுகள், இல்லற வாழ்வின்றித்தனித்து வாழ்வதால் ஏற்படும் வெறுமை, பிள்ளைகள் பெற்றோருக்குச் சொல்லும் அறிவுரை, தைப்பூச விரதத்தை மேற்கொள்ளும் தமிழர்களின் தனித்தன்மை, கணினித்திறனாளர்கள் வேலை செய்யும் காட்சி, புத்தகப் பொதிசுமக்கும் சிறுவர்களின் போக்கு, அருமை நண்பன் வந்தபோது இல்லத்திற்கு அழைத்து விருந்து செய்ய இயலாத வருத்த நிலை, தொலை தூரத்துக்கப்பால் நடைபெறும் திருமணக்காட்சியை ஓரிடத்தில் இருந்து கண்டு வாழ்த்தும் - விஞ்ஞான விளைவால் ஏற்படும் வியத்தகு நிலை - இப்படிப்பலவற்றை இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இவற்றின் உயிரோட்டமாக 'அன்பின் வழியது உயிர்நிலை' என்பதும் 'மனிதநேயத்துடன் வாழவேண்டும்' என்பதும் அமைந்துள்ளன. இஅயந்திரமயமான வாழ்க்கையை விட்டு இல்லறத்தில் இன்பம் காண வேண்டும் என்பது இங்குள்ள கதைகளின் அடிநாதம் ஆகும்.

இத்தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் சில எழுத்துத்தமிழ் நடையில் உள்ளன; சில பேச்சுத்தமிழ் நடையில் முழுதும் அமைந்திருக்கக் காணலாம். சில இரண்டும் இணைந்து இயங்கக் காணலாம். பேச்சுத்தமிழ் நடையில் அமையும் போது பிறமொழிச்சொற்கள் - குறிப்பாக ஆங்கிலச் சொற்கள் வருவதைப் பாத்திரப் பண்பு கருதியும், எதார்த்தம் கருதியும் தவிர்க்க இயலாது என்பதையும் உணர முடிகிறது. உரையாடல்களாகக் கொண்டு செல்வதில் நல்ல உத்திகளை ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார். இந்நூலிலுள்ள கதைகளில் வருணனைத் திறன் சிறப்பாக உள்ளது. அறிவியல் சிறுகதைகள் எழுதும் சோதனை முயற்சியிலும் ஏடுபட்டு ஆசிரியர் ஓரளவு வெற்றி பெற்றுள்ளார். ஒருசில கதைகள் அளவால் நீண்டிருப்பதாலும், கதை

முழுதும் ஒரே பேச்சுத்தமிழ் நடை இருப்பதாலும் படிப்பவர்க்குச் சலிப்பை ஊட்டுகின்றன. கதை மாந்தர்கள் நாம் காணும் நனவுலக மக்களாகவே பெரும்பாலும் உள்ளனர். அறிவியல் கதைகளில் இயந்திரங்கள் பாத்திரங்களாக வருகின்றன. ஆசிரியரே கதை நடத்துவதுடன், பாத்திரங்கள் பேசும் போக்கிலும் கதையைக் கொண்டு செல்லும் இயல்பினையும் காண முடிகிறது.

இயந்திரமயமான வாழ்வினால் மனிதர்கள் இடர்ப்பட்டுக் குடும்ப வாழ்வினைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார்களே என்னும் ஆசிரியரின் ஆதங்கம் கதைகளில் பளிச்சிடக் காணலாம். இதற்காண தீர்வுகளையும் ஆசிரியர் ஆங்காங்கே சுட்டிக் காட்டுகிறார். இவரது இந்த நூலை வாங்கிப் படித்துத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இவருக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்ட வேண்டுகிறேன். இவர் இன்னும் பல இலக்கியப் படைப்புக்களை எழுதி வெளியிட வாழ்த்துகிறேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

என் எஸ் நாராயணன்
பொன்விளையும் மண்மகள்
7-11-2004

சித்திரம், ஓவியம், படம், கிளவி, எழுத்து என்பன தமிழில் ஒரு பொருள் உணர்த்தும் பல சொற்கள். தமிழர் சித்திரக் கலையில் பண்டைக் காலம் தொட்டுச் சிறந்து விளங்கினர் என்பதற்குச் சங்க நூல்களான மதுரைக் காஞ்சி, நெடுநல்வாடை. பரிபாடல், புறநானூறு முதலிய இலக்கிய நூல்களில் இடம்பெறும் சித்திரமாடம் பற்றிய செய்திகளே சான்றாகும். சித்திரகூடம் என்னும் பெயரில் மண்டபங்கள் திருச்சியை அடுத்த திருவெறும்பூர், தில்லை என்னும் சிதம்பரம் ஆகிய இடங்களில் இருந்தன என்பதற்குக் கல்வெட்டுச் சான்றுகள் உள்ளன. கி.பி.600-630இல் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து அரசாண்ட பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மனுக்குச் சித்திரகாரப் புலி என்னும் பட்டப் பெயருண்டு என்பது வரலாற்றுச் செய்தி. தஞ்சைப் பெரிய கோயில் உட்புறச் சுவரில் ஓவிய வடிவத்தில் சைவ நாயன்மார் கதைகள் உண்டு. கோயில் சுவர்களிலும், அரண்மனைச் சுவர்களிலும் மகாபாரதம், இராமாயணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடல் ஆகிய நூற்கதைகள் வண்ண ஓவியத் தொடர்களாகத்

தீட்டப்பெற்றிருப்பதை இன்றும் நாம் காணலாம். தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் புத்தர் கோயில் சுவர்களில் அவர் வாழ்க்கை வரலாறு வண்ண ஓவியத்தொடர் கதைகளாக வரையப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய வண்ண ஓவியக்கதைத்தொடர்கள் கல்லார்க்கும் கற்றார்க்கும் களிப்பருளும் இயல்பின.

சித்திரம் எழுதுவோர் தங்கள் சித்திரங்களின் வாயிலாகக் கருத்துக்களைப் பார்ப்போர் கண்ணில் பதிப்பிக்கும் ஆற்றலுடையோர் ஆதலின் கண்ணுள் வினைஞர் என அழைக்கப்பட்டனர். ஓவியனைக் கிளவி வல்லோன் என நற்றிணை என்னும் பழந்தமிழ் நூல் குறிப்பிடுகிறது. ஓவியம் கருத்தினை எளிதில் விளக்கும் சொற்றொடராக (கிளவியாக) அமைதலால் ஓவியன் இப்பெயர் பெற்றான். மேலும் ஓவியம் எழுத்துநிலை என்றும், சித்திர மாடங்கள் எழுத்துநிலை மண்டபம் எனவும் அழைக்கப்பட்டன. மொழியில் எழுத்து தோன்றுவதற்கு முன்பு சித்திரமே எழுத்தாக அமைந்தது என அறிய முடிகிறது. எழுத்து வரலாற்றில் உருவ எழுத்து (pictograph) முந்தியது. பின்னர்தான் கருத்தெழுத்து (ideograph) தோன்றியது. இது மொழியியல் உண்மையாகும். ஓவியச் செந்நூல் கற்றறிந்தவள் மாதவி என்று மணிமேகலை கூறுவதால் ஓவியக்கலை பற்றிய நூல்கள் பழங்காலத்தில் இருந்தன என்பதை உணரமுடிகிறது. சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தாமரையை ஒத்த முகம் என்று இராமன் முகத்தைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பன் அழைக்கிறான். இத்தகைய சிறப்பு மிக்க சித்திரத்தை மையமாகக் கொண்டு சித்திரகதைத் தொடர் நூல் ஒன்றைப் “பொன் விளையும் மண்மகள்” என்னும் பெயரில் திரு என் எஸ் நாராயணன் எழுதிவெளியிட இருப்பது அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

திரு என் எஸ் நாராயணன் வங்கித் துறையிலிருந்து வானொலித் துறைக்கு வந்து நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளர், தயாரிப்பாளர், படைப்பாளர், தகவல் தொகுப்பாளர் முதலிய பல நிலைகளில் பணியாற்றியவர். பிறகு தமிழ் முரசு நாளிதழிலும் செய்தியாளர், விளம்பரப் பிரிவு நிர்வாகி எனப் பல நிலைகளில் பணியாற்றினார். அப்போது செய்தியாளர் என்னும் நிலையில் அரசியல் தலைவர்களுடன் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அந்நாடுகள் பற்றிய அரிய தகவல்களைக் கட்டுரைகளாக அவ்வப்போது எழுதி வெளியிட்டார். பல சிறுகதைகளும் தமிழ் முரசு இதழில் எழுதியுள்ளார். ஏறத்தாழ இருபத்தோர் ஆண்டுகள் மக்கள் தொடர்புத் தகவல் சாதனத் துறையில் பணியாற்றியதன் விளைவாகப் பேச்சு வன்மையும் எழுத்தாற்றலும் மிக்கவராக விளங்குகிறார்.. சிங்கப்பூரில் நடைபெற்ற சிறப்பு மிக்க பல கலை நிகழ்ச்சிகளுக்கு நிகழ்ச்சி நெறியாளராகப் பணியாற்றிப் புகழ்பெற்றவர் இவர் என்பதை அனைவரும் அறிவர்.

இவர் எழுதிய பொன்விளையும் மண்மகள் என்னும் இந்தச் சித்திரக் கதைத் தொடர்நூல் இந்தியாவிலிருந்து சிங்கப்பூருக்கு வேலை நாடிவரும் ஒரு தமிழ் இளைஞனின் கதையைக் கருவாகக் கொண்டுவருகிறது. அவன் சிங்கைக்கு வருவதற்கான சூழல்களையும் வந்தபின் அவன் பெற்ற அனுபவங்களையும் ஆசிரியர் நன்கு படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். இதன்வழி இத்தகைய இளைஞர்கள் இந்தியாவில் வேலை செய்யாமல் ஏன் சிங்கை வருகிறார்கள் என்று

சிங்கப்பூர் மக்களிடையே குறிப்பாக மாணவர்களிடையே எழும் வினாவுக்கு விடை அளிக்க முயல்கிறார். கதைக் கரு தமிழகத்தையும் சிங்கையும் இணைக்கும் பாலமாகவும் அமைகிறது. “கிராமத்தில் நேரம் நொண்டி அடிக்கிறது. சிங்கையில் அது பஞ்சாய்ப் பறக்கிறது “என்று முதலில் கருதும் கதைத் தலைவன் நடேச மணி “சோம்பலுடன் இருந்தால் நேரமும் சோம்பேறித் தனமாகத்தான் நகரும்” என்னும் உண்மையை உணர்வதாக ஆசிரியர் கூறுவது பாராட்டுக்குரியது. தமிழரின் விழாக்களில் தலைசிறந்த பொங்கல் திருநாளின் சிறப்பையும் கதையினுள் நுழைத்து ஆசிரியர் விளக்கியுள்ள திறன் படிப்போர் தமிழ்ப் பண்பாட்டினை உணர வழிவகுக்கும். கூட்டுக்கு வெளியே வந்தால் தானே கற்றுக்கொள்ள முடியும்? என்ற கேள்வி வாயிலாகப் படிப்போரைப் பலவகையில் சிந்திக்க வைக்கிறார் ஆசிரியர். விடுதலை பெற்றால்தானே உண்மையை உணரமுடியும்.

ஆசிரியரின் மொழிநடை பழமையும் புதுமையும் தழுவியதாக உள்ளது. இதற்கு இந்நூலில் எடுத்தாளப் பெற்றுள்ள “தை பிறந்தால் வழிபிறக்கும்” “தெரியாத தேவதையைவிடத் தெரிந்த பிசாசே மேல்” முதலிய பழமொழிகளையும், “இருதலைக் கொள்ளி எறும்பு போல”, “அளவு சரியில்லாத சட்டை அணிந்திருப்பது போல” “ஓட்டுக்குள்ளிருந்து ஆமை தலை நீட்டுவது போல” “முள்ளங்கிக் கொத்துப் போல” முதலிய உவமைத் தொடர்களையும் சான்றுகளாகக் கூறலாம். மேலும் இந்நூலாசிரியர் விமானப் பயணம் தொடர்பாக இருக்கை வாரிகள், பேழைக் காப்பகம், பயணிகள் கூடம், ஓடுதடம். நகரும் மின்தடம், கடப்பிதழ், குடி நுழைவு நடைமுறை, சுழலும் பயணப்பெட்டிகள் மேடை, வேலை அனுமதிப் பத்திரம் முதலிய நல்ல தமிழாக்கச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியது கண்டு அகமகிழ்ச்சி மிகக் கொண்டேன். கைவந்த கலை, கொடுக்குப்பிடித்தல் முதலிய மரபுத் தொடர்களும் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பொன் விளையும் மண்மகள் என்னும் இந்நூலின் தலைப்பு ஒருவருக்குப் பொன் விளைவிக்கும் பூமியே மற்றவருக்கு மண் விளைவிக்கும் தன்மையதாக மாறவும் கூடும். என்பதைப் புலப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள வண்ண ஓவியங்கள் கண்ணைக் கவரும் வகையில் அமைந்து எழுத்தின் எண்ணத்திற்கு மெருகூட்டுகின்றன. எழுத்தின் எண்ணமும் ஓவியத்தின் வண்ணமும் ஒருங்கிணைந்து செல்லும் போக்கு படிப்பார்க்குக் கருத்து வழியும் கண்வழியும் கதையைக் கொண்டுசெல்ல உதவுகின்றன.

கருவாலும், கதைசொல்லும் உத்தியாலும், மொழிநடையாலும் சிறந்து விளங்கும் இந்தச் சித்திரக் கதைத் தொடர் நூலை எழுதி வெளிக் கொணர்ந்த திரு என் எஸ் நாராயணனைப் பாராட்டுகிறேன். வாழ்த்துகிறேன். இந்நூலைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் குறிப்பாகத் தமிழ் மாணவர் உலகம் வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டுகிறேன்.

**பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .**

சக்திகுமார் பெற்றோர் மணிவிழா மலர்

1-6-2006

தேவகோட்டை உயர்திரு கதி. பழனியப்ப செட்டியார் அவர்களின் மகன் திரு பழ. உடனிருக்க லெட்சுமணன் அவர்களுக்கு திருமதி மீனாட்சி ஆச்சி 1-6-2005 அன்று நடைபெற இருக்கும் மணிவிழாச் செய்தி அறிந்து அகமகிழ்ச்சி மிக அடைந்தேன். திரு லெட்சுமணன், நான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறையில் பணியாற்றியபோது என்னிடம் படித்த மாணவர். திருமதி மீனாட்சியோ சிதம்பரத்தில் நான் தங்கியிருந்த வீட்டுக்கருகில் வாழ்ந்த சிவநெறிச் செல்வர் மாங்குடி முத்தையா செட்டியார் அவர்களின் திருமகள். எனவே இளமைக் காலம் முதல் அறிந்த இருவரின் மணிவிழாச் செய்தி மகிழ்ச்சி தருவது இயல்புதானே. இவ்விழாத் தொடர்பாக மணிவிழா மலர் ஒன்று வெளியிட இருப்பதும் நன்றே.

திரு லெட்சுமணன் எல்லாரிடமும் எளிமையாகப் பழகும் இயல்பினர். பாண்ட்ஸ் இந்தியா கம்பனியில் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர். அதனால் பாண்ட்ஸ் லெனா என்று பலராலும் அழைக்கப்பட்டவர். அன்பும் அறனும் உடைய இல்வாழ்வைப் பண்பும் பயனுமுற நடத்தித் “தவஞ் செய்வார் தம் கருமம் செய்வார்” என்பதற்கேற்ப வாழ்ந்தவர். “கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை” என்பதை நன்குணர்ந்து, வெள்ளத்தால் அழியாது வெந்தணலால் வேகாது கொடுக்கத்தான் குறையாது விளங்கும் கல்வியைத் தம் மக்களுக்குக் குறையிலாது நல்கி அவர்களை நன்றாகப் படிக்கவைத்து இன்று சிங்கப்பூர், அமெரிக்கா ஆகிய வெளிநாடுகளில் அவையத்து முந்தியிருக்கச் செய்து பார்த்து அகமகிழும் பண்பினர். அவர்தம் மக்களும் “இவன் தந்தை என் நோற்றான்கொல்” என்பதற்கேற்பத் தம் துறைப் பணியாலும் பொதுத்தொண்டாலும் சிறப்புறச் செயலாற்றுவதை நான் அறிவேன். திருமதி மீனாட்சியும் மனைத்தக்க மாண்புகள் பல கொண்டவர். செல்விருந்தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருக்கும் பண்பினர். ஈன்று புறந்தருதல் என்றலைக் கடனே என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இலங்குபவர். திரு லெட்சுமணன் திருமதி மீனாட்சி குடும்பம் ஒரு நல்ல குடும்பம், ஒரு பல்கலைக் கழகம் என்றும் கூறலாம். திரு லெட்சுமணன் தம் பெற்றோர் இருவரும் இருந்து வாழ்த்த மணிவிழாக் காண்பது பெரும்பேறாகும்.

“கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழார் எனின்” என்னும் வள்ளுவனாரின் வாக்கிற்கேற்பத் திரு லெட்சுமணன் சென்னையிலிருந்து திருத்தணிக்குப் பங்குனி உத்திரப்பெருவிழாவின்போது பாத யாத்திரையைப் பல ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு, புள்ளி மயிலேறும் வள்ளி மணாளனாகிய திருத்தணி முருகன்பால் தீராக் காதலுடன் பக்தி செலுத்தி வருகின்றார். மேலும் பலரையும் அந் நெறியில் ஆற்றுப் படுத்தியுள்ளார். பாத யாத்திரை என்பது பழந்தமிழர் கண்ட பழைய வழிபாட்டு நெறி என்பதைத் திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் பெருமான் ‘எய்யா நல்லிசைச் செவ்வேல் சேஎய் சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந்து உறையும் செலவு நீ நயந்தனை ஆயின் நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப இன்னே பெறுதி நீ முன்னிய வினையே” என்று கூறுவதால் உணரலாம். மேலும் பாத யாத்திரை என்பது அடியார்கள் தம் பாதத்தால் நடந்து செல்லும் யாத்திரையைக் குறிப்பதுடன் ஆண்டவனின் பாதத்தை நோக்கிச் செல்லும் யாத்திரையையும் சுட்டும் ஓர் அருமையான தொடராகும். இறைவனின் திருவடி (பாதம்) வழிபாட்டினால் மனக் கவலை நீங்கும், துன்பம் தொலையும், பிறவிப்பிணி போகும் என்பது குறள் நெறி அல்லவா? “நாதா எவவும் நக்காளனவும் நம்பா எனவும் பாதம் தொழுவார் பாவம் களைவார் பழனநகராரே” என்னும் திருஞான சம்பந்தரின் திருமுறை வாக்கும் இதனை வலியுறுத்தும். “விழிக்குத் துணை திரு மென்மலர்ப்பாதங்கள், மெய்மை குன்றா மொழிக்குத் துணைமுருகா எனும் நாமங்கள், முன்பு செய்தபழிக்குத்துணை அவன் பன்னிரு தோளும், பயந்த தனிவழிக்குத்துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே”என்னும் அருணகிரி நாதர் மொழியும் மெய்மொழி அன்றோ? இத்தகைய பாதயாத்திரைப் பக்தி நெறியைப் பரப்பும் திரு லெட்சுமணன் அவர்களின் பணி பாராட்டிற்குரியது. இப்பணி தொடர வாழ்த்துகிறேன்.

மணிவிழா மலரில் நகரத்தார் குடும்ப விழாக்கள் பற்றிய செய்திகளும் வழிபாட்டிற்குரிய திருமுறைப் பாடல்களும், ஏனைய பக்திப் பாடல்களும் இடம் பெறுவது அறிந்து உவகை

அடைந்தேன். விழாக்கள் ஓரினத்தின் பண்பாட்டுச்சின்னங்கள் ஆகும். நகரத்தார்கள் கோயில் வழிக் குடியினர். எனவே அவர்கள் பண்பாடு பேணுவதையும் பக்தி செலுத்துவதையும் தம் தலையாய நோக்கங்களாகக்கொண்டு வாழ்பவர்கள். இந்நோக்கங்கள் இடையறாது என்றும் நின்று நிலவ இம்மலர் உறுதுணையாக இருக்கும் என நம்புகிறேன்.

சுற்றமும் துணையும் சூழத் திருமுறை முழங்க மணிக்விழாக் கண்டு மகிழும் திரு லெட்சுமணன் திருமதி மீனாட்சி ஆகிய இருவரும் நல்ல உடல் நலத்துடன் எல்லாச் செல்வமும் பெற்றுப் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து பவழ விழா, முத்து விழா, வைர விழா முதலிய விழாக்களையும் கண்டின்புறத் தில்லைக் கூத்தனை வணங்கி வாழ்த்துகிறேன்.

**பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .**

**மு.தங்கராசன்
தமிழ்எங்கள் உயிர்
இன்பத்தமிழ்
23-3-2005**

சிங்கப்பூர்த் தமிழாசிரியர்களில் ஒரு சிலரே கவிதை, சிறுகதை, புதினம், நாடகம் முதலியவற்றை இயற்றும் படைப்பிலக்கிய ஆசிரியர்களாக விளங்குகிறார்கள். அவர்களுள் சிறந்து நிற்பவர் மூத்த தமிழாசிரியர் திரு மு.தங்கராசன் அவர்கள். இவர் இங்கு நூற்றுக் கணக்கான மாணவர்களுக்குத் தமிழ் பயிற்றுவித்துத் தடம் பதித்தவர். இவர் மாணவர்கள் பலர் சிங்கையில் தமிழாசிரியர்களாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஏன்? இவர் மக்கள் மூவர் தமிழ்க் கல்வித் துறையில் பணியாற்றி உயர் பதவி வகித்து வருகிறார்கள். திரு மு.தங்கராசன் உயர்நிலை மாணவர்க்கேற்ற பாட நூல் உருவாக்கப் பணியிலும் ஈடுபட்டு

உழைத்தவர். கல்விப் பணியுடன் கடவுட்பணி, சமூகப் பணி ஆகியவற்றிலும் பல்லாண்டுகளாகப் பங்கேற்றுப் பாடுபட்டவர். நண்பர்களுக்கு ஒல்லும் வகையான் எல்லாம் உதவும் நல் உள்ளத்தர்.

திரு மு.தங்கராசன் இதுவரை எட்டுக் கவிதைத் தொகுப்பும், ஏழு சிறுகதைத் தொகுப்பும் ஆகப் பதினைந்து நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளார். பதினைந்தாவது நூல் வெளியீட்டு விழாவின்போது வாழ்த்திப் பேசும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது இவர் பதினாறாவது நூல் வெளியிட்டுப் பதினாறும் பெற்றுப் பெருவாழ்வு கண்டவராகத் திகழ வேண்டும் என வாழ்த்தினேன். அதற்கேற்ப அவர் இப்போது தம் கட்டுரைகளைத் தமிழ் எங்கள் உயிர், இன்பத் தமிழ் என்னும் பெயர்களில் இரண்டு நூல்களாகத் தொகுத்து வெளியிடுகிறார். இவை முறையே சிங்கப்பூரில் உயர்நிலை ஒன்று, இரண்டு வகுப்புகளிலும், மூன்று, நான்கு வகுப்புகளிலும் பயிலும் மாணவர்களுக்கு உரியவை. எனினும் பெரியவர்களும் படித்துப் பயன் பெறத்தக்கவை எனலாம்.

கட்டுரை என்னும் சொல் தமிழில் வினைச் சொல்லாகவும் பெயர்ச் சொல்லாகவும் இருக்கும் பெற்றியது. வினைச் சொல் நிலையில் உறுதியாகச் சொல்லுதல், தெளிவாகச் சொல்லுதல் என்னும் பொருள் தரும். பெயர்ச் சொல் நிலையில் பொருள் பொதிந்த சொல், பழமொழி, புனைந்துரை, வியாசம்(Essay) என்னும் பல பொருள் உணர்த்தும். கட்டுரை என்னும் சொல்லைக் கோப்புரை என்னும் பொருளில் முதன்முதலில் கையாண்டவர் மறைமலை அடிகளே ஆவார். ஒரு பொருளைப் பற்றிப் பல கருத்துகளைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் கோவைப்பட வரையும் உரை அல்லது எழுத்து வடிவமே கட்டுரையாகும்.

சிறந்த கட்டுரையின் கூறுகளாக ஒருமைப்பாடு(Unity), பொருட் பொலிவு, ஒழுங்கு(Order), பாகிஅமைப்பு(Paragraph structure), நன்னடை(Good Style), தெளிவும் துப்புரவும்(Legibility and Neatness), பொருத்த வீதம்(Proportion), அளவு மிகாமை, முடிவு(Conclusion or Personal Touch), கட்டுரைப் பொருள் வன்மை பெறும் வகை என்னும் பத்துக் கூறுகளைப் பட்டியலிட்டுள்ளார் தேவ நேயப்பாவாணர். கட்டுரை எழுதுவது என்பதே ஒரு தனிக்கலை. அது எளிதன்று. "மொழியறிவும் பொருளறிவும் இருந்தாலன்றி ஒருவர் கட்டுரை எழுதுவது கடினம். கட்டுரை எழுதுவதற்கு மிகுந்த பயிற்சியும் வேண்டும்; ஓரளவு மொழி நடையும் வேண்டும். இலக்கண அறிவு இல்லாதவர்கள் கட்டுரை எழுதினால் அது மதிப்பற்ற வெற்றுரை ஆகும்" என்று கூறுகிறார் அ. கி. பரந்தாமனார்.

பல்லாண்டு தமிழ் பயிற்றுவித்த பட்டறிவும், பல நூல்களைப் படித்த படிப்பறிவும், கவிதை சிறுகதை முதலியவற்றைப் படைத்த எழுத்தாற்றலும் .தங்கராசனாரின் கட்டுரை நூல்களுக்குக் கவினுட்டுகின்றன. இந் நூல்களின் தலைப்புகளே இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக அமைகின்றன. தமிழ் எங்கள் உயிர் என்பது படிப்பவர்க்குத் தமிழ் உணர்வை ஊட்டவல்லது, இன்பத் தமிழ் என்பது தமிழறிவையும் அதன் அளப்பரும் ஆற்றலையும் உரைக்கும் இயல்பினது. அதே சமயத்தில் இவை இரண்டும் பாரதியார், பாரதிதாசன் ஆகியோர் தமிழ் பற்றிப் பாடிய பாடல் வரிகளை நினைவூட்டும் தன்மையனவாகவும் உள்ளன. மேலும் "இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிர்" என்பதை ஒவ்வொரு தமிழனும் தன் இலக்காகக் கொண்டு வாழ வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துரைக்கின்றன.

இந்தக் கட்டுரை நூல்கள் இரண்டிலும் நாடு, மொழி, கல்வி, சமுதாயம், உண்மைகள், உணர்வுகள் என்னும் பல பிரிவுகளில் கட்டுரைகள் பகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. தேசிய கல்வி, தமிழ்மொழியின் தேவை, சமுதாயப் பணி, இலக்கியத் தொடர்களின் பொருளாழம், கல்வியின் கட்டாயம், வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றை வலியுறுத்தும் வகையில் பல கட்டுரைகள் உள்ளன. இக் கட்டுரைத் தலைப்புகளும், இடையிடையே இணைத்துள்ள இலக்கிய மேற்கோள்களும் நூலாசிரியரின் பரந்த பன்னூற்புலமையைப் பறைசாற்றுகின்றன. ஆங்காங்கே கட்டுரைக் கருத்துகளைச் சுருக்கிக் கவிதைகளாகவும் ஆசிரியர் தந்துள்ளார். கட்டுரைகளின் மொழிநடையும் எழில் கூட்டும் இயல்பினதாகவுள்ளது. படிப்பவரின் மொழிவளத்தைப் பெருக்கும் பண்பினையும் கொண்டு விளங்குகிறது. ஆங்கில மொழிபெயப்பு ஆங்கிலம் வழிச் சிந்தித்துச் செயல்படுவார்க்குப் பெருந்துணையாக இருக்கும்.

இத்தகைய சிறப்புடைய கட்டுரை நூல்களை இயற்றி எழிலுற அச்சிட்டு வெளியிடும் மு. தங்கராசனாரின் தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன். அவர் எழுதிய நாடகங்களையும் தொகுத்து நூலாக வெளியிட வேண்டுகிறேன். இக் கட்டுரை நூல்கள் இரண்டையும் மாணவர்களும் மற்றவர்களும் வாங்கிப் படித்து இன்புறுவதுடன் ஆசிரியரின் தமிழ்ப்பணி தொடர ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்ட வேண்டுகிறேன்.

சிங்கப்பூர்
23-3-2005

சுப. திண்ணப்பன்

டாக்டர் ஊர்மிளா பாபு

அணிந்துரை

டாக்டர் ஊர்மிளா பாபு மருத்துவத் துறையில் ஒரு மகப்பேறு மருத்துவர்.

ஆனால் எழுத்துத் துறையிலோ ஓர் அகப்பேறு மருத்துவர். இங்கு அகம்

என்றால் உள்ளம், இல்லம் எனப் பொருள்படும். இல்லம் சிறக்க உள்ளம்

சிறக்க வேண்டும். உள்ளம் சிறக்க உயர்ந்த எண்ணங்கள் வேண்டும்.
“மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு.” என்பது வள்ளுவம்.

அத்தகைய உயர்ந்த எண்ணங்களைத் தம் ஆழ்ந்தகன்ற அறிவாலும்
அனுபவத்தாலும்

பெற்று இந்த நாட்குறிப்பேட்டில் நாம் ஒவ்வொரு நாளும் படித்துணர
டாக்டர் ஊர்மிளா பாபு தந்துள்ளார். இந்த நூற்கருத்துகளைக் கற்க;
கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க. அது வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ வழி
வகுக்கும். தொடர்க அவர்தம் தொண்டு.

டாக்டர் சுப.திண்ணப்பன்
சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்

ச. வரதன் சா.ஹாமிட்
சிங்கப்பூர் தமிழ் நாடக வரலாறு 1935-2006
7-11-2007

இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழ்ப் பாகுபாடு தமிழ்ப்
பண்பாட்டின் தலையாய கூறுகளில் ஒன்றாகும்.

இயல் என்பது மனத்தின் விளைவாகிய எண்ணம்; இசை என்பது
எண்ணம் (மனம்) , சொல்(வாய்) ஆகிய இரண்டும் இணைந்தது;
மனத்தாலும் வாயாலும் உருவாவது; நாடகம் என்பது மனம், வாய்,

மெய் ஆகிய மூன்றின் விளைவாகிய எண்ணம், மொழி, செயல் ஆகிய மூன்றினால் அமைவது. முத்தமிழில் இயற்றமிழ் என்பது பலாப் பழத்தைச் சுவைப்பது போன்றது. பலாப்பழத்தின் கடினமான தோலை நீக்கிச் சக்கையை அகற்றிக் கொட்டையை நீக்கிச் சுளையை எடுத்துச் சாப்பிட வேண்டும். இது போன்று இலக்கிய இலக்கணத்தின் பொருளறிந்து இயற்றமிழைச் சுவைக்க வேண்டும். இசைத்தமிழ் அவ்வளவு கடினமானதன்று. மாம்பழத்தைச் சுவைப்பது போன்றது. இராகத்தோடும் தாளத்தோடும் இணைந்துள்ள இசையைச் சுவைப்பது மாம்பழத்தின் தோலை நீக்கிக் கொட்டையை அகற்றிச் சாப்பிடுவது போன்றதாகும். நாடகத்தமிழைச் சுவைப்பது வாழைப்பழத்தைச் சுவைப்பது போன்றது. வாழைப்பழத்தின் தோலை நீக்கியவுடன் சாப்பிட்டு விடுகிறோம். அதுபோல நாடகத்தைப் பார்த்ததும் சுவைக்கலாம். தமிழர்கள் கண்ட முக்கனிக்கும் முத்தமிழுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பை இப்படி விளக்குகிறார் முத்தமிழ்க் காவலர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம். நாடகக் கலை கற்றார்க்குல் கல்லார்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பாகும்.

நாடகம் என்பதை நாடு அகம் எனப் பிரித்து நாட்டை அகத்தில் கொண்டு விளங்குவது என்றும், உள்ளத்தை நாடுவது தேடுவது என்றும் விளக்குவர். உள்ளத்தே உணர்ச்சியைத் தூண்டிச் செயற்பட வைப்பது நாடகம். நாடகம் என்னும் சொல் இன்று நமக்குக் கிடைக்கும் நூல்களில் மிகப் பழமையான தொல்காபியத்திலேயே காணக் கிடைக்கிறது. நாடகத்தைக் கதை தழுவிய கூத்து என்று பண்டைத் தமிழர் அழைத்தனர். மேலும் இதனை அரசர்க்கு ஆடுகின்ற கூத்து என்றும் பொதுமக்களுக்கு ஆடுகின்ற ஆடுகின்ற கூத்து என்றும் வகைப்படுத்தி நாடகக் கலையை வளர்த்தனர். தமிழின் முதற் காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில் நாடகக் கலை

பற்றியும், மேடை அமைப்புப் பற்றியும் பல குறிப்புகள் உள்ளன. இடைக் காலத்தில் இராஜராஜ சோழனும், அண்மைக் காலத்தில் பம்மல் சம்பந்த முதலியார், சங்கரதாச சுவாமிகள், டி.கே. சண்முகம் ஆகியோரும் மேடை நாடகக் கலையை வளர்த்தனர்.

இத்தகைய மேடை நாடகம் சிங்கப்பூரில் தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றைப் பதிவு செய்யும் நோக்கத்தோடு திருவாளர்கள் ச. வரதன் சா.ஹாமிட் ஆகிய இருவரும் எழுதிய **சிங்கப்பூர் தமிழ் நாடக வரலாறு 1935-2006** என்னும் நூலைப் படித்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். இவர்கள் சிங்கப்பூரில் மேடை நாடக வளர்ச்சிக்கு வித்தாகவும், வேராகவும், நீராகவும் விழுதாகவும், வேலியாகவும் இருந்து பணியாற்றியவர்கள். இவர்களில் திரு ச. வரதன் நாடக வளர்ச்சிக்குச் செய்த பணியைப் பாராட்டிச் சிங்கப்பூர் அரசாங்கம் அவருக்குக் கலாசார விருது அளித்துச் சிறப்பித்துள்ளது.

இந்நூலாசிரியர்கள் சிங்கப்பூரில் மேடை நாடக வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்ட அமைப்புகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி, தொண்டு ஆகியவற்றை அரிய முயற்சியால் தேடித் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்கள். இவ்வமைப்புகள் பல இடர்ப்பாடுகளுக்கும் இன்னல்களுக்கும் இடையில் உருவாக்கி மேடை ஏற்றிய நாடகங்கள் பற்றிய தகவல்களையும் நன்கு பட்டியலிட்டு எழுதியுள்ளார்கள். இவற்றில் ஈடுபட்டுத் தன்னலங் கருதாது உழைத்த நாடக ஆசிரியர்கள், நடிகர்கள், இயக்குநர்கள் பற்றிய செய்திகளும் இந்நூலில் உள்ளன. நாடக வளர்ச்சிக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டிய தமிழவேள் கோ. சாரங்கபாணி போன்ற சான்றோர் பற்றிய செய்திகளும் இதில் உண்டு. அக்காலத்தில் ஒரு தமிழ் நாடகம் நடத்துவதற்கு மக்களைத் திரட்டுவதே பெருபாடாக இருந்துள்ளது. மேலும் மேடை நாடகத்தின் வழி நிதி திரட்டிப் பள்ளி நிலையிலும் பல்கலைக் கழக நிலையிலும் தமிழ்க் கல்வி சிறந்திட இந்த அமைப்புகள் பாடுபட்டதையும் இந்நூல் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. சமுதாயச் சீர்திருத்த நாடகங்களின் வழி மக்களிடம் மண்டிக்கிடந்த மூட நம்பிக்கைகளைப் போக்கச் முயன்றதையும் பார்க்க முடிகிறது.

பொதுவாக இந்நூல் எதிர்காலத்தில் சிங்கப்பூரின் மேடை நாடகம் பற்றி ஆய்வு மேற்கொள்வார்க்கு உதவும் தகவல் களஞ்சியமாக அமைந்துள்ளது.

எனவே இந்நூலை எழுதிய ஆசிரியர்களாகிய திருவாளர்கள் ச. வரதன் சா.ஹாமிட் ஆகிய இருவர்க்கும் என் பாராட்டினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலைத் தமிழலகம் வாங்கி ஆதரிக்கும் என்று நம்புகிறேன். இவர்கள் தொண்டு தொடரும் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

சிங்கப்பூர்
7-11-2007

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .

கவிஞர் மலர்விழி இளங்கோவன்
'கருவறைப் பூக்கள்'
18-11-2008

கவிஞர் மலர்விழி இளங்கோவன் கவிதைத் தொகுப்பான 'கருவறைப் பூக்கள்' என்னும் நூலிலுள்ள கவிதைகளைப் படித்தேன். கவிதைகள் படித் தேன் என இனித்தன .அவற்றைச் சுவைத் தேன் எனச் சுவைத்தேன். பூக்களுக்கும் பாக்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு .பூக்களால் அமைவது பூமாலை,பாக்களால் அமைவது பாமாலை .பூக்கள் தோட்டத்தில் வளரும்,பாக்கள் கவிஞர் நாட்டத்தில் தோன்றும். பூக்களுக்கு வடிவம் இருப்பது போலப் பாக்களுக்கும் வடிவம்(யாப்பு) உண்டு. பூக்களுக்கு நிறம் இருப்பது போல பாக்களுக்கும் கற்பனை உண்டு. பூக்களுக்கு அழகு இருப்பது போலப் பாக்களுக்கும் அணி உண்டு. எனினும் பூக்களை விடப் பாக்கள் உயர்ந்தவை .ஏனெனில் பூக்களுக்கு இல்லாத ஒலிநயம் பாக்களுக்கு உண்டு .பூக்கள் வாடி அழியும்; ஆனால் பாக்களோ வாடா மலர்கள். என்றும் வாழும் இயல்புடையவை. இதனை மலர்விழியின் 'பூந்தோட்டம்' என்னும் கவிதை பின்வருமாறு உணர்த்துகிறது.

மா(ச்)சீர் எடுத்தது போல்
மலர்த் தட்டேந்தி நிற்கும்
மணக்கும் பூச்செடிகள்

காய்ச்சீர் ஏந்திச் சில மரங்கள்
 கனிச்சீர் தாங்கிச் சில மரங்கள்
 தட்டும் தளை ஒதுக்கி
 மர(பு) வேர் தடுக்காமல்
 அடி மேல் அடி எடுத்து
 புதுக் காற்றின் புத்துணர்வில்
 நடை பயில நுழைகின்றேன்
 கவிதைத் தோட்டத்துக்குள்

இக்கவிதையில் செய்யுள் உறுப்புகளாகிய சீர் ,தளை,அடி ஆகியவை எதுகைத் தொடையுடன் அசைந்து வரக் கண்டேன்,அகமகிழவு கொண்டேன் .நானும் அவரது கவிதைத் தோட்டத்துக்குள் நுழைந்தேன்.

கருவறை என்பதோ கோயிலிலும் உள்ளது; தாயிடமும் உள்ளது. கோயிலிலுள்ள கருவறையில் தெய்வம் குடிகொண்டு இருக்கிறது. தாயிடமுள்ள கருவறையில் குழந்தை தோன்றி வளர்கிறது .முன்னதில் சிவனும், பின்னதில் சீவனும் இருப்பதாகச் சைவர்கள் கூறுவர்.

"பூவினில் கந்தம் பொருந்தியவாறு போல்
 சீவனுக்குள் சிவமணம் பூத்ததுவே" என்பது திருமூலர் வாக்கு. குழந்தையும் தெய்வமும் ஒன்றெனக் கருதும் கருத்தும் உண்டு. பாக்கள் தோன்றி வளரும் கருவறையே கவிஞனின் உள்ளமாகும் .எனவே தான் கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை

"உள்ளத்துள்ளது கவிதை-இன்ப
 உருவெடுப்பது கவிதை"

என்றுரைத்தார். கவிஞன் எனும் தாய் கரு உயிர்த்து ஈன்றெடுக்கும் குழந்தையே கவிதை. கவிஞனின் உள்ளக் கருவறையில் சிந்தனை வித்தால் உருப்பெற்று வளர்ந்து வெளிப்படும் இன்ப உருவே(வடிமே) கவிதைக் குழந்தை எனலாம். பூ, பா, குழந்தை மூன்றையும் இணைத்து 'விதை' என்னும் தலைப்பில் மலர்விழி கூறுவதைப் பாருங்கள்.

மண்ணிலே விழுந்த விதை
 மலராகிச் சிரித்தது
 கருவறையில் விழுந்த விதை
 கைகளிலே மழலையாக...
 சிந்தையிலே விழுந்த விதை
 சிரித்தது கவிதையாக

'கருவறை அன்னங்கள்' என்னும் தலைப்பில் வரும் தொடர்கள்

"கருவறையில் உருவாகட்டும்
 கருணை கொண்ட
 மானுடம் மங்காத
 மழலைகள் மட்டுமே"

எத்தகைய கவிதைக் குழந்தைகள், கவிஞர் வேண்டும் - விரும்பும் குழந்தைகள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இந்நூலிலுள்ள கவிதைகள் மானுடம் - மனித நேயம் பாடும் மையக் கருத்துடையவையாக மலர்ந்துள்ளன.

மலர்விழியின் கவிதைக்குரிய விதை பல மூலங்களிலிருந்து வந்துள்ளதையும் படிப்போர் உணரலாம்.
நாளேட்டில் வரும் செய்திகள்,(எ.கா) கம்பி நீட்டி விட்டான், எண்ணெய்க்கு உணவு, இளமையில் கல்,
பாற்கடலில் நஞ்சு, வெளிநாட்டு ஊழியர்களின் தவிப்பு), தான் படித்த கவிதைத் தொடர்கள் (எ.கா. எது பிடிக்கும்?, தேன் வந்து பாயுது), அறிந்த பெருமக்கள் (எ.கா. தமிழ்ச் சாரதி, புதுமைத் தேனீ, உதுமான் கனி),
பேசும் மொழியாகிய தமிழ் (தமிழா! தமிழில் பேசு) எனப் பலவாறு அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். திருவாரூர்த் தேரமுகு என்பார்கள். அதனை மையமாக வைத்து அங்கு பிறந்த தமிழவேள் கோ.சாரங்கபாணி அவர்களைத் தமிழ்ச் சாரதியாகக் காட்டியுள்ளார் கவிஞர் மலர்விழி.

ஒலிம்பிக் 2008, பெங்குவின் பறவை பற்றிய கவிதைகள் புதுமைப் பொருளால் பொலிவு பெறுகின்றன.
'மனிதனும் விஞ்ஞானமும் உரையாடினால்', 'காதல் கிருமி', 'அவரோடு நீ' போன்ற கவிதைகள் இவரது அறிவியல் நோக்கினையும், கற்பனையையும் வெளிப் படுத்துகின்றன. கவிஞர் பெண்ணாக இருப்பதால் பெண்மையின் பல பரிமாணங்கள் கவிதையில் இடம்பெற்றுள்ளன .மகளாக,மனைவியாக,தாயாக,பாட்டியாக பல நிலைகள் கவிதைகளில் பளிச்சிடப் பார்க்கிறோம்.

'ஒரு காலை வேளையில்' என்பது இயற்கை பற்றியது .'காதல் பயணம்" இக்காலக் காதல் இயல்பை இயம்புகிறது .பிறந்த நாடான தமிழகம், புகுந்த நாடான சிங்கப்பூர் என்னும் இரண்டினையும் தொடர்புபடுத்திப் பாடும் கவிதையும் இத் தொகுப்பிலுள்ளது. புலம் பெயர்தலுக்கு நல்ல விளக்கமும் தரப் பட்டுள்ளது.

'எட்ட முடியாத உயரங்கள் எல்லாம்
எட்ட முயலாத உயர்ங்களே'

என்னும் தொடர்கள் என் உள்ளம் கவர்ந்த தொடர்களாகும்.

'தமிழா தமிழில் பேசு' என்னும் மரபுக் கவிதைப் பகுதியில்

'தாய்ப்பாலை மறுதலிக்கும் மழலை உண்டோ?
தன்விழியின் ஒளிவெறுக்கும் மனித ருண்டோ?
காய்கவரக் கனிவிலக்கல் அறிவும் ஆமோ?
கனியொத்த தமிழொதுக்கல் சரியா சொல்வீர்!'

என்று கேட்டுத் தமிழ் பேசுமாறு கேட்பது சிறப்பாக உள்ளது.

இந்நூலில் மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, ஹைக்கூக் கவிதை எனப் பலவகை வடிவக் கவிதைகள் உள்ளன.

'மரபுக் கவிதைகள் மடிசார்ப் புடவைகள்;
அச்சு மாறாமல் கட்டுதல் வேண்டும்
புதுக் கவிதைகள் நவீன ஆடைகள்
விருப்பம்போல் இட்டுக் கொள்ளலாம்
துளிக் கவிதைகள் நீச்சல் உடைகள்
இயன்ற வரைக்கும் வெட்டுதல் வேண்டும்
அனைத்தும் அழகு தான்; அனைத்துக்குள்ளும்
பொம்மைகள் இன்றி உயிர்கள் இருப்பின்'

என்னும் புகாரியின் கவிதைக்கேற்பக் கவிஞர் மலர்விழியின் கவிதைகள் எவ்வடிவில் இருந்தாலும் அவை பொம்மைகளாக இல்லை, உயிர்த் துடிப்புடன் உள்ளவைகளாகவே உலவுகின்றன.

சிங்கப்பூரில் வெளிநாட்டு ஊழியர்களின் தவிப்பினை மிக அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார் மலர்விழி.

'போற எடமெல்லாம் சாமி துணை நிக்முன்னு
அப்பத்தா நீ சொன்னது
அப்ப எனக்குப் புரியலையே'

என்னும் தொடர் அவலத்தை மிக அழகாகப் பேசுகிறது. மலர்விழி, பாரதி காட்டும் புதுமைப் பெண்ணாகத் தோற்றம் அளிப்பதையும், ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தம் மக்களை நல்லவர்கள், வல்லவர்கள், திறனாளர்கள் எனக் கேட்ட -கண்ட தாயாகவும் தோன்றுவதை இந்நூலின் வழி காண முடிகிறது.

இந்நூலிலுள்ள கவிதைகளில் பிறையிடு சொல் உத்தியையும் காணமுடிகிறது .சில எடுத்துக்காட்டுகள்

'மா(ச்)சீர் எடுத்தது போல்'
'மர(பு) வேர் தடுக்காமல்'
'(சம்) மதம்'
'ம(ி)த விலக்கு'
'ம(னி)தம்'
'மொ(மு)த்தமாய்'

ஓரெழுத்தைப் பிறைக் கோட்டுக்குள் இடுவதால் சொல் மாற்றம் வருவதைப் பல கவிதைகளில் சுட்டிக் காட்டியிருக்கும் உத்தியையும் பார்க்க முடிகிறது.

சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய உலகில் பெண் எழுத்தாளர்கள் குறைவாகவே உள்ளனர். மலர்விழி போன்ற கவிஞர்களின் வரவு இக்குறையை நிறைவாக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். பொதுவாக இந்தக் கருவறைப் பூக்கள் என்னும் இத்தொகுப்பு நூலிலுள்ள கவிதைகள்-மலர்விழியின் கவிதைகள் விழிமலர்களாக விளங்குகின்றன .உவமைத் தொகை உருவ(க)மாக

உலா வரும் இயல்பை இங்கே நாம் காண்கிறோம். அருவத்திற்கு உருவம் கொடுக்கும் அற்புத வித்தையல்லவா கவிதை!

மலர்விழியின் முதல் கவிதைத் தொகுப்பு இதுவே. இனிவரும் இவரது, பல கவிதைத் தொகுப்புகளுக்கு 'முதலா'க இருக்கட்டும். இவர் செய்யும் கவிதை வாணிகத்தால் தமிழ்த்தாய் லாபம் ஈட்டுவாள் என்று எதிர்ப்பார்க்கிறேன்.
கவிஞர் மலர்விழிக்கு என் நல்வாழ்த்துக்கள்! வளர்க அவரது கவிதைப் பணி!

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .

விஜயபாரதி
நிழலின் மடி
19-1-2005

விஜயபாரதியின் கவிதைத் தொகுப்பான நிழலின் மடி என்னும் நூலைப் படித்தேன். கவிதைகள் பல படித் தேன் எனக் கண்டுவந்தேன். விஜய பாரதி! பேராற்றல் மிக்க கவிஞர்! விஜயன், பாரதி என்ற இரண்டு சொற்களின் இணைப்புப் பெயர்! வில்லுக்கு விஜயன், சொல்லுக்குப் பாரதி என்பார்கள். வில்லையும் சொல்லையும் இணைத்துப் பார்த்த முதல் கவிஞர் வள்ளுவர் அல்லவா? “வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க சொல்லேர் உழவர் பகை” என்பது அவரின் குறள். கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பனும் இராமனின் அம்பினைச் “சொல்லொக்கும் கடிய வேகச் சுடுசரம்” என்று சுட்டுகிறான். விஜய பாரதியும் இக்கவிதை நூலில் ஒரு சொல்லேருழவராக நின்று பல நல்ல கருத்துக்களைப் படிப்பவர் நெஞ்சில் விதைக்கின்றார். வேகத்தால் இவரது கவிதைகள் தீயோர்க்குச் சுடுசரமாகவும் தூயோர்க்குத் தொடுகரமாகவும் விளங்குகின்றன. விஜயம் என்பது சிறப்பான வெற்றியையும், பாரதி என்பது கலைமகளையும் குறிக்கும். இதற்கேற்ப இவரது கவிதைகள் பலவேறு கலை வடிவங்களையும் கொண்டு வெற்றி நடைபோடுவதைப் படிப்போர் உணர்வர். மேலும் இவரது கவிதைகளை இன்னொரு வகையில் சொல்லப் போனால் பாரதி விஜயம் என்றுகூடக் கூறலாம். பொதுவாக இவரது கவிதைகளில் பாரதியின் புதுமை நோக்கும் சமூகப்பார்வையும் ஆங்காங்கே தென்படக் காணலாம்.

“நிழல்மடி நீயடி” என்னும் தலைப்பில் ஒரு கவிதை இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதன் முதல் தொடரே இந்நூலுக்கும் பெயராக அமைந்துள்ளது. “நீ இருக்கும் இடம் பூமணக்கும்- உன், நிழல் மடியே என் உடல் அணைக்கும்” என்று தன் வீட்டுப் பகுதியில் இருக்கும் நிழல் தரும் மரத்தை நோக்கிக் கவிஞர் பாடுகிறார். இரவு என்னும் மற்றொரு தலைப்புக் கவிதையிலும் இரவை “ஒளிப்பகல் தந்த ஊமைக் காயங்களுக்கு நித்திரை ஒத்தடம் தரும் நேசமிகு தாய்மடி” என்று அழைக்கிறார். மேலும் வறுமையின் வெம்மைக்கும் வாழ்வுக்குமிடையே நிழலாய் நீண்டு, நேச விருட்சமாய் இருந்து தங்களுக்குச் சாய மடி தந்த- தரும் தாய்க்கு இந்நூலைப் படைக்கிறார். அதனால் நிழல் மடி என்பது தாயின் மடியை நினைவுறுத்தும் தொடராகவும் உள்ளது. பொதுவாகக் கவிதைகளே கவிஞரின் ஒளி அனுபவத்தால் கிடைக்கும் நிழல்கள்தானே. இவை படிப்பவர்க்குச் சுகம் தரும் தாய் மடிகள் அல்லவா? அந்த வகையிலும் விஜய பாரதியின் கவிதைத் தொகுப்பை நிழல் மடி என அழைப்பது பொருத்தம் தானே?

இந்நூலில் முதலில் தமிழ் மொழியை வாழ்த்துகிறார். அடுத்துச் சிங்கப்பூரில் தமிழைச் செழிக்க வைத்த தமிழவேள் கோ. சாரங்கபாணியை வரலாற்று நாயகன் எனப் பாராட்டிப் போற்றுகிறார். பிறகு தமிழ் வாழும் நாடான சிங்கப்பூரின் சிறப்பைப் பற்றிப் பேசுகிறார். சிங்கப்பூர் மற்ற நாடுகள் கற்றுக் கொள்வதற்கேற்ற ஞான பூமியாக- வள்ளுவரின் முப்பாலும் வாழும் தீவாக- குறிக்கோளால் வளர்கின்ற தீவாக- இருப்பதைக் கவிஞர் சுட்டிக் காட்டுகிறார். வெளி நாட்டிலிருந்து வந்து சிங்கையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் ஞாயிறன்று தேக்கா பகுதியில் கூடுவதைப் பற்றியும் கவிதை உள்ளது

“தேக்காவின் தெருக்களுக்குச்
சென்றுவரும்போதெல்லாம்
செல்களுக்குப் புதுரத்தம் ஊறும்! என்,
சிந்தனையின் கவலைகளும் ஆறும்”

என்று அவர்கள் உணர்வதாகக் கூறுவது நன்று. ஏக்கம் என்னும் தலைப்பில் வேலை செய்யும் பெற்றோரின் அன்புக்கு ஏங்கும் குழந்தைகளின் ஏக்கத்தையும் படம்பிடிக்கிறார். ‘கல் தமிழா கல்’ என்னும் தலைப்புக் கவிதை எல்லாரும் கட்டாயம் படிக்கவேண்டிய ஒன்று.

இயற்கை பற்றிய பிரிவில் மின்னல், கடல், மரம். நிலம், வானம்..ஆற்று மண் முதலிய தலைப்புப் பற்றிய கவிதைகளில் கற்பனை மேலோங்கி இருக்கிறது. “திறந்து மூடுகிற வான மாளிகையின் ஜன்னல்” தான் மின்னல் என்பதும், “‘முதலை’ இழந்தாலும் மூழ்கிப் போகாத இயற்கை வங்கி” கடல் என்பதும், “கவிஞர்களின் கற்பனைக்குத் தீனி தரும் அகண்ட அமுதசுரபி” வானம் என்பதும் சில எடுத்துக் காட்டுகள். எட்டுக் கால் பூச்சியின் கூட்டினை எச்சில் எல்லோரா என்பது மிகச்சிறப்பு.“எட்டுக்கால், அல்ல அல்ல, எட்டுக் கைப்பூச்சியே உன். கூடுகள் ஒவ்வொன்றுமே, எச்சில் எல்லோராக்கள் தானே” என்பது கவிதை.

காதல் பற்றிப் பாடாத கவிஞர் உண்டா? விஜய பாரதியும் இளமைக் காதல், முதுமைக் காதல் பற்றிப் பாடிய பின்னர் இறுதியில் மணமுறிவு என்னும் தலைப்பில் “மணமுறிவு இல்லறத்தின் சிக்கலுக்கு மற்றுமொருசிக்கலன்றித் தீர்ப்பே அல்ல” என்று கூறி “குணம், பண்பு, அறமென்னும் நெறிகள் காத்துக் குடும்பமெனும் ஒளிவிளக்கைச் சுடரச்செய்”கின்றார்.

திருவிழாக்கள் என்னும் பிரிவில் பொங்கல், தீபாவளி, அன்பர்தினம். அன்னையர் தினம், மே தினம் பற்றிய பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றைக் கவிஞர் பார்க்கும் பார்வையே தனிப்பார்வை. காரணம் இவ்விழாக்களை எல்லாம் அவர் மனித நேயக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்குகிறார். “உலக நாடெங்கும் இன்பம் பொங்கும் நாள் வராதோ” என்று பொங்கல் நாளைக் கண்டு ஏங்குகிறார். “அகிலமெங்கும் பெருகிவிட்ட அசுரர்களைக் காணும்போது கண்ணன் வரவேண்டிய காலம் இது” என்று தீபாவளியைப் பாடுகிறார். “ஓரடி நூற்பா போல, உடல் இளைத்த தொழிலாளி, ஈரடி குறட்பா சொல்லும், மூன்றாம் பால் சுவைக்கும் பொன்னாள்” என்று மேதினத்தைக் குறிக்கிறார். “தனமாய் மகனையே தாய் கருதல் போலவே- பெற்ற தாயை மகன் காக்கும்நாள் அன்னையர் நாள்” என்கிறார். அன்பர் தினத்தில் காதலை

“உடல் விட்டு உயிர்போதல் சாதல்
உயிருக்குள் உயிர் பாய்தல் காதல்
கடல்தாண்டி வந்தாலும் வாழும்
கரைகளையும் மீறி அது ஆளும்
கண்ணுக்குள் கனவுப்பூ பூக்கும்

கவிஞனென எனைக்கூட ஆக்கும்
விண்ணுக்குள் சஞ்சரிக்க வைக்கும்”

என்று பாடுவது சிறப்பு. அதே நேரத்தில் ‘ஓவர் டைம்’ வேலை பார்க்கத் தூண்டும் கணவன் மனைவி அன்பர் தினத்தையும் இவர் காட்டத் தவறவில்லை.

மண்வாசனை என்னும் பிரிவில் தாம் பிறந்த தமிழ் நாட்டுச் செய்திகள் சிலவற்றைப் பாடுகிறார் விஜய பாரதி. “கடற்கரைச் சாலையில் கண்ணகி கேட்பது நீதியல்ல, நிற்க ஒரு இடம்” இது கண்ணகி சிலை சென்னைக் கடற்கரைச் சாலையில் எடுக்கப்பட்டது கண்ட கவிஞர் குமுறல். “ தரமான பொருளை மட்டுமே தரச்சொல்லி ஓட்டைகளோடு செய்துகொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தமே சல்லடை” நல்ல கற்பனை. நாற்காலிக்கும் பசுவுக்கும் சிலைடைக் கவிதையும் இங்குள்ளது.

அடுத்து மாறி வரும்சில பண்புகள் பற்றிய பிரிவுள்ளது.” “நான்” “நாம்” ஆகும் ஞான ஆசையில் உரித்தெரியப்பட்டன ஒப்பனைப்பூக்கள்” தான் துறவு என்பது நல்ல வரையறை. இவ்வாறே “மொழிபெயர்ப்பு தேவையில்லாத முதல் உலகப் பொதுமொழி” புன்னகை என்பதும் ஆகும். “சமயத்துக் கேற்பத் தரித்துக் கொள்ளவும் உதவாதபோது உரித்துத் தள்ளவும் யதார்த்த வாழ்க்கையில் தான் எத்தனை வேடங்கள்” என்று வியந்து பாடுவதும் நன்று. வேர்கள் என்னும் தலைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள “த(லை)ழை விரிகோலத்தோடு, கிளைக்கரம் நீட்டி, விழுதுத்தடியுன்றிப் பருத்த உடலைப் பரப்பி, ஆண்மையோடு நிற்கும் ஆலவிருட்சம், பூமிப் பெட்டகத்தில் பொத்திவைத்துப் பாதுகாக்கும் தன் வேர்களை” இது நல்ல உருவகத்துக்கோர் எடுத்துக்காட்டு. “சுயம்” ஆணாதிக்கக் கொடுமையை அறிவிக்கிறது. கைம்மாறு கருதாது இயற்கை தரும் நன்கொடைகளைத் துய்க்கும் மனிதன் தான் மட்டும் நன்கொடை தரும்போது எதிர்நோக்கும் தன்னல மனப்பான்மையைத் தொட்டுக் காட்டுகிறது நன்கொடை என்னும் கவிதை. மெளனத்தின் சுகத்தையும் கவிஞர் நன்கு வர்ணித்துள்ளார்.

எனக்கு விஜயபாரதியை அறிமுகப்படுத்திய பகுதி ‘படவசனம் ஒன்று..

பாவகை பல” என்பதுதான். இளம் விதவையின் அவலம் என்னும் ஒரே கருப்பொருளைத் திரைப்பட வசனம், நாவல், புதுக்கவிதை, மரபுக்கவிதையில் கலிவிருத்தம், எண்சீர்விருத்தம். குறள்வெண்பா, சிந்தியல்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, அகவற்பா, பட்டுக்கோட்டையாரின் நாட்டுப்புறப்பாடல் என்னும் பலவகை வடிவங்களில் எழுதியிருக்கும் பாங்கு பாராட்டத்தக்கது. இதனை ‘உள்ளடக்கம் ஒன்று உருவம் பல’ என்னும் கவிதைப் பாடத்தில் என் தமிழ் மாணவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறி விளக்கினேன். அவர்களும் பாராட்டினார்கள்.

இருபொருளுணர்த்தும் ஒருசொல்லாகிய மாலை பற்றிய கவிதை அருமையாக அமைந்துள்ளது. “பூக்களின் தொகுப்பான மாலை.. பொழுதின் பகுதியான மாலை.. இரண்டின் வாழ்வுமே ஈசல் வாழ்க்கைதான். அன்றன்றே மரணம்! என்றாலும் மறுநாள் இன்னொரு ஜனனம். இருவரின் உதயத்தையும் உறுதிப்படுத்துவது கதிரவனின் பொற்கிரணங்கள் தான். மாலைப் பொழுதும் மாலையின் பூக்களும் தென்றல் காழுகன் தீண்டித்தீண்டி மகிழும் இரட்டை மனைவியர்.” என்று இரு பொருளுக்கிடையிலுள்ள ஒற்றுமைகளைக் கூறிப் பின் வேற்றுமைகளையும் விளக்குவது சிந்தனைக்கு விருந்து. சொல்லை “மௌன தேசத்தின் மரபு மரபு மீறல்” என்பதும் ‘ஐந்திலக்கணங்களிலும் அதிகாரம் செய்யும் அதிகாரம்’ என்பதும் அழகுக்கு அழகு செய்வன. இவ்வாறே சொல்லால் உருவாகும் நூலை ‘ஞான மூலதனத்தால் நடத்தப்படுகிற ‘வரிகள்’ நிறைந்த வணிகம்’ என்கிறார் கவிஞர்.

“நகை என்ற சொல்லின் பல்வேறு பதங்களுமே ஆண்களின் பண்ப்பைக்கு அபாய அறிவிப்பு தான் “ என முடியும் நகைக் கவிதையும் கவிஞரின் சொற்பொருளாட்சிக்கு எடுத்துக்காட்டு ஆகும். நாக்கு பற்றிய கவிதை தமிழுக்கு ஆக்கம் தரும் ஒன்றெனலாம்.’என்னால் முடியாது” என்னும் கவிதை கவிஞரின் மொழி இன சமூகப் பற்றினைக் காட்டும் சான்றாகவுள்ளது. இறுதியில் பகலவன் தமிழர்க்குத் தரும் பாடம் ஒற்றுமையே என்னும் கவிஞரின் கூற்றை உணர்ந்து செயல்படுவோமாக.

சிதறிக் கிடந்த கவிதைகளைச் சேர்த்துக் கட்டிய மாலை இது. அவ்வப்போது எழுதி வெளியிட்ட கவிதைகளைத் தொகுக்கும் முயற்சியில் இன்னும் செம்மை சேர்க்க இடமுண்டு என்பது என்

கருத்து. இந்நூலில் மரபுக் கவிதை, புதுக் கவிதை, துளிக் கவிதை(ஹைக்கூ) என மூன்று வகை வடிவக் கவிதைகளும் உள்ளன. “மரபுக் கவிதைகள் மடிசார்ப் புடவைகள், அச்சு மாறாமல் கட்ட வேண்டும். புதுக் கவிதைகள் நவீன ஆடைகள், விருப்பம்போல் இட்டுக் கொள்ளலாம். துளிக் கவிதைகள் நீச்சலுடைகள், இயன்ற வரைக்கும் வெட்டுதல் வேண்டும். அனைத்தும் அழகுதான் அனைத்துக்குள்ளும் பொம்மைகள் இன்றி உயிர்கள் இருப்பின்” என்று கவிஞர் புகாரி கூறுவதற்கேற்ப விஜயபாரதியின் கவிதைகள் எந்த வடிவில் இருந்தாலும் உயிர் இருப்பதால் எழிலாக அமைந்துள்ளன. இத்தகைய கவிதைத் தொகுப்பினைத் தந்த கவிஞர் விஜயபாரதிக்கு என் பாராட்டினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலை வாங்கிப் படித்து இவருக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகை வேண்டுகிறேன்.

யோகி சுந்தரம்

தெய்வீக யோகக்கலை

தெய்வீக யோகக்கலை என்னும் பெயரில் திருவாளர் யோகி சுந்தரம் எழுதிய நூலைப் படித்துப் பார்த்தேன். பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன். யோகி சுந்தரம் அவர்களை இருபது ஆண்டுகளாக நான் நன்கு அறிவேன். குடும்ப நண்பராகப் பழகியவர். சிங்கப்பூர் அரசாங்கப் பொதுப் பணித்துறையில் பணியாற்றி நீண்டநாள் சேவை விருதும் நற்சான்றிதழும் பெற்றவர். “கேடில் விழுச் செல்வம் கல்வி” என்பதை நன்குணர்ந்து தம் மக்களைப் படிக்கவைத்துப் பல துறைகளிலும் பட்டதாரிகளாக்கி அவையத்து முந்தியிருக்கச் செய்தவர். நல்ல தமிழ்ப் பற்றாளர். மங்கையர்க்கரசி, மாணிக்கவாசகம், வடிவழகன் என்று நல்ல தமிழ்ப் பெயர்களைப் புதல்வருக்குச் சூட்டியவர். மூத்த மகன் ஜெகதீசனின் திருமணத்தில் திருக்குறளும் திருமுறையும் இடம்பெறச் செய்தவர். ஹோமியோபதி மருத்துவம் பயின்று பலருக்கு உடல்நோயைப் போக்கியவர். மோட்டார் மெக்கானிசம், நிழற்படக்கலை ஆகியவற்றிலும் பயிற்சி பெற்றவர்.

பலதுறை வல்லவராகிய யோகி சுந்தரம் இளம் வயது முதல் தாம் விரும்பிக் கற்ற கலை யோகாசனக் கலையாகும். இவர் இக்கலையில் பல்லாண்டுப் பயிற்சியும் பட்டறிவும் பெற்றவர். இதன் வாயிலாகத் தமக்கு வந்த நோய்களைத் தடுத்துக் கொண்டவர். “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்னும் திருமூலர் வாக்கிற்கேற்ப யோகக் கலையைச் சிங்கப்பூரில் பல தமிழ் அமைப்புகளின் வாயிலாகப் பலருக்குப்

பயிற்றுவிக்கும் பணியில் பல்லாண்டுகளாக ஈடுபட்டுள்ளார்.

இவரிடம் யோகம் பயின்று நோய் நீங்கி உடல்நலம் பெற்ற நண்பர்கள் பலரை நான் அறிவேன். இவரது பயிற்றுவிப்புப் பணி இந்தியா, இலங்கை எல்லை வரை சென்ற ஒன்றாகும். சிங்கை வானொலி, தொலைக் காட்சி, தமிழ் முரசு ஆகிய ஊடகங்கள் வாயிலாகவும் யோகக்கலையின் பயன்களைப் பலரும் அறியச் செய்தவர் யோகி சுந்தரம். பயிற்றுநர் பலரையும் உருவாக்கிய பண்பாளர் இவர். யோகாசனப் பேராசான் (யோகா மாஸ்டர்) எனப் போற்றப் பெறும் இவரது நீண்ட கால வேட்கையின் விளைவே தெய்வீக யோகக்கலை என்னும்

இந்நூலாகும்.

இந்நூல் யோகாசனம் என்றால் என்ன என்பதில் தொடங்கி அது அனைத்து நோய்களையும் அகற்றும் அருமருந்து என்பதை விளக்கி யோகாசனம் செய்வோர் அறியவேண்டிய செய்திகளைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறது, பத்மாசனம் தொடங்கிப் பதினாறுக்கு மேற்பட்ட ஆசனங்களைப் படங்களுடன் விளக்க முற்படுகிறது. பெயர் விளக்கம், செய்யும் முறை, கால அளவு, பயன்கள் ஆகியவை எல்லார்க்கும் விளங்கும்படி ஒவ்வோர் ஆசனத்தையும் தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் கூறியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இறுதியில் நலந்தரும் யோகம் என்னும் தலைப்பில் முடிவுரை அமைந்துள்ளது. இடையில் யோகக்கலையின் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றிய செய்திகளும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

பொதுவாக இந்நூல் யோகம் பற்றி அறிய விழைவார்க்கும், பயில விரும்புவார்க்கும் வழிகாட்டி உதவும் அரியதோர் கையேடு எனலாம், எனவே இதனை எழுதி வெளியிட்ட யோகி சுந்தரம் அவர்களுக்கு என் பாராட்டையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்நூலை வாங்கிப் படித்துப் பயன்பெறுமாறு தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் வாழும் பெருமக்களை வேண்டுகிறேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம், சிங்கப்பூர் .

கவிஞர் காசாங்காடு அமிர்தலிங்கம்
'உரக்கச் சொல்வேன்'

கவிஞர் காசாங்காடு அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் இயற்றிய கவிதைத் தொகுப்பு நூலைக் கண்டேன். அகமகிழ்ச்சி மிகக் கொண்டே **‘உரக்கச் சொல்வேன்’** என்னும் தலைப்பில் கவிஞர் காசாங்காடு அமிர்தலிங்கம் ன். உரக்க என்னும் சொல்லுக்கு இறுக, வலுவாக, கொந்தளிப்பு, மிகக் கோபமாக எனப் பல பொருள்களை அகராதி சுட்டினாலும், இன்று உரக்க என்பது வாய்விட்டு குரல் எடுப்பாக மற்றவர்களுக்கு கேட்கும்படி படித்தலையோ பேசுதலையோதான் குறிக்கிறது. இவ்வாறு மெளனமாக அன்றி உரக்கப் படிப்பதற்கு உரியதே கவிதை. கவிதையை உரக்கச் சொன்னால்தான் - படித்தால்தான் - அதன் ஓசை இன்பத்தை உணர்ந்து அனுபவிக்க முடியும். கவிதையின் **“ஓசைதரும் இன்பம் உவமையிலா இன்பம்”** என்று கவியரசர் பாரதி கூறுவதையும் காண்க. நம் இலக்கண ஆசிரியர்களும் ஓசையை அடிப்படையாக வைத்துத்தானே செய்யுளைப் பாகுபடுத்தி உள்ளனர். செப்பலோசைக்கு உரியது வெண்பா என்றும், அகவல் ஓசைக்குரியது ஆசிரியப்பா என்றும், துள்ளல் ஓசைக்குரியது கலிப்பா என்றும், தூங்கல் ஓசைக்குரியது வஞ்சிப்பா என்றும் நம் யாப்பிலக்கணம் வகைப்படுத்துவதையும் காண்க. கவிதையில் இடம்பெறும் எதுகை,மோனை,இயைபு முதலிய தொடைகளால் தானே செய்யுளுக்கு ஓசை அழகு கிடைக்கிறது. மேலும் மரபுக் கவிதையையும் புதுக்கவிதையையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதும் ஓசை அழகுதானே! எனவே உரக்கப் படித்தாலும், படிக்க, பக்கம் நின்று கேட்டாலும்தான் கவிதை இன்பம் தரும். எனவே தான் திருவள்ளுவரும் **“நவில்லொறும் நூல் நயம்”** என்றும், கவிச்சக்கிரவர்த்தி கம்பனும் **“செவிநுகர் கனிகளே”** கவிதை என்றும் செப்புகின்றனர்.

“உரக்கச் சொல்வேன்” என்னும் தொடரில் சொல்வேன் என்னும் சொல் ‘சொல்லாற்றல் மிக்கதே கவிதை’ என்பதையும் சொல்கிறது. உரக்க என்பது தீவிரமான வலுவான பயனுடைய சொற்களைச் சுருக்கமாக – இறுக அமையுமாறு இயற்றுவதே கவிதை என்பதையும் இயம்புகிறது. சொல்லால் உருவாவதே கவிதை. சொற்களாகிய பஞ்சினைக் கொண்டு கவிஞன் என்னும் கன்னி, தன் மதிநுட்பம் என்னும் தக்களியைக் கொண்டு நூற்பதே செய்யுளாகும் எனப் பவணந்தியாரும் தம் நன்னூலில் குறிப்பிடுகிறார். எனவே கவிஞர் அமிர்தலிங்கம் தம் கவிதை நூலுக்கு “உரக்கச் சொல்வேன்” என்னும் தலைப்பிட்டிருப்பது பொருத்தமாகவே தோன்றுகிறது. மேலும் இந்நூலின் **ஊற்று** என்னும் தலைப்பில் உள்ள கவிதையில் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

**“கவிதை என்பது சொற்சித்து
காலக்கணக்கின் பொற்சொத்து
எதுகை மோனை இசையின்றேல்
எழுதியப் புலவரும் மறந்திடுவார்,
மதுவின் மயக்கம் மறப்பதுபோல்
மறுநாள் காலை மனம்நிற்கா”**

இக்கவிதையில் கவிதை காலம் கடந்து நிற்பதற்குக் காரணம் அதன் ஓசை அழகே எனக் கவிஞர் நன்கு சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். கவிதை பற்றிய இக்கவிதையே கவிதைக்குரிய கூறுகள் எதுகை மோனை இயைபு சொல்லாட்சி உவமை பலவற்றைக் கொண்டிருப்பது பாராட்டுக்குரியது. உள்ளடக்கம், உருவம், உத்தி என மூன்றாலும் இந்நூல்

சிறந்து இலங்குகிறது. இந்நூலில் உள்ள பல கவிதைகளுக்கு இந்த வரிகள் நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில் மொழி, நாடு, சமூகம் ,இயற்கை, இயற்கைப் பேரிடர், பெண்கள், சான்றோர், கவிஞர் முதலிய பலபொருள்களைப் பற்றிய கவிதைகள் உள்ளன. மெஞ்ஞானம் விஞ்ஞானம் பற்றிய செய்திகளும் இடம் பெற்றிருக்கக் காணலாம். மேலும் மரபுக் கவிதையிலும் குறள் வெண்பா, இன்னிசை நேரிசை வெண்பா, ஆசிரியப்பா, விருத்தப்பா, சித்திரக் கவிகள் முதலியனவும் உள்ளன.

உத்தியைப் பொறுத்த வரையில் அந்தாதி, சிலேடை,பேச்சுத் தமிழ்நடை, எண்ணலங்காரம், மொழிபெயர்ப்பு, வினாவிடை,நாட்டுப்புறப் பாடல், செல்வாக்கு உவமை, உருவகம் முதலியனவற்றையும் இந்நூலில் காணலாம்.

அரிசிவா என்னும் தலைப்பில் உழவுப் பயிர் செய்முறை விளக்கப் பட்டுள்ளது.

**”அரிசி வா என்றால் அதுவாய் வாரா
அரி சிவா எனினும் அவரும் தாரார்”**

என்பதும், திங்கள் தோறும் திருவிழாக் காணும் சிங்கையைப்போற்றி, ‘விழாக்கள் நிறைந்த நாடு, விழாத நாடு, விழாக்களை நாடுக’ எனும் முப்பொருள் தோன்ற அமைந்த **விழா நாடு** என்ற கவிதையும் சொல்லாட்சிச் சிறப்புக்குச் சான்றுகளாகும்.

கருத்துக்களே மேலோங்கி இருக்கும் இக்கவிதைத் தொகுப்பில் கவிதைக்குரிய அழகுக்கூறுகள் - கவின்கூறுகள். இடம் பெற்ற கவிதைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. **மழை** என்னும் தலைப்பிட்ட கவிதையில்;

**‘கார்முகிலாள் கூடுகிற நேரம்
கருவானம் சூடுமின்னல் ஆரம்
தோகைமயில் ஆடுகின்ற மேடை
தொட்டுவிட துடிக்குமதன் பேடை’** என்பது.

சொல்லாட்சிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

**‘செப்படி வித்தைகள்
செய்வதேன் இப்படி
செப்படி பூமிமாதே-நீ
அப்படி இப்படி
தப்படி போடுதல்
எப்படி பூமி மாதே!’**

மனிதநேயத்தை பல இடங்களில் வலியுறுத்தும் “உரக்கச்சொல்வேன்”என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு நூலை வெளிட்டுள்ள காசாங்காடு அமிர்தலிங்கம் அவர்களுக்கு என் பாராட்டினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாழ்க அவர் வளமுடன்! வளர்க அவர்தம் கவிதைப்பணி!!

திருமதி அகிலமணி ஸ்ரீவித்யா
கவிதைகளால் முத்தமிழுக்கு ஒரு மாலை

திருமதி அகிலமணி ஸ்ரீவித்யா அவர்கள் “கவிதைகளால் முத்தமிழுக்கு ஒரு மாலை” என்னும் தலைப்பில் ஒரு கவிதைத் தொகுப்பு நூல் ஒன்று வெளியிட இருப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன் .அவர் தெலுங்கு மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர் .இருப்பினும் தணியாத தமிழார்வத்தாலும் தமிழாசிரியரான தந்தையார் ஊட்டிய தமிழறிவாலும் பல தலைப்புகளில் அவ்வப்போது கவிதைகளை இயற்றித் தமிழ் முரசு ஞாயிறு இதழில் வெளியிட்டுள்ளார் .கவிச்சோலை போன்ற பயிற்று களங்களிலும் அரங்கேற்றியுள்ளார் .அவரது முயற்சிக்கு என் பாராட்டினையும் வாழ்த்துகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .
2010-2-9

சொ.சொ.மீ,சுந்தரம்
திருவாசக உரை

ஆங்கிலம் வணிகத்தின் மொழி என்றும், இத்தாலியம் காதலின் மொழி என்றும், ஜெர்மானியம் தத்துவத்தின் மொழி என்றும், இலத்தின் சட்டத்தின் மொழி என்றும், பிரஞ்சு தூதின் மொழி என்றும் சொன்னால் தமிழ் பக்தியின் மொழி என்று கூறினார் பன்மொழி அறிந்த பேராசிரியர் தனிநாயக அடிகளார். இவ்வாறு தமிழுக்குரிய அடையாளமாகப் பக்தி என்னும் பண்பினை ஊட்டிய பாவலர்கள் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் ஆவர். நாயன்மார்கள் பாடிய பக்திப் பனுவல்கள் திருமுறைகள் எனப்படும். இந்தத் திருமுறைகளில் தோத்திரம் உண்டு; சாத்திரம் உண்டு; சரித்திரம் உண்டு. சரித்திர நாயகர்களாகிய நாயன்மார்கள் சிவபெருமானைத் தோத்திரமாகவும், சாத்திரமாகவும் கண்டு தொழுதனர். “தோத்திரமும் சாத்திரமுமானார் தாமே” என்னும் நாவுக்கரசரின் வாக்கு இதனை வலியுறுத்தும்.

தோத்திர நூல்களில் சிறந்தது திருவாசகம். சாத்திர நூல்களில் சிறந்தது திருமந்திரம் என்பார் வள்ளலார். காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்குய்ப்பதாகிய - வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாகிய- நமச்சிவாய மந்திரத்தையே தொடக்கச் சொல்லாகக் கொண்டு திகழ்வது திருவாசகம். இறைவனையே சைவனாகவும் செந்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டானாகவும் கண்டு இன்புறும் நூல் அது. தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி, எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி என்னும் சைவர்களின் முழக்க வாசகத்தை வழங்கி நிற்பதும் திருவாசகமே ஆகும். இலக்கிய உலகில் திருவாசகம் என்றும் தித்திக்கும் தேனை ஒத்தது, படிப்பார் உள்ளத்தை உருக்கிப் பக்திப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தும் பான்மையது. ஜி.யு. போப் போன்ற வேற்றுச் சமயத்தினரின் போற்றுதலையும் பெற்ற நூல் அது. “கண்ணால் யானும் கண்டேன், காண்க” என நம்மவர்க்குக் கடவுளைக் கண்டு காட்டும் ஏற்றம் கொண்ட இயல்பினது திருவாசகம். அது ஓர் அன்பு நூல். எனவே தான் திருவாசகம்

படிப்போர் “ அன்பர் ஆகுநர் அன்றி மன்பதை உலகில் மற்றையர் இலரே” என்று பாராட்டினார் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர்.

இத்தகைய பெருமை மிக்க திருவாசகம் மாணிக்கவாசகர் சொல்லிய பாட்டாகும்.

இதன் உட்பொருளாக இலங்குபவர் தில்லை நடராசப் பெருமானாவார். இந்த உட்பொருளை உணர நாம் திருவாசகப் பாட்டின் புறப்பொருளை முதலில் அறிந்து போற்ற வேண்டும். இதனை எல்லாரும் அறியும் பொருட்டுத் திருவாசகத்திற்கு எளிய உரை எழுதித் தருமாறு சிங்கப்பூர்த் திருமுறை மாநாட்டினர் சொல்லின் செல்வர் சொ. சொ. மீ. சுந்தரம் அவர்களை வேண்டி நின்றனர். அதன் விளைவே உங்கள் கைகளில் இன்று திகழும் இந்தத் திருவாசக எளிய உரை நூலாகும்.

உரையாசிரியர் பொற்கிழிக் கவிஞர் சொ.சொ. மீ. சுந்தரம் அவர்கள் தம் சிறுவயது முதலே திருவாசகம் படிக்கத் தொடங்கியவர். ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அதில் தோய்ந்து திளைத்தவர். ஆய்ந்து நுண்பொருள் கண்டு நுவல்பவர். தம் இல்லத்திற்கே திருவாசகம் எனப் பெயரிட்டும் ஆண்டுதோறும் திருவாசக விழாக்கள் நடத்தியும் மகிழ்பவர். பேராசிரியர் வ.சுப. மாணிக்கம், கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசன், கவிஞர் கண்ணதாசன் முதலிய தமிழ் அறிஞர்களால் பாராட்டப்பட்டவர். இந்தியா. இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளிலெல்லாம் திருவாசகம் பற்றிப் பல சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப நிகழ்த்தியவர். கயிலைக் காட்சியைக் கண்டு களித்து மற்றவர்களுக்கும் தம் சொல்வண்ணத்தால் தீட்டிக் காட்டும் திறத்தினர். அரிய பொருளை அனைவரும் அறியும்வண்ணம் எளிமையாகவும், எளிய பொருளை அறிஞர் பலரும் போற்றும் வகையில் அருமையாகவும் விளக்கும்

இயல்பினர். இலக்கிய உலகில் இணையற்ற பட்டிமன்றப் பேச்சாளர். வணிகத்துறைப் பேராசிரியராக இருந்து சைவத்தையும் தமிழையும் வாழ வைத்துக் கொண்டிருப்பவர். இவரது ஆழ்ந்தகன்ற புலமையும் பழுத்த அனுபமும் இந்த உரையில் பளிச்சிடக் காணலாம்.

இந்த உரை, நூலாகவும் கணினி வட்டாகவும் வெளியிடப்படுகிறது. இதனைத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் வாங்கிப் படித்தும் கேட்டும் சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து இறையருள் பெற வேண்டுகிறேன். நல்லதோர் உரையை நமக்கு நல்கிய நாவலர் சொ. சொ. மீ. சுந்தரம் அவர்கள் திருமந்திரம் முதலிய பல நூல்களுக்கு உரை எழுதி உதவிட வேண்டுகிறேன். அவரது சைவப் பணியும் இலக்கியப் பணியும் தொடர இறைவனை வணங்குகிறேன்.

6-6-2008

சுப. திண்ணப்பன்

சிங்கப்பூர்

இராம.வயிரவன்
கவிதைக் குழந்தைகள்”

29-11-2009

கவிதைக்கும் குழந்தைக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதைத் தமிழ் இலக்கிய மரபு தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே அறிந்திருப்பதை நாம் உணர முடியும். “குழவி மருங்கினும் கிழவதாகும்” என்னும் நூற்பா தொல்காப்பியப் புறத்திணை இயலில் உள்ளது. குழந்தைகளைப் புகழ்ந்து பாடுதலும் பாடாண் திணைக்குரியதேயாம் என்று இந்நூற்பாவுக்குப் பொருளுரைப்பார் பேராசிரியர் தமிழண்ணல்.

இம்மரபினைப் பின்பற்றிப் பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி குழந்தையின் இயல்பைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் புறநானூற்றுப் பாடல் இதோ:

படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோடு உண்ணும்
உடைப்பெருஞ் செல்வர் ஆயினும், இடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து, சிறுகை நீட்டி,
இட்டும், தொட்டும், கவ்வியும், துழந்தும்
நெய்யுடை அடிசில் மெய்பட விதிர்த்தும்,
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறை இல்லைத் - தாம் வாழும் நாளே.

எத்தகைய செல்வராயினும் குழந்தைச்செல்வம் இல்லாதார்
வாழ்க்கை பயனற்ற வாழ்க்கை எனப்பகர்கிறது இந்தப் புறப்பாட்டு.

அகநானூற்றில் செல்லூர்க் கோசிகன் கண்ணனார் என்னும்
புலவர்

“இம்மை உலகத்து இசையொடும் விளங்கி
மறுமைப் பயனும் மறுவின்று எய்துப
செறுநரும் விழையும் செயிர்தீர் காட்சிச்
சிறுவர்ப் பயந்த செம்மலோர் எனப்
பல்லோர் கூறிய பழமொழி..”

என்னும் பாடலில் குழந்தைகளைப் பகைவரும் விரும்பிப் பாராட்டுவர்
எனவும் குழந்தையைப் பெற்றோர் இம்மையில் புகழும் மறுமையில்

இன்பமும் பெறுவர் என்று கூறும் பழமொழி உள்ளது எனவும் கூறுகிறார்.

இவர்களைத் தொடர்ந்து திருவள்ளுவரும் தம்குறளில் மக்கட்பேறு என ஓர் அதிகாரம் வகுத்துள்ளார். இவ்வாழ்க்கையின் இறுதிக் குறளில்

“மங்களம் என்ப மனைமாட்சி மற்றுஅதன்
நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.”

என்றும் அடுத்த அதிகாரமான மக்கட்பேற்றின் முதற்குறளில்

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பேறு அல்ல பிற.”

என்றும் கூறிக் குழந்தைச் செல்வத்தின் சிறப்பைச் செபுகிறார். பக்தி இலக்கியத்தில் பெரியாழ்வார் கண்ணனைக் குழந்தையாகக் கற்பனை செய்து குழந்தையின் உறுப்பழகையும், பலவகைப் பருவ விளையாடல்களையும், நடத்தல், மழழை பேசுதல், சப்பாணி கொட்டுதல் முதலிய செயல்களையும் அழகிய பாடல்களாகப் பழகிய தமிழில் பாடியுள்ளார். ஒருபாடல் இதோ:

“சீதக் கடலுள் அமுதன்ன தேவகி
கோதைக் குழலாள் அசோதைக்குப் போத்தந்த
பேதைக்குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும்
பாதக் கமலங்கள் காணீரே பவளவாயீர் வந்துகாணீரே”

பெரியாழ்வாரின் பாடல்கள் கடவுளைக் குழந்தையாகக் கருதிக் குழந்தையின் பத்துப் பருவங்களைப் பாடும் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வழிகாட்டின.

இதனையடுத்துச் சோழர் காலத்தில் ஒட்டக்கூத்தர் (12 ஆம் நூற்றாண்டு) இரண்டாம் குலோத்துங்கனைக் குழந்தையாக்கிக்

குலோத்துங்கச் சோழன் பிள்ளைத்தமிழ் படைத்தார். அரசனைக் குழந்தையாக்கிப்பாடிய கவிதை இலக்கியம் இது. இதுவே முதல் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியமாகும். பிறகு குமரகுருபரர் மீனாட்சி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ், முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ் பாடிக் கடவுளுக்குப் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம் செய்தார். பிறகு அடியார்களுக்கும் அருந்தமிழ்ப் புலவர்க்கும், அரசியல் தலைவர்களுக்கும் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றின. இதுவரை சுமார் 150 க்கு மேற்பட்ட பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் உள்ளன.

கிறிஸ்தவர்களும், இசுலாமியர்களும் கூடப் பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியங்கள் இயற்றி உள்ளனர்.

இந்த நூற்றாண்டில் கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, அழ.வள்ளியப்பா முதலியோர் குழந்தைகளுக்குரிய குழந்தை இலக்கியம் படைத்துச் சிறந்தனர். கவிதைக்குரிய பாடுபொருளாகக் குழந்தை இலங்குவதைத் தமிழிலக்கிய வரலாறு நன்கு காட்டுகிறது.

இந்நிலையில் கவிதையையே குழந்தையாக்கிக் கவிஞர் இராம.வயிரவன் கவிதைக் குழந்தைகள் என்னும் தலைப்பில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தலைப்புகளில் கவிதைகள் இயற்றித் தொகுத்துத் தந்துள்ள நூலைப் படித்தேன். படித்தேன் என இனித்தது. பைந்தமிழ்த் தேனாகச் சுவைத்தது. சுவைத்தேன் எனச் சுவைத்து மகிழ்ந்தேன். அத்தனையும் சுவைத்தேன்!

இராம.வயிரவன் தாம் எழுதிய சிறந்த சிறுகதைகள் பல அடங்கிய தொகுப்பு நூல் ஒன்றை 'புன்னகைக்கும் இயந்திரங்கள்' என்னும் பெயரில் சென்ற ஆண்டு வெளியிட்டார். இப்போது கவிதைத் தொகுப்பினை வெளியிடுகிறார். உரைநடையிலும் கவிதையிலும் தம் எழுத்துப் படைப்பினை உருவாக்கும் ஒரு சிலருள் இராம.வயிரவன் ஒருவராவார்.

“கவிதைக் குழந்தைகள்” என்னும் தலைப்பில் கவிஞன் என்னும் தாய் சிந்தனை என்னும் கணவனைக் கூடிப், படித்தல், கேட்டல், கற்பனைப் பறவையாய்ப் பறத்தல் நிகழும் போது கருத்தரித்து, உண்ணும் போதும், உறங்கும் போதும் உருவு கொடுத்து, உதைக்கும் போது இன்பம் அடைந்து, பெற்றெடுப்பதே கவிதைக் குழந்தை என்று கூறுவதில் உருவக அழகு மெருகூட்டி நிற்கிறது. பத்து மாதத்திலும் பிறக்கலாம்; பத்து நொடியிலும் பிறக்கலாம் இக்குழந்தை. இந்தக் கவிதைக் குழந்தைத் தமிழ்த்தாய்க்குப் பேரன் எனக்கூறி அவள் தரும் அணிகளைப் பூட்டிக் கவிஞன் எனும் தாய் களிப்பெய்துவதும் நல்ல கற்பனை! கவிதையைப் போற்றினாலும் தூற்றினாலும் கவிஞனுக்குத் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சுதானே! என்று முடிப்பதில் கவிதைக் குழந்தை தவழ்ந்து வந்து ஓடிவந்து நம்மைக் கட்டி அணைக்கிறது.

‘எது என் கவிதை?’ என்னும் தலைப்பிலுள்ள இறுதிக் கவிதையில் கவிஞர் பல கேள்விகளை அடுக்கி வாசகர்களிடம் கேட்டுப் பதிலை எதிர்பார்த்து முடிக்கும் போது ஓர் அழகு இருக்கிறது.

இந்நூலின் பாடுபொருள் இயற்கை, மொழி, நாடு, சமூகம், சுற்றுச்சூழல், அறிவியல், ஆன்மா, கவிதை, மனிதநேயம், தத்துவம் எனப் பலவாறாய்ப் பரந்து விரிந்து நிற்கக் காணலாம். பழமையில் புதுமையும், புதுமையில் பழமையும் இணைந்து நிற்கின்றன.

தலைப்புக்களை உற்று நோக்கினாலே கவிதைக் கூறுகள் பல இருப்பதைக் கவனிக்கலாம். நூல் ‘தமிழை மறப்பதுவும் சரியா?’(1) எனத் தொடங்கி ‘எது என் கவிதை?’ (106) எனக் கேள்வியாகவே முடிகிறது. ‘தமிழை ஏன் படிக்க வேண்டும்?’ (2), ‘சிங்கைப் பெண்ணே! என் கேள்விக்கு என்ன பதில்?’ (9), ‘நான் சிறந்த தந்தையா?’ (23), ‘அப்பாவி மனித உயிரோ?’ (26), ‘தோல்விகள் எதனால்? எதனால்?’ (50), ‘கவலைகள் சுமப்பதேன்?’ (53), ‘எது அழகு?’ (55), ‘இவன் மனிதனா?’

மடிக்கணினியா?’ (84) இப்படிக் கேள்விக்கணைகளைக் கொண்ட தலைப்புகள் ஒருபுறம்.

மிகுதியான தலைப்புகள் ஏவல் அல்லது கட்டளை வாக்கியங்களாக உள்ளன. சிரி(57), தேடு(61), சொல்கேள்(62), முகத்தை மாற்று(56), இதயத்தால் பார் (66), அன்பு வளர்க்கலாம் வா (32), மனத்தை விரிப்போம் வாரீர் (35), காப்பாற்றுங்கள் நம் பிள்ளைகளை (44), விழித்துக் கொள்ளுங்கள் (48) முதலிய தலைப்புக்களைச் சான்றுகளாகக் கூறலாம். இவை மற்றொரு புறம்.

கண்ணதாசா! தமிழை மீட்டுத் தர வா (3) என்னும் தலைப்புக் கேள்வியாகவும் ஏவலாகவும் இருப்பதை உணரலாம். அக(ல்) விளக்கேற்றுங்கள் (59) இருபொருள் நயம் இருப்பதைக் காட்சியிலேயே காட்டும். உழைக்கும் வர்க்கமே (24), சும்மா இருக்கும் நல்லவனே! (48) விளித் தொடர்கள்; கவிதைக் குண்டு (5), காகித மலைகள் (17), நவீனப்பறவை (7) இவை நல்ல உருவகங்கள். என்ன தவறு செஞ்சோம் (39), மனுசனாகுங்க (41), நேரமில்லே! நேரமில்லே! (52), புது வாழ்க்கை தொடங்கப்போற பொண்ணே (64) பேச்சுத்தமிழ் செல்வாக்குப் பெற்ற தொடர்கள். ஈகோ (67), அவுட் சோர்சிங் (72), பிறமொழிச் செல்வாக்குப் பெற்ற தொடர்கள். டமால் (104) உணர்ச்சி உணர்த்தும் இடைச்சொல். இப்படிப் பலவகை மொழி உத்திகளைத் தலைப்பிலேயே தந்துள்ள கவிஞரின் ஆற்றல் போற்றுதற்குரியது. மேலும் கவிதையின் முதல் தலைப்புக்களையே பிரிவுகளாகக் காட்டியிருப்பதும் சிறப்பாக உள்ளது.

நூலின் தலைப்புக்கேற்பக் கவிதை பற்றிய கவிதைகள் தொடக்கம், நடு, இறுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிங்கையைப் பற்றிய கவிதையில் “நான்மொழிகள் பேசுகின்ற தேன்மொழியாள்” என்று சிங்கைப் பெண்ணைக் காட்டுவது எதுகையில் சிறப்புற்று நிற்கிறது.

இயற்கையைப் பற்றிய கவிதைகள் எல்லாமே கற்பனை நயமிக்கவையாகக் காட்சி அளிக்கின்றன. மொழியில்லாத கவிதைகள் என மழையை அழைப்பதை ஓர் எடுத்துகாட்டாகக் கூறலாம்;

“மழையே! நீ மொழியில்லாமல் கவிதை ஆகிறாய்
நாங்கள் வரியில்லாமல் உன்னை வாசித்து
மகிழ்கிறோம்”

இங்கே “வரி இல்லாமல்” தொடரில் வரி என்பது கவிதை அடியையும், வரி (TAX) கட்டணம் என்பதையும் உணர்த்துகிறது அல்லவா? வானம், மரங்கள் பற்றிய கவிதைகளிலும் கற்பனை விஞ்சி நிற்கிறது! ‘ஐம்பூதங்களே! அழகாய் இருங்கள்’ என்னும் பகுதியில் ஐம்பூதங்களும் அடக்கி வாசித்தால் அழகாய் இருக்கும்! ஆட்டம் போட்டால் அழிவாய் முடியும்’ என்னும் கருத்தைக் கவிஞர் நன்கு விளக்கியுள்ளார். வாழ்க்கையைச் சுவாசிக்கவும் சுவைக்கவும் வாசிக்கவும் நேசிக்கவும் அறிவுரை கூறும் கவிதைகள் இந்நூலில் பல உள்ளன.

உள்ளடக்கம், உருவம், உத்தி மூன்று வகையாலும் சிறந்து நிற்கும் புதுக் கவிதைகளால் அமைந்த இந்தக் “கவிதைக் குழந்தையை” த் தந்த குழந்தை உள்ளம் கொண்ட குழந்தைக் கவிஞர் இராம.வயிரவனை வாழ்த்துகிறேன். அவர் இன்னும் பல நல்ல இலக்கியப் படைப்புக்களை உருவாக்கித் தமிழன்னைக்கு அணிசேர்ப்பாராக!

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .

யூசுப் ராவுத்தர் ரஜித்
விழிக்குள்ளேதான் வெள்ளையும் கருப்பும்’

23-12-2010

பேராசிரியர் யூசுப் ராவுத்தர் ரஜித் விஞ்ஞானத் துறையில் பட்டம் பெற்றுக் கல்லூரியில் பணியாற்றியவர். எனினும் தமிழின் மீது தணியாத ஆர்வம் கொண்டு கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை பல எழுதிப் பல்வேறு இதழ்களில் வெளியிட்டு வருகிறார். அவர் 'பன்னீர்த் துளிகள்' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு நூல் ஒன்றைச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளியிட்டுள்ளார். அதிலுள்ள கவிதைகளைப் படித்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன். **மேலும் சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகத் தெற்கு ஆசிய பிரிவில் இவ்வாண்டு தமிழியல் பாடத்தைப் படிக்கும் மாணவர்களுக்குக் கவிதை பற்றி ஓர் உரையாற்ற அவரை அழைத்தேன். அவரும் வந்து சிறப்பாகச் செய்தார்.** 'பன்னீர்த் துளிகள்' நூலைத் திறனாய்வு செய்ய ஒரு மாணவருக்குக் கொடுத்தேன். அவரும் நூல் பற்றி நன்றாக எழுதியுள்ளார்.

கவிஞர் ரஜித் இப்போது **'விழிக்குள்ளேதான் வெள்ளையும் கருப்பும்'** என்னும் தலைப்பில் ஒரு கவிதைத் தொகுப்பினை வெளியிடும் செய்தி அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். எந்தப் பொருளையும் அல்லது செயலையும் பார்க்கின்ற பார்வையில் தான் அதன் மதிப்பு உள்ளது என்பதை இந்தத் தலைப்பு அழகுற எடுத்துக் காட்டுகிறது. ஒரு பொருளை விருப்புடன் – உடன்பாட்டு நோக்கில் பார்க்கும் போது அதன் உயர்வு தென்படும். அதனையே வெறுப்புடன் – எதிர்மறை நோக்கில் பார்க்கும் போது குறைகளே தென்படும். **மகாபாரதத்தில் தருமன் பார்வையில் மக்கள் எல்லாரும் நல்லவர்களாகவே தோன்றினார்கள் என்றும் துரியோதனன் பார்வையில் மக்கள் எல்லாரும் தீயவர்களாகவே தோன்றினார்கள்** என்றும் ஒரு கதை உண்டு. **'இரு நோக்கு இவள் உண்கண் உள்ளது ; ஒரு நோக்கு நோய் நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து'** என இதனையே காதலர் நோக்கில் பேசுகிறார் வள்ளுவர்.

அழகு என்பது பொருளில் உள்ளதா? பார்ப்பவர் கண்ணில் உள்ளதா? என்பது கேள்வி. ஒரே பொருள் ஒருவர்க்கு அழகாகத் தோற்ற மளிக்கிறது. அதே பொருள் மற்றவர்க்கு அலங்கோலமாக – அழகற்றதாகக் காட்சி அளிக்கிறது. காரணம் என்ன? **'லைலாவின் அழகு மஹ்னுவின் கண்களிலே'** என்பார்கள். எனவே பார்ப்பவர் கண்களில் தான் அந்த அழகு அமைகிறது

என்பதையும் 'விழிக்குள்ளேதான் வெள்ளையும் கருப்பும்' என்னும் தலைப்பு நமக்கு விளம்புகிறது. **பாரதிதாசன் 'அழகின் சிரிப்பு'** என்னும் நூலில் 'காலையிலும் பரிதியிலே அவளைக் கண்டேன் கடற் பரப்பில் ஒளிப் புனலில் கண்டேன் ; அந்தச் சோலையிலே மலர்களிலே தளிர்கள் தம்மில் தொட்ட இடம் எல்லாம் **கண்ணில்** தட்டுப்பட்டாள் மாலையிலே மேற்றிசையில் இலகுகின்ற மாணிக்கச் சுடரிலவள் இருந்தாள் ; ஆலஞ் சாலையிலே தினந்தோறும் கிளியின் கூட்டந் தனில் அந்த 'அழகு' என்பாள் கவிதை தந்தாள்' எனக் கூறும்போது 'அழகு' என்பாள் **கண்ணில்** தட்டுப் படுவதைச் சுட்டுவதைக் காண முடிகிறது.

விழிக்குள்ளே வெள்ளையும் கருப்பும் இருக்கும்போது நிற வேறுபாடு கருதி நிறவெறி பிடித்து அலைவானேன்? என்று சிலரை நோக்கிக் கவிஞர் வினா எழுப்புகிறாரோ எனவும் இத்தலைப்பு நம்மை எண்ண வைக்கிறது. **பாரதியும்** 'வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை - எங்கள்வீட்டில் வளருது கண்டீர் பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை - அவை பேருக்கொரு நிறமாகும் சாம்பல் நிற மொரு குட்டி - கருஞ் சாந்து நிற மொரு குட்டி பாம்பு நிற மொரு குட்டி - வெள்ளைப் பால் நிற மொரு குட்டி எந்த நிறமிருந்தாலும் - அவையாவும் ஒரே தர மன்றோ? **இந்த நிறம் சிறிதென்றும் - இஃது ஏற்ற மென்றும் சொல்லலாமோ?** என்று நிற வெறியை நீக்கப் பாடியதை நினைவு படுத்தவும் வைக்கிறது.

வெள்ளை என்பது கள்ளமற்ற உள்ளத்தையும், கருப்பு என்பது வஞ்சகத்தையும் காட்டும் வண்ணங்களாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பேசும். அவ்வாறு கருதினாலும் '**தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா**' என்ற கணியன் பூங்குன்றனாரின் அடியை நினைவு படுத்திப் '**பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக் கல்**' என்ற வள்ளுவரின் குறளையும் நினைக்க வைக்கிறது இந்தத் தலைப்பு. கருப்பும் வெள்ளையும் கண்ணாகிய ஒரே இடத்தில்தான் உள்ளன. நன்மையும் தீமையும் ஒருவரிடத்தில்தான் உள்ளன என்பது உண்மைதானே.

இக்கால இளையர்கள் கருப்பு நிறக் கன்னியரை வெறுப்பதும் வெள்ளை நிறப் பெண்ணை விரும்புவதும் கருதி இந்தத் தலைப்பு எழுந்ததோ எனவும் எண்ணத் தோன்றுகிறது. 'கருப்புதான் எனக்குப் பிடித்த கலரு' என்னும் **வைரமுத்து கவிதையில்** கருப்பு நிறப் பொருள்களைப் பட்டிய லிட்டுக் காட்டி அதன் அருமையை விளக்குவதையும் இந்தத் தலைப்பு வழி நினைத்துப் பார்க்கலாம்.

கருப்பும் வெள்ளையும் முரண்பட்ட வண்ணங்கள். ஒன்றின் துணையால் மற்றொன்று சிறந்து மேம்பட்டு விளங்கும். வெண் பலகையில் கரு மையால் எழுதுவதாலும் கரும் பலகையில் வெண் சுண்ணாம்புக் கட்டியால் எழுதுவதாலும் ஒன்றுக் கொன்று சிறக்க உதவியாய் இருப்பதை நாம் எளிதில் உணரலாம். இந்த இரண்டுமே விழிக்குள்ளே இருந்து நம் பார்வையைக் கூட்டுகின்றன. எனவே வேற்றுமையில் ஒற்றுமையைக் கண்டு வாழ்வதே சிறப்பு என்பதையும் நமக்கு இத்தலைப்பு அறிவுறுத்துகிறது.

இப்படிப் பல்வேறு எண்ணங்களுக்கு – சிந்தனைகளுக்கு வித்திடும் வகையில் தலைப்பிட்டு கவிதை நூல் வெளியிடும் கவிஞர் ரஜித் அவர்களுக்கு என் பாராட்டினையும் வாழ்த்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவரின் தமிழ்ப் படைப் பிலக்கிய முயற்சி தழைக்க இறைவனை வேண்டுகிறேன்

பேராசிரியர்.சுப.திண்ணப்பன், சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்,
சிங்கப்பூர் .

என்றுநான் காண்பேன் இனி?

டாக்டர் சுபதிண்ணப்பன் .

**பேராசிரியர் சிங்கப்பூர் தேசிய பல்கலைக் கழகம்
சிம் பல்கலைக் கழகம்சிங்கப்பூர் ,**

பெருமதிப்பிற்குரிய டான்ஸ்ரீ மு சோமசுந்தரனார் .(எம்சுந்தரம் .எஸ்.) அவர்களை நான் கோலாலம்பூர் மலேயாப் பல்கலைக் கழக இந்திய ஆய்வுத் துறையில் பணியாற்ற வந்த ஆம் ஆண்டு 1969 அப்போது அவர்கள் மலேசிய .முதல் நன்கு அறிவேன்

அரசாங்கத்தின் வருமான வரித்துறையின்இயக்குநர் தலைவராக இருந்தார்கள்மிகப் பெரிய பதவி வகித்தாலும் தன்னடக்கத்தாலும் . பணிவாலும் தமக்கு நிகரின்றி விளங்கிய தன்மையராய் இருக்கக் கண்டு வியந்தேன் .“பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை அணியுமாம் தன்னை வியந்து” என்னும் திருக்குறளுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்ந்தார்கள்.

அவர்கள் இல்லத்தில் வாரந்தோறும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் மாலை மணி வரை மூன்று ஆண்டுகள் 00 5 மணிமுதல் 00 3 .பெரியபுராணம் முழுவதும் பாடம் சொல்ல வாய்ப்பளித்தார்கள் அதனால் சிவக்கவிமணி சிகே எஸ் அவர்களின் பெரிய புராண உரைக் களஞ்சியத்தையும் ஏனைய திருமுறை நூல்களையும் பயிலும் வாய்ப்பு கிடைத்ததுஅவர்கள் மலேயா அருள்நெறிக் . கூட்டத் தலைவராக இருந்தபோது அடியார்கள் குருபூசை விழாக்களிலும் அந்தர்யோகம் முதலிய சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளிலும் அரிய தலைப்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தந்து என்னைச் சொற்பொழிவாற்றச் செய்தருளினார்கள்அதனால் நான் சைவ . சித்தாந்த அறிவு ஓரளவு பெற முடிந்தது .அவர்கள் தலைமையில் நான் பல நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டு பேசும்போதெல்லாம் என்னைப் பாராட்டி எனக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் ஊட்டி வந்தார்கள்சைவமாமணி முதலிய ,எனக்கு அருள்நெறிச் செல்வர் . பட்டங்கள் கிடைக்கச் செய்து மகிழ்ந்தார்கள்

நான் இரண்டாம் முறை1979 -மலேயாப் பல்கலைக் கழக இந்திய 82 ஆய்வுத் துறையில் பணியாற்றப் பரிந்துரை செய்தவர்களில் இல் சிங்கப்பூரில் 1982 பிறகு .சோமசுந்தரனார் ஒருவர் .டான்ஸ்ரீ மு பணியாற்ற வரும்போது தக்க ஆலோசனைகள் தந்து

பாராட்டுவிழாவெடுத்து வழிஅனுப்பி வைத்த நிகழ்ச்சி என்
மனத்தைவிட்டு என்றும் அகலாது.
பிறகு நானும் என்மனைவியும் கோலாலம்பூர்
செல்லும்பொழுதெல்லாம் எங்களைத் தவறாது இல்லத்திற்கு
நாங்கள் இருக்குமிடத்திற்குத் தாமே காரோட்டி வந்து அழைத்துச்
சென்று நல்விருந்தோம்பி அளவளாவி மகிழும் அவர்களின்
அன்பின் திறத்தை இன்று நினைத்தாலும் என் நெஞ்சம் நெகிழும்.

டான்ஸ் அவர்கள் அரசாங்கப் பதவி ஓய்வு பெற்றபின்பு சைவ
சமயத் தோத்திர நூல்களையும் சைவசித்தாந்த சாத்திர
நூல்களையும் முறையாகத் தாமே முயன்று கசடறக் கற்றும்,
தொடர்ந்து பல வகுப்புகள் நடத்தியும், ஆய்வுக்கட்டுரைகள்
பலவற்றை எழுதியும் ஆழ்ந்தகன்ற புலமையுடையராய்
விளங்கினார்கள் அவர்களின் புலமைத் திறத்தைப் போற்றிச் சைவ .
ஆதீனங்களும் மடங்களும் சங்கங்களும் அளித்த விருதுகளும்
பட்டங்களும் பலப்பல அவற்றிற்கெல்லாம் தக்க தகுதியுடையார் .
.இவர் எனத் தமிழ்ச் சைவ உலகமே போற்றியது
டான்ஸ் தாம் அவ்வப்போது எழுதி வெளியிட்ட கட்டுரைத்
தொகுப்பு நூல்களை எல்லாம் எனக்கு அனுப்பிவைப்பார்கள் .
படித்து மகிழ்வதோடு எடுத்துக்கொண்டதலைப்புத் தொடர்பான
தகவல்கள் அனைத்தையும் தொகுத்தும் பகுத்தும் தரும்
அவர்களின் ஆழ்ந்த அறிவாற்றலைக் கண்டு வியப்படைவேன்.

டான்ஸ் மு.சோமசுந்தரனார் அவர்களும் அவரின் துணைவியார்
புவான்ஸ் தெய்வானை ஆச்சி அவர்களும் என் இல்லத்தினரிடம்
பொழிந்த அன்பிற்கும் அளித்த உதவிகளுக்கும்
அளவில்லை அவர்கள் என் ஊரினர் ஆதலின் எனமகள் ..
திருமணத்திற்கு வந்து வாழ்த்தி அருளினார்கள் அவர்களின் .
முத்து விழா நிகழ்ச்சிகளில் ,மணிவிழாகலந்துகொண்டு
வாழ்த்துப் பெறும் பேறும் எனக்குக் கிட்டியதுஎன் குடும்ப .
நலத்தில் அடிக்கடி அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டி வருவது
அவர்கள் வழக்கமாகவே இருந்தது ஆச்சியின் மறைவு குறித்து .

நான் எழுதிய இரங்கலுரையை அவரின் நினைவுப் பிரார்த்தனை நூலில் டான்ஸ்ரீ வெளியிட்டார்கள். தீபாவளிபொங்கல் வாழ்த்து, ஆண்டுதோறும் தவறாது எனக்கு அனுப்புவது டான்ஸ்ரீ வழக்கமாகும்..

டான்ஸ்ரீ முசோமசந்தரனா.ரின் தந்தையார் முத்தையா செட்டியார் அவர்களின் அறிவாற்றலையும் ஆலோசனை கூறும் திறத்தையும் பாராட்டி அவர்களை எங்களுரார் லாயர் முத்தையா செட்டியார் என்று அழைப்பார்கள் .

டான்ஸ்ரீ முசோமசந்தரனா.ரின் மாமனார் சைவப் பெரியார் கா . இராமனாதன் செட்டியார் அவர்கள் நகரத்தார் மரபில் முறையாகச் .சட்டம் பயின்று வழக்கறிஞர் தொழில் நடத்திய முதல்வர் ஆவார் டான்ஸ்ரீ அவர்களின் பொருளியல் புலமைக்கும் நிதிநிருவாகத் திறனுக்குத் தந்தைவழித் தொடர்பும் அருள் நெறி ஆற்றலுக்கும் , .பணிக்கும் மாமனார்வழித் தொடர்பும் பேருதவியாக இருந்தன

“எய்தற் கரிய இயைந்தக்கால் அந்நிலையேசெய்தற்கரிய செயல்” என்பதற்கேற்ப மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழத்தில் சைவசித்தாந்தத்துறைப் பேராசிரியர் இருக்கை ஏற்பட நிதி திரட்டும் பணியில் டான்ஸ்ரீ எடுத்துக்கொண்ட அயரா முயற்சியையும் நான் நன்கு அறிவேன்மலேயா அருள்நெறித் . திருக்கூட்ட வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பங்காற்றியவர் டான்ஸ்ரீ என்பதை சைவ சித்தாந்தப் .யாரும் மறுக்கவோ மறக்கவோ முடியாது சைவமடங் ,சைவ ஆதீனங்கள் ,பெருமன்றங்கள் ஆற்றும் நற்பணிகளுக்கெல்லாம் நன்கொடை வழங்கிய நல்லுள்ளம் கொண்டவர் டான்ஸ்ரீ. அவர்களின் மறைவு சைவத் தமிழ் உலகிற்குப் பேரிழப்பாகும்.

பொதுவாகப் பொதுப்பணியில் மிகுதியாக ஈடுபட்டுப் பெரும்பங்காற்றுபவர்கள் தம் குடும்பத்தை நன்கு கவனிப்பதில்லை என்று குறை கூறுவர் ஆனால் டான்ஸ்ரீ . அவர்களோ அடக்கத்தின் உறைவிடமாகவிளங்கிய தம்

மனைவியாரின் உற்ற துணையுடன் தம் குடும்பத்தை நல்லதோர் பலகலைக் கழகமாக உருவாக்கியுள்ளார்கள் என்றே கூறவேண்டும்இதற்கு அவரின் மக்களும் மருமகன்மாரும் . பலதுறையிலும் சிறப்புறப் பணியாற்றி வருவதே சான்றாகும் . “தக்கார் தகவிலார் என்பது அவரவர் எச்சத்தாற் காணப்படும்” அன்றோ?

டான்ஸ் பேராற்றல்அவருக்குப் .மிக்கவர்கள் -பெயராற்றல் - இது பிறைசூடிய .பெற்றோர் இட்ட பெயர் சோமசுந்தரம் சிவபெருமான் பெயரன்றோ? பின்னாளில் இவர் பதவிக்காலத்தில் சுருக்கமாக வைத்துக்கொண்டு பெருவழக்காக வழங்கிய பெயர் எம் எஸ் சுந்தரம் இப்பெயர். “பித்தா பிறைசூடி” என்று தொடங்கித் தேவாரம் பாடியதோடு அடியார் பெருமையை அகிலத்திற்கு அறிவிக்கத் திருத்தொண்டத்தொகை தந்த திருநாவலூரர் பெயரன்றோ? இவ்வாறு ஆண்டவன் பெயரையும் அடியார் பெயரையும் ஒருசேரத் தாங்கிய டான்ஸ் பேராற்றல் உடையவர்தானே? சோம சுந்தரர் ஆலவாய்ச் சொக்கநாதராக ஆடிய திருவிளையாடல்களுக்கு நிகருண்டோ? அதனை நினைவு படுத்துவது போல டான்ஸ் நினைவாக அவரின் குடும்பத்தார் சொக்கநாத வெண்பா என்னும் இந்நூலை வெளியிடுவது பொருத்தமே ஆகும்.

சிங்கப்பூர் அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி கோயில் திருக்குடநீராட்டு விழாவிற்கு முதல்நாள் மணி அளவில் 00 8 அன்றிரவு 2009 11 26 நடைபெற்ற திருமுறைக்கோயில் நிறுவிய விழாவில் திருப்பனந்தாள் ஆதீனகர்த்தருடன் கலந்துகொண்டு காளாஞ்சி பெற்று மகிழ்ந்த நிகழ்ச்சியே டான்ஸ் முசோமசுந்தரனார் அவர்கள் . என்னுடன் கலந்துகொண்ட இறுதி நிகழ்ச்சி ஆகும்.

பிறகு கோலாலம்பூர் மருத்துவ மனையில் அவர்களை மயக்கமுற்ற நிலையில் 3-12- அன்று 2009பார்த்துத் திருமுறை பாடித்

தொழுது வந்தேன் அன்று 2009 12 9 பிறகு .கோலாலம்பூரில்
நடைபெற்ற அவரின் இறுதிச் சடங்கில் கலந்துகொண்டேன்.
அன்னாரின் ஆன்மா சாந்தி அடைய ஆண்டவனை
வேண்டிக்கொண்டேன்.

டான்ஸ் மு 40 சோமசுந்தரனார் அவர்களுடன் நான் கொண்ட .
ஆண்டுநட்பு நவில்தொறும் நூல் நயம் போன்றது .நுனிக் கரும்பு
தொடங்கி அடிக்கரும்பு வரை சுவைப்பது போன்று இனியது .உறவு
பயில்தொறும் பண்புடையாளர் தொடர்பு போன்றது; அன்பு
வளர்பிறை போன்றது'.என்றும் என் நெஞ்சைவிட்டு நீங்காத .
.ஒன்று

பொருள்நெறி போற்றி வளர்த்தவர் பின்னர்
அருள்நெறிக்கு ஆக்கம் அளித்தார் - மருள்நெறி
சென்றகலச் செய்ததமிழ்ச் செம்மலாம் சுந்தரரை
என்றுநான் காண்பேன் இனி?

எளிமை பணிவுடன் ஈன்றெடுத்த ஏந்தல்
தெளிவான சிந்தனை தேர்ந்தமெய்ஞ் ஞானத்தார்
நன்றாய் விருந்தோம்பும் நண்பராம் சுந்தரரை
என்றுநான் காண்பேன் இனி?

திண்ணப்பன்.சுப 2009 12 25
சிங்கப்பூர்